

SEANCE DU MARDI 25 NOVEMBRE 1975
VERGADERING VAN DINSDAG 25 NOVEMBER 1975ASSEMBLEE
VOLTALLIGE VERGADERING

SOMMAIRE :

CONGES :

Page 326.

COMMUNICATIONS :

Cour des comptes, p. 326.

Conseil régional flamand, p. 327.

Instituts de la Radiodiffusion-Télévision belge, p. 327.

Conseil régional wallon, p. 355.

MESSAGE :

Chambre des représentants, p. 327.

Orateurs : MM. Van Bogaert, Leynen, Close, Pierson, p. 327.

PROPOSITIONS DE LOI (Prise en considération) :

Page 328.

Orateurs : M. Pierson, le chevalier de Stexhe, p. 328.

PROJETS DE LOI (Discussion) :

Projet de loi ajustant le budget de certains ministères de l'année budgétaire 1975 en vue de l'affectation de crédits aux Affaires régionales.

Discussion générale. — *Orateurs* : MM. Paque, M. Geens, secrétaire d'Etat au Budget et à la Politique scientifique, adjoint au Premier ministre, MM. Wiard, Verleysen, M. Robert Vandekerckhove, ministre de la Réforme des Institutions, p. 329.

Projet de loi contenant le budget des Affaires régionales wallonnes de l'année budgétaire 1975.

Discussion générale. — *Orateurs* : MM. André, rapporteur, Lausier, Paque, Janssens, le comte Cornet d'Elzies, M. Califice, ministre de l'Emploi et du Travail et des Affaires Wallonnes, chargé de l'Aménagement du Territoire et du Territoire pour la région wallonne, M. Gol, secrétaire d'Etat à l'Economie régionale, adjoint au ministre des Affaires wallonnes, p. 331.

Vote des articles, p. 335.

Ann. parl. Sénat — Session ordinaire 1975-1976
Parlem. Hand. Senaat — Gewone zitting 1975-1976

INHOUDSOPGAVE :

VERLOF :

Bladzijde 326.

MEDEDELINGEN :

Rekenhof, blz. 326.

Vlaamse Gewestraad, blz. 327.

Instituten der Belgische Radio en Televisie, blz. 327.

Waalse Gewestraad, blz. 355.

BOODSCHAP :

Kamer van volksvertegenwoordigers, blz. 327.

Sprekers : de heren Van Bogaert, Leynen, Close, Pierson, blz. 327.

VOORSTELLEN VAN WET (Inoverwegingneming) :

Bladzijde 328.

Sprekers : de heren Pierson, ridder de Stexhe, blz. 328.

ONTWERPEN VAN WET (Bespreking) :

Ontwerp van wet houdende aanpassing van de begroting van sommige ministeries voor het begrotingsjaar 1975 met het oog op de bestemming van kredieten voor de Gewestelijke Zaken.

Algemene bespreking. — *Sprekers* : de heer Paque, de heer Geens, staatssecretaris voor Begroting en voor Wetenschapsbeleid, toegevoegd aan de Eerste minister, de heren Wiard, Verleysen, de heer Robert Vandekerckhove, minister voor Hervorming der Instellingen, blz. 329.

Ontwerp van wet houdende de begroting van de Waalse Gewestelijke Aangelegenheden voor het begrotingsjaar 1975.

Algemene bespreking. — *Sprekers* : de heren André, verslaggever, Lausier, Paque, Janssens, graaf Cornet d'Elzies, de heer Califice, minister van Tewerkstelling en Arbeid en van Waalse Aangelegenheden, belast met de Ruimtelijke Ordening en de Huisvesting voor het Waalse gewest, de heer Gol, staatssecretaris voor Streekeconomie, toegevoegd aan de minister van Waalse Aangelegenheden, blz. 331.

Stemming over de artikelen, blz. 335.

Projet de loi contenant le budget des Affaires régionales flamandes de l'année budgétaire 1975.

Discussion générale. — *Orateurs* : Mme Smitt, M. Van In, p. 338. — MM. De Bondt, De Seranno, M. Dhoore, secrétaire d'Etat à l'Economie régionale et à l'Aménagement du Territoire et au Logement, adjoint au ministre des Affaires flamandes, Mme De Backer-Van Ocken, ministre de la Culture néerlandaise et des Affaires flamandes, p. 341.

Vote des articles, p. 344.

Projet de loi contenant le budget des Affaires régionales bruxelloises de l'année budgétaire 1975.

Discussion générale. — *Orateurs* : MM. le baron Fallon, Guillaume, Lode Claes, M. Vanden Boeynants, ministre de la Défense nationale et des Affaires bruxelloises, p. 347.

COMMUNICATION DE M. LE PRESIDENT :

Orateurs : M. le Président, M. Leo Vanackere, p. 340.

ORDRE DES TRAVAUX :

Orateur : M. le Président, p. 354.

PROPOSITION DE LOI (Dépôt) :

Page 354.

M. Hougardy. — Proposition de loi modifiant la loi du 12 avril 1965 concernant la protection de la rémunération des travailleurs.

Ontwerp van wet houdende de begroting van de Vlaamse Gewestelijke Aangelegenheden voor het begrotingsjaar 1975.

Algemene bespreking. — *Sprekers* : Mevr. Smitt, de heer Van In, blz. 338. — De heren De Bondt, De Seranno, de heer Dhoore, staatssecretaris voor Streekeconomie en voor Ruimtelijke Ordening en Huisvesting, toegevoegd aan de minister van Vlaamse Aangelegenheden, Mevr. De Backer-Van Ocken, minister van Nederlandse Cultuur en van Vlaamse Aangelegenheden, blz. 341.

Stemming over de artikelen, blz. 344.

Ontwerp van wet houdende de begroting van de Brusselse Gewestelijke Aangelegenheden voor het begrotingsjaar 1975.

Algemene bespreking. — *Sprekers* : de heren baron Fallon, Guillaume, Lode Claes, de heer Vanden Boeynants, minister van Landsverdediging en van Brusselse Aangelegenheden, blz. 347.

MEDEDELING VAN DE VOORZITTER :

Sprekers : de Voorzitter, de heer Leo Vanackere, blz. 340.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN :

Spreker : de Voorzitter, blz. 354.

VOORSTEL VAN WET (Indiening) :

Bladzijde 354.

De heer Hougardy. — Voorstel van wet tot wijziging van de wet van 12 april 1965 betreffende de bescherming van het loon der werknemers.

PRESIDENCE DE M. HARMEL, PRESIDENT VOORZITTERSCHAP VAN DE HEER HARMEL, VOORZITTER

MM. Hercot et Mesotten, secrétaires, prennent place au bureau.

De heren Hercot en Mesotten, secretarissen, nemen plaats aan het bureau.

Le procès-verbal de la dernière séance est déposé sur le bureau.

De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.

La séance est ouverte à 14 heures.

De vergadering wordt geopend te 14 uur.

CONGES — VERLOF

MM. Hoyaux, Deschamps et Schugens, en mission à l'étranger; Toussaint, empêché, demandent un congé.

Vragen verlof : de heren Hoyaux, Deschamps en Schugens, met opdracht in het buitenland; Toussaint, belet.

— Ces congés sont accordés.

Dit verlof wordt toegestaan.

MM. Gilquin, malade; Blancquaert, souffrant; Vlerick, empêché; Mommerency et Albert Bogaert, retenus par des devoirs professionnels; Boey, retenu par d'autres devoirs, s'excusent de ne pouvoir assister à la réunion de ce jour.

Afwezig met bericht van verhindering : de heren Gilquin, ziek; Blancquaert, ongesteld; Vlerick, belet; Mommerency en Albert Bogaert, wegens ambtsbezigheden; Boey, wegens andere plichten.

— Pris pour information.

Voor kennisgeving.

COMMUNICATIONS — MEDEDELINGEN

Cour des comptes — Rekenhof

M. le Président. — Par dépêches du 18 novembre 1975, la Cour des comptes fait connaître au Sénat, ses observations au sujet des projets de loi :

1° Contenant le budget du ministère de la Défense nationale de l'année budgétaire 1976;

2° Contenant le budget du ministère de la Prévoyance sociale de l'année budgétaire 1976.

Bij dienstbrieven van 18 november 1975 deelt het Rekenhof aan de Senaat zijn opmerkingen mede over de ontwerpen van wet :

1° Houdende de begroting van het ministerie van Landsverdediging voor het begrotingsjaar 1976;

2° Houdende de begroting van het ministerie van Sociale Voorzorg voor het begrotingsjaar 1976.

— Renvoi à la commission des Finances.

Verwezen naar de commissie voor de Financien.

M. le Président. — Il est donné acte de cette communication au premier président de la Cour des comptes.

Van deze mededeling wordt aan de eerste voorzitter van het Rekenhof akte gegeven.

Vlaamse Gewestraad — Conseil régional flamand

De Voorzitter. — Bij boodschappen van 14 november 1975 zendt de voorzitter van de Vlaamse Gewestraad aan de Senaat de volgende moties :

1° Ter aanvulling van de moties aangenomen op 5 juni 1975, betreffende de bestemming van de begrotingskredieten voor het begrotingsjaar 1975;

2° Betreffende de bestemming van de begrotingskredieten voor het begrotingsjaar 1976 — economische sector;

3° Betreffende de bestemming van de begrotingskredieten voor het begrotingsjaar 1976 — sociale sector.

Par messages du 14 novembre 1975, le président du Conseil régional flamand transmet au Sénat les motions ci-après :

1° Complétant les motions, adoptées le 5 juin 1975, concernant l'affectation des crédits budgétaires de l'année budgétaire 1975;

2° Concernant l'affectation des crédits budgétaires de l'année budgétaire 1976 — secteur économique;

3° Concernant l'affectation des crédits budgétaires de l'année budgétaire 1976 — secteur social.

— Voor kennisgeving aangenomen.

Pris pour notification.

Instituts de la Radiodiffusion-Télévision belge

Instituten der Belgische Radio en Televisie

M. le Président. — Conformément à l'article 24 de la loi organique des Instituts de la Radiodiffusion-Télévision belge du 18 mai 1960, le ministre de la Culture néerlandaise et des Affaires flamandes transmet au Sénat le rapport d'activité pour l'exercice 1974 de l'Institut des émissions néerlandaises de la R.T.B.

Overeenkomstig artikel 24 van de wet houdende organisatie van de Instituten der Belgische Radio en Televisie d.d. 18 mei 1960, zendt de minister van Nederlandse Cultuur en Vlaamse Aangelegenheden aan de Senaat het jaarverslag voor 1974 van het Instituut van de Nederlandse uitzendingen van de B.R.T.

Il est donné acte de cette communication au ministre de la Culture néerlandaise et des Affaires flamandes.

Van deze mededeling wordt aan de minister van Nederlandse Cultuur en van Vlaamse Aangelegenheden akte gegeven.

MESSAGE — BOODSCHAP

M. le Président. — Par message du 22 novembre 1975, la Chambre des représentants transmet au Sénat, tel qu'il a été adopté en sa séance de ce jour, le projet de loi portant :

1° Ratification d'arrêtés royaux pris en exécution de la loi du 23 juillet 1971 concernant la fusion de communes et la modification de leurs limites;

2° Suppression des fédérations périphériques créées par la loi du 26 juillet 1971 organisant les agglomérations et les fédérations de communes.

Bij boodschap van 22 november 1975 zendt de Kamer van volksvertegenwoordigers aan de Senaat, zoals het ter vergadering van die dag werd aangenomen, het ontwerp van wet houdende :

1° Bekrachtiging van koninklijke besluiten genomen in uitvoering van de wet van 23 juli 1971 betreffende de samenvoeging van gemeenten en wijziging van hun grenzen;

2° Afschaffing van de randfederaties opgericht door de wet van 26 juli 1971 houdende organisatie van de agglomeraties en federaties van gemeenten.

Het woord is aan de heer Van Bogaert.

De heer Van Bogaert. — Mijnheer de Voorzitter, Heren Ministers, geachte collega's, ik zou in verband met dit ontwerp, dat ons door de Kamer is overgezonden, een voorstel willen doen. Over de grond van de zaak zal ik mij niet uitspreken, dat is voor later. Wel wil ik aan deze vergadering ter overweging geven dat er niet alleen een juridische, maar

zelfs een constitutionele controverse in dit ontwerp zit. Het gaat niet alleen over de interpretatie die het Parlement zal moeten geven aan artikel 42 van de Grondwet, dat de essentiële principes van onze parlementaire rechten en prerogatieven vastlegt, maar over de beslissing van interpretatieve aard die een prejudicieel element uitmaakt en jurisprudentie kan vormen voor de toekomst.

Aangezien het hier om een belangrijk probleem gaat dat veruit de bepalingen inzake communale aangelegenheden overtreft, moet de Senaat zo objectief en zo grondig mogelijk worden ingelicht over de constitutionele en de juridische implicaties van het ontwerp.

Ik stel dus voor dat het ontwerp zou overgezonden worden naar de verenigde commissies voor de Binnenlandse Zaken en voor de Justitie, opdat onze voorlichting zo volledig mogelijk zou zijn.

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Leynen.

De heer Leynen. — Mijnheer de Voorzitter, Heren Ministers, geachte collega's, het spijt mij dat ik *hic et nunc* nog geen antwoord kan geven op het voorstel van de heer Van Bogaert. Ik zou echter nog een bijkomend voorstel willen doen, zodat er geen misverstand kan ontstaan.

De meerderheid zou eventueel haar instemming kunnen betuigen met de procedure die de heer Van Bogaert voorstelt onder bepaalde voorwaarden. De verenigde commissies zouden morgen en overmorgen, evenals de drie dagen volgende week moeten vergaderen zoveel en zo lang mogelijk, opdat er in de commissies een eindstemming uiterlijk op 5 december zou kunnen plaatsvinden. Een week kan gereserveerd worden voor het opstellen van het verslag, de vertaling en de rondleiding ervan. De openbare behandeling zou dan beginnen op 16 december om te eindigen hetzij op 18 december, hetzij, in het slechtste geval, op 19 december.

Indien over deze data een akkoord kan bereikt worden tussen de verschillende fracties van meerderheid en oppositie, dan zou ik aan de fracties van de meerderheid kunnen vragen het voorstel van de heer Van Bogaert in gunstige zin in overweging te nemen.

Ik voeg er onmiddellijk aan toe dat ik nog niet genoeg contacten heb gehad op dit ogenblik om *hic et nunc* een definitief antwoord te geven.

M. le Président. — La parole est à M. Close.

M. Close. — Monsieur le Président, Monsieur le Ministre, chers collègues, ce n'est pas pour répondre à M. Leynen que je prends la parole. Je crois savoir que M. Pierson, en sa qualité de chef de groupe, lui répondra dans quelques instants.

Je voudrais informer le Sénat que ce matin la commission de l'Intérieur, sur ma proposition, à l'unanimité et, la vérité ayant ses droits, avec l'accord non équivoque du ministre de l'Intérieur, a décidé d'ajourner la discussion du projet de loi sur les fusions de communes. En effet, la commission est soucieuse de tenir compte de deux faits qui ont été portés à sa connaissance : tout d'abord la prise en considération de la proposition de M. Pierson, ensuite le fait que certains membres de cette assemblée, compte tenu des aspects juridiques et constitutionnels du projet de loi et de la proposition, considèrent qu'il serait peut-être utile que ces projets soient renvoyés devant les commissions de l'Intérieur et de la Justice réunies.

J'ai cru devoir informer le Sénat de cette situation.

M. le Président. — Je donne maintenant la parole à M. Pierson et je ferai ensuite une proposition à l'assemblée.

M. Pierson. — Monsieur le Président, la proposition formulée par l'honorable M. Van Bogaert a trait au fond, à des problèmes de compétence. Il semblait qu'un accord était intervenu, au cours de conversations particulières, pour considérer que les problèmes juridiques soulevés par le projet égalaient, en tout cas en importance, les aspects municipaux de celui-ci.

M. Leynen ne semble pas s'opposer au renvoi devant les deux commissions réunies de la Justice et de l'Intérieur, mais il semble subordonner son accord à un assentiment préalable des groupes au timing de nos travaux. Celui-ci dépendra tout de même en partie de l'ampleur des travaux des commissions et il me paraît difficile de déterminer à l'avance le nombre d'heures qui leur sera nécessaire pour arriver au terme de ces travaux.

Ce que je puis en tout cas assurer à M. Leynen, c'est que mon groupe n'entend pas, pour employer une expression familière, « tirer sur la corde ». Il faut que les problèmes soient examinés à fond, c'est vrai, mais nous n'avons nullement l'intention de les tirer en longueur.

Quant à connaître exactement les dates auxquelles les travaux des commissions devront aboutir, le délai qui sera laissé aux rapporteurs, la date d'inscription à l'ordre du jour du Sénat et la date de la clôture

des débats, cela suppose une réunion de la commission du travail parlementaire, qui examinera les problèmes et supputera, à mon avis, le nombre d'heures requis pour la discussion. Il est difficile de lier les deux propositions d'une manière stricte.

Tout ce que je puis vous dire, je le répète, et je crois que mon groupe est entièrement d'accord, c'est que nous ne voulons pas tirer les débats en longueur mais que nous désirons essayer d'étudier la question d'une manière approfondie, comme c'est usage au Sénat.

M. le Président. — La commission du travail parlementaire s'étant occupée de cette question jeudi dernier et la proposition qui nous est soumise maintenant n'ayant pas encore été faite parce que ce n'était pas possible à ce moment-là, nous gagnerions du temps en demandant à la commission du travail parlementaire de se réunir à 15 heures, pour quelques instants, afin de clarifier notre méthode de travail de cette semaine et de la semaine prochaine, un petit événement nouveau étant survenu. Nous prendrions une décision en la matière aussitôt après cette réunion, en séance publique.

Je propose donc à la commission du travail parlementaire de se réunir à 15 heures.

Le Sénat est-il d'accord ?

Is de Senaat het daarmede eens ? (*Instemming.*)

Il en sera donc ainsi.

PROPOSITIONS DE LOI — VOORSTELLEN VAN WET

Prise en considération — Inoverwegingneming

M. le Président. — L'ordre du jour appelle la discussion sur la prise en considération des propositions de loi suivantes :

1° Modifiant certains articles de la loi provinciale (de M. Leo Vanackere et consorts);

Aan de orde is de bespreking over de inoverwegingneming van de volgende voorstellen van wet :

1° Tot wijziging van sommige artikelen van de provinciewet (van de heer Leo Vanackere c.s.);

Quelqu'un demande-t-il la parole ?

Vraagt iemand het woord ?

La proposition de loi est donc prise en considération; elle est renvoyée à la commission de l'Intérieur et de la Fonction publique.

Het voorstel van wet is dus in overweging genomen; het wordt verwezen naar de commissie voor de Binnenlandse Zaken en het Openbaar Ambt.

2° Modifiant la loi générale du 21 juillet 1844 sur les pensions civiles et ecclésiastiques en matière de supputation des services rétribués à charge du Trésor du Congo belge et du Ruanda-Urundi pour l'ouverture du droit à une pension métropolitaine (de M. Kevers et consorts);

2° Tot wijziging van de algemene wet van 21 juli 1844 op de burgerlijke en kerkelijke pensioenen, wat betreft de berekening van de diensten bezoldigd uit de Schatkist van Belgisch-Kongo en Ruanda-Urundi voor de ingang van het recht op een moederlands pensioen (van de heer Kevers c.s.);

Quelqu'un demande-t-il la parole ?

Vraagt iemand het woord ?

La proposition de loi est donc prise en considération; elle est renvoyée à la commission des Finances.

Het voorstel van wet is dus in overweging genomen; het wordt verwezen naar de commissie voor de Financien.

3° Modifiant la loi du 5 janvier 1971, relative aux pensions des membres du personnel de carrière des cadres d'Afrique (de MM. Wiard et Machtens);

3° Tot wijziging van de wet van 5 januari 1971 betreffende de pensioenen van de leden van het beroepspersoneel der kaders in Afrika (van de heren Wiard en Machtens);

Quelqu'un demande-t-il la parole ?

Vraagt iemand het woord ?

La proposition de loi est donc prise en considération; elle est renvoyée à la commission des Finances.

Het voorstel van wet is dus in overweging genomen; het wordt verwezen naar de commissie voor de Financien.

4° Relative à la fusion de communes et à la modification de leurs limites (de M. Pierson et consorts).

4° Betreffende de samenvoeging van gemeenten en wijziging van hun grenzen (van de heer Pierson c.s.).

Je propose que cette question soit tenue en suspens jusqu'au terme de la réunion de la commission du travail parlementaire de 15 heures. La parole est à M. Pierson.

M. Pierson. — Monsieur le Président, vous proposez de renvoyer cette question après la réunion de la commission du travail parlementaire.

Je crois cependant que le Sénat doit d'abord se prononcer sur la prise en considération. Ce qui pourra être décidé après la réunion qui aura lieu à 15 heures, c'est le choix de la commission à laquelle cette proposition sera renvoyée.

M. le Président. — Je ne sais pas si cette procédure nous permettra de gagner du temps, mais je ne puis en tout cas pas m'y opposer.

La parole est au chevalier de Stexhe.

M. le chevalier de Stexhe. — Monsieur le Président, M. Pierson est certainement autant que moi soucieux de respecter la Constitution.

Je dois vous avouer qu'en lisant le texte de cette proposition, j'ai sursauté. Je suis persuadé, pour ma part, que c'est une erreur de rédaction à l'article premier qui a fait présenter le texte de M. Pierson tel que nous le connaissons.

Pour le rendre constitutionnel — et je suis persuadé de rejoindre ici la pensée de M. Pierson — je me permets de lui suggérer de modifier un mot.

Je vous lis le texte : « Avant le 1er mars 1976, les conseils communaux des communes ci-après sont autorisés à confirmer leur délibération précédente concluant à la fusion de leur commune et à créer une nouvelle entité dont ils détermineront le nom. »

Je simplifie la phrase : « ... les conseils communaux sont autorisés ... à créer une nouvelle entité dont ils détermineront le nom. » Il n'appartient pas aux conseils communaux « de créer » leurs communes.

Je suis persuadé que M. Pierson a voulu dire : « ... concluant à la fusion de leur commune et à la création d'une nouvelle entité. »

Si telle est bien votre pensée, Monsieur Pierson, je suis d'accord sur la recevabilité de la proposition, sinon je ne le serais pas. Si vous voulez dès à présent dire que la modifiez dans le sens que je suggère, je vous marque mon accord.

M. Pierson. — J'accepte immédiatement votre amendement. (*Sourires.*)

M. le Président. — La proposition est donc prise en considération. Quant à son renvoi à la commission de l'Intérieur et de la Fonction publique, il en sera décidé au cours de cet après-midi.

ONTWERP VAN WET HOUDENDE AANPASSING VAN DE BEGROTING VAN SOMMIGE MINISTERIES VOOR HET BEGROTINGSJAAR 1975 MET HET OOG OP DE BESTEMMING VAN KREDIETEN VOOR DE GEWESTELIJKE ZAKEN

ONTWERP VAN WET HOUDENDE DE BEGROTING VAN DE WAAELSE GEWESTELIJKE AANGELEGENHEDEN VOOR HET BEGROTINGSJAAR 1975

ONTWERP VAN WET HOUDENDE DE BEGROTING VAN DE VLAAMSE GEWESTELIJKE AANGELEGENHEDEN VOOR HET BEGROTINGSJAAR 1975

ONTWERP VAN WET HOUDENDE DE BEGROTING VAN DE BRUSSELE GEWESTELIJKE AANGELEGENHEDEN VOOR HET BEGROTINGSJAAR 1975

Algemene beraadslaging en stemming over de artikelen

PROJET DE LOI AJUSTANT LE BUDGET DE CERTAINS MINISTÈRES DE L'ANNEE BUDGETAIRE 1975 EN VUE DE L'AFFECTATION DE CREDITS AUX AFFAIRES REGIONALES

PROJET DE LOI CONTENANT LE BUDGET DES AFFAIRES REGIONALES WALLONNES DE L'ANNEE BUDGETAIRE 1975

PROJET DE LOI CONTENANT LE BUDGET DES AFFAIRES REGIONALES FLAMANDES DE L'ANNEE BUDGETAIRE 1975

PROJET DE LOI CONTENANT LE BUDGET DES AFFAIRES REGIONALES BRUXELLOISES DE L'ANNEE BUDGETAIRE 1975

Discussion générale et vote des articles

M. le Président. — L'ordre du jour appelle la discussion des projets de loi relatifs aux budgets des Affaires régionales.

Wij vatten eerst de bespreking aan van het ontwerp van wet houdende aanpassing van de begroting van sommige ministeries voor het begrotingsjaar 1975 met het oog op de bestemming van kredieten voor de Gewestelijke Zaken.

Nous abordons tout d'abord l'examen du projet de loi ajustant le budget de certains ministères de l'année budgétaire 1975 en vue de l'affectation de crédits aux Affaires régionales.

De algemene beraadslaging is geopend.

La discussion générale est ouverte.

Het woord is aan de heer Keuleers, verslaggever.

De heer Keuleers, verslaggever. — Mijnheer de Voorzitter, ik verwij naar mijn verslag.

M. le Président. — La parole est à M. Paque.

M. Paque. — Monsieur le Président, nous recevons à l'instant des amendements aux divers projets que nous sommes appelés à discuter. Je crois qu'en vertu de la loi du 2 août 1974 sur la régionalisation préparatoire, ces amendements devraient d'abord être renvoyés devant les commissions compétentes et ensuite transmis pour avis aux divers conseils régionaux concernés.

M. Wiard. — C'est la loi.

De Voorzitter. — Het woord is aan de staatssecretaris voor Begroting en voor Wetenschapsbeleid.

De heer Geens, Staatssecretaris voor Begroting en voor Wetenschapsbeleid, toegevoegd aan de Eerste minister. — Mijnheer de Voorzitter, geachte collega's, men moet goed het onderscheid maken tussen het ontwerp van wet houdende aanpassing van de begrotingen van sommige departementen en, anderzijds, de drie ontwerpen van wet houdende de begroting van de Gewestelijke Aangelegenheden, die nadien zullen worden behandeld. De amendementen die zopas werden rondgedeeld met betrekking tot het ontwerp van wet houdende aanpassing van de begroting van sommige ministeries voor het begrotingsjaar 1975 met het oog op de bestemming van de kredieten voor de Gewestelijke Zaken, werden ingediend naar aanleiding van de opmerkingen van het Rekenhof op dit ontwerp van wet. Deze amendementen wijzigen de oorspronkelijke bedragen, van een aantal artikelen van de begroting van sommige departementen. Dit wordt trouwens uitdrukkelijk vermeld in de toelichting. Het gaat dus niet om de aanwending van deze kredieten via de gewestelijke begrotingen, waarvan de heer De Paque in zijn betoog gewag maakte.

In verband met zijn vraag om deze aangelegenheid terug te verwijzen naar de commissie, wens ik op te merken dat ik deze amendementen aanvankelijk in de commissie had willen indienen. De oppositie heeft mij echter gevraagd deze amendementen in te dienen in de openbare openbare vergadering. Ik ben op dit verzoek ingegaan en heb derhalve deze amendementen hier ingediend.

M. le Président. — La parole est à M. Wiard.

M. Wiard. — Monsieur le Président, mes chers collègues, il est vrai qu'en commission des Finances, M. le secrétaire d'Etat avait proposé ces amendements après le vote sur l'ensemble du projet. Nous n'avons pas accepté de les examiner, lui demandant de les déposer en séance publique. Cependant, bien que nous ne soyons pas sûrs que la loi ait été respectée, nous en acceptons la discussion en séance publique, aujourd'hui.

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Verleysen.

De heer Verleysen. — Mijnheer de Voorzitter, Heren Ministers, waarde collega's, we kennen thans een jaar de toepassing van de wet van 1 augustus 1974 en stellen vast dat de timing en ook de werkwijze die door de regering was vooropgesteld, trouw geëerbiedigd werden. De ministeriële comités voor gewestelijke aangelegenheden werden samengesteld; de koninklijke besluiten die de materie omschrijven en vastleggen waarvoor een regionaal beleid wenselijk en mogelijk is, werden getroffen; aan de gewestrazen werd om advies verzocht; verschillende koninklijke besluiten zijn gepubliceerd die het eigen gelaat van elk gewest vastleggen voor bepaalde materies, zoals op het gebied van de huisvesting, van het gezinsbeleid, enz.

Laten wij eerlijk zijn en erkennen dat zonder deze wet, die gestemd is in voorbereiding van een wet die het artikel 107^{quater} zou moeten

uitvoeren, we nog nergens zouden hebben gestaan. Wij zijn dus ernstig op weg om het doel te bereiken dat door de grondwetgever werd bepaald.

Tijdens de voorbije periode hebben we ons rekenschap kunnen geven van de moeilijkheden op deze met hindernissen bezaaide weg, die de vooruitgang vertragen.

Wij leren — en dat is zeer belangrijk — welke mogelijkheden de regionalisering inhoudt. Wij testen onze theorieën uit en we ervaren nu wat we eens als een wens, en op andere dagen zelfs als een noodzaak, hebben vooropgesteld. Wij ervaren de waarde van de voorlopige verdeelsleutel op financieel vlak. Bovendien ontdekken wij nog steeds materies waarvoor het wenselijk zou zijn dat ze opgenomen worden onder de bevoegdheden van de gewestraad, wat een wijziging van de wet van 1 augustus 1974 veronderstelt.

Waarde collega's, een van de grote bezwaren die werden aangevoerd tegen deze wet was de wijze waarop de projecten zouden worden gefinancierd. Wij waren zo vrij op te merken tijdens de behandeling van deze wet, dat het systeem van de dotaties slechts voorlopig kon zijn.

Na één jaar werken is de overtuiging bij ons gegroeid dat de dotaties slechts een tijdelijk systeem kunnen blijven want dat dit onvermijdelijk zou uitgroeien en uitmonden in een uitgaven-federalisme waarbij niemand baat heeft. Dat betekent dat we de gewestrazen verantwoordelijk dienen te stellen voor de financiële gevolgen van hun beleid. Wij eisen dit van de gemeenten, wij eisen dit van de provincies. Waarom dan ook niet op regionaal vlak?

Wij zijn ervan overtuigd dat de wijze waarop de dotaties op het ogenblik samengesteld worden, naar moeilijkheden leidt. Nochtans zijn de toegekende bedragen noodzakelijk om de bij de nationale wetten aangegane verbintenissen te respecteren.

Wanneer het globaal krediet in de regio binnenkomt, dient dit te worden herverdeeld om aan de gewesten de mogelijkheid te geven een eigen gelaat op te bouwen. Hier rijzen dan de moeilijkheden. Inderdaad dienen de verworven rechten te worden geëerbiedigd. Dat betekent echter dat men op sommige terreinen tot een pijnlijke buikriemoperatie moet overgaan.

Het wil ons voorkomen dat de definitieve wet in toepassing van artikel 107^{quater} van de Grondwet een eigen financiering voor het gewestelijk beleid moet voorschrijven. In afwachting daarvan durven wij ervoor pleiten dat de vastlegging van de massa van de beschikbare kredieten zou geschieden op basis van de jaarrekening van het desbetreffende jaar. De wet bepaalt nu dat dit moet gebeuren aan de hand van de laatst vastgestelde cijfers. Deze cijfers beantwoorden niet aan de toestand van vandaag.

Daarom vraag ik aan de regering of het niet mogelijk is, wat het jaar 1975 betreft, dat het eigenlijk bedrag van de dotatie die ter beschikking wordt gesteld zou gebaseerd zijn op de goedgekeurde rekeningen van 1975. Deze berekening, in plus of minus, kan gerust over een paar jaren geschieden. Wij dringen erop aan dat elk gewest de volledige dotatie zou ontvangen zoals die door de wetgever werd bepaald wanneer de verdeelsleutels werden vastgesteld.

Een derde bedenking: naarmate wij verder gaan op het gebied van de regionalisering vinden wij het noodzakelijk ook onze gedeconcentreerde diensten in de provincie hierbij te betrekken, vooral de in het vooruitzicht gestelde regionalisering van de gesubsidieerde werken zal daartoe een aanleiding zijn. Het inschakelen van deze gedeconcentreerde besturen zou een prachtig werk zijn om inderdaad tot decentralisatie in de echte zin van het woord te komen.

De Christelijke Volkspartij vraagt dat op de ingeslagen weg zou worden voortgegaan en dat de opgedane ervaringen zouden worden benut opdat wij, in uitvoering van artikel 107^{quater} van de Grondwet, een wet zouden goedkeuren die ten minste enkele jaren geldig zal kunnen zijn.

De Christelijke Volkspartij vraagt ook dat iedereen zou meewerken aan het tot stand komen van de gewestvorming. Het gaat niet op met zeer mooie leuzen zijn bekommernis voor een streek uit te spreken en aan het adres van de bureaus liefdesverklaringen af te leggen. Het is absoluut noodzakelijk dat iedereen in het Parlement en iedereen die door de wet van de Gewestraad deel uitmaakt zijn verantwoordelijkheid draagt.

Het heeft geen zin — hier richt ik mij tot mijn vrienden van de oppositie — niet deel te nemen aan de werkzaamheden in verband met de gewestvorming in een zo belangrijke periode voor de geschiedenis van ons volk. We moeten de ontvoeringsstrijd afwerken. De trein van de regionalisering bolt. Als u die trein laat voorbijrijden, wordt de inhoud van de regionalisering zonder u bepaald. Dat is onverantwoord. Wij hebben de hulp van iedereen nodig.

De Christelijke Volkspartij doet dan ook een beroep op al de partijen van het land opdat zij zo vlug mogelijk de vergaderingen van de Gewestraad zouden bijwonen en een inspanning zouden doen opdat wij tot een volwaardige regionalisering zouden komen. Wij weten dat bepaalde omstandigheden voor u een aanleiding waren om uw afwezigheid te motiveren.

Ik zal mij nu niet in uw plaats stellen om te oordelen of u op een bepaald ogenblik gelijk of ongelijk hebt gehad. Maar laten wij toch van voldoende politieke rijpheid blijk geven om mee te doen en te begrijpen dat afzijdigheid het grootste verraad zou kunnen zijn en het grootste misdrijf voor de toekomst.

Wij danken de regering voor het begrip dat zij heeft opgebracht, door steeds een positief gevolg te geven aan de adviezen van de Gewestraad en wij hopen dat ook de andere partijen bereid zouden zijn hun deel bij te dragen en mede te werken aan de uitbouw van een volwaardig sociaal en economisch beleid. (*Applaus op de banken van de meerderheid.*)

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Robert Vandekerckhove, minister voor Hervorming der Instellingen.

De heer Robert Vandekerckhove, Minister voor Hervorming der Instellingen. — Mijnheer de Voorzitter, geachte collega's, de uiteenzetting van de heer Verleysen heeft speciaal mijn aandacht getrokken.

Zowel op het gebied van de culturele begrotingen als van de gewestelijke begrotingen maken wij inderdaad nog een evolutie mee. Zo komt het dat bepaalde kredieten nog aan deze begrotingen moeten worden toegevoegd. Naarmate bepaalde zaken worden geactualiseerd, zoals dat bij de voorbereiding van de voorlopige wet op de gewestvorming werd gezegd, zal de gewestelijke begroting ook groeien naargelang de actualisatie van bepaalde feiten toeneemt.

Over het systeem van de dotaties dat een voorlopig en onvolledig systeem is, heeft de heer Verleysen gezegd dat het leidt tot uitgavenfederalisme. Hij heeft aangedrongen op eigen verantwoordelijkheid voor de gewestraden in het kader van de begroting.

Hij stelt daarbij natuurlijk het levensgrote vraagstuk van de financiële verantwoordelijkheid en van de eigen fiscaliteit voor de gewestraden, hetgeen meteen het politieke vraagstuk stelt van de vereiste meerderheid voor de daartoe noodzakelijke wijziging van de Grondwet. Intussen kan men natuurlijk de verantwoordelijkheid van de gewesten uitbreiden naarmate men het systeem van de localiseerbare belastingen zou veralgemenen of althans uitbreiden.

Er werd op gewezen dat daar wellicht enig uitzicht op bestaat en dat de huidige regeling van globale kredieten ook aanleiding geeft tot ongelijkheden, omdat een einde wordt gemaakt aan sommige verworven rechten. Dat is duidelijk, maar de regering heeft gedurende deze twee begrotingsjaren het nodige gedaan om de noodzakelijke aanpassingen te doen. Vandaar ook dat zij thans enkele amendementen heeft ingediend.

De vaststelling van de massa op basis van de verdeelsleutel, al was het ten tijdelijke titel, zou vroeger moeten gebeuren. De berekening zou moeten gedaan worden op de laatste vastgestelde cijfers. Dat is juist, maar het samenbrengen van de nodige gegevens duurt langer dan men gedacht had. Het vraagstuk van de inschakeling van de gedeconcentreerde diensten van de provincies in de werking van de gewestraden stelt meteen ook het vraagstuk van de gewestelijke administratie. Dat vergt natuurlijk een nauwkeurig onderzoek, want de centrale administratie die nu al niet te sterk voorkomt, mag niet door overhaaste beslissingen worden ontreedd.

Ik ben het eens dat al wat geregionaliseerd wordt, en vooral hetgeen geculturaliseerd wordt, het zelfbestuur in de hand werkt en in de lijn ligt van onze ontvoogdingsstrijd, zodat daarvoor een maximale inspanning moet worden gedaan.

Terecht hebt u een beroep gedaan op de oppositie opdat zij daaraan zou meewerken. De inbreng van allen is daarvoor nodig. (*Applaus op de banken van de meerderheid.*)

M. le Président. — Plus personne ne demandant la parole dans la discussion générale, je la déclare close et nous passons à l'examen des articles du projet de loi.

Vraagt niemand meer het woord in de algemene beraadslaging? Zo neen, dan verklaar ik ze voor gesloten en gaan wij over tot de behandeling van de artikelen van het ontwerp van wet.

— Les articles du tableau sont successivement mis aux voix et adoptés. (*Voir document n° 6-1 du Sénat, session 1974-1975.*)

De artikelen van de tabel worden achtereenvolgens in stemming gebracht en aangenomen. (*Zie gedrukt stuk nr. 6-1 van de Senaat, zitting 1974-1975.*)

M. le Président. — Nous passons à l'examen des articles du projet de loi.

Le gouvernement propose les amendements que voici :

Insérer un article 1bis (nouveau) libellé comme suit :

« A l'article 9, deuxième alinéa, première phrase, de la loi du 3 avril 1975 contenant le budget du ministère des Affaires économiques de l'année budgétaire 1975, le montant de 7 686 000 000 de francs est remplacé par le montant de 1 650 000 000 de francs. »

Een artikel 1bis (nieuw) in te lassen, luidend als volgt :

« In het artikel 9, tweede lid, eerste zin, van de wet van 3 april 1975 houdende de begroting van het ministerie van Economische Zaken voor het begrotingsjaar 1975, wordt het bedrag van 7 686 000 000 frank vervangen door het bedrag van 1 650 000 000 frank. »

Insérer un article 1ter (nouveau) libellé comme suit :

« Le deuxième alinéa de l'article 6 de la loi du 14 janvier 1975 contenant le budget du ministère des Classes moyennes de l'année budgétaire 1975 est supprimé. »

Een artikel 1ter (nieuw) in te lassen, luidend als volgt :

« Het tweede lid van het artikel 6 van de wet van 14 januari 1975 houdende de begroting van het ministerie van Middenstand voor het begrotingsjaar 1975 wordt geschrapt. »

Insérer un article 1quater (nouveau) libellé comme suit :

« Les cinquième et sixième alinéas de l'article 13 de la loi du 25 mars 1975 contenant le budget du ministère de la Santé publique et de la Famille de l'année budgétaire 1975 sont supprimés. »

Een artikel 1quater (nieuw) in te lassen, luidend als volgt :

« Het vijfde en het zesde lid van het artikel 13 van de wet van 25 maart 1975 houdende de begroting van het ministerie van Volksgezondheid en van het Gezin voor het begrotingsjaar 1975 worden geschrapt. »

Insérer un article 1quinquies (nouveau), libellé comme suit :

« Au deuxième alinéa de l'article 19 de la loi du 25 mars 1975 contenant le budget du ministère de la Santé publique et de la Famille de l'année 1975, le montant de 1 880 000 000 de francs est remplacé par le montant de 1 750 000 000 de francs. »

Een artikel 1quinquies (nieuw) in te lassen, luidend als volgt :

« In het tweede lid van het artikel 19 van de wet van 25 maart 1975 houdende de begroting van het ministerie van Volksgezondheid en van het Gezin voor het begrotingsjaar 1975 wordt het bedrag van 1 880 000 000 frank vervangen door het bedrag van 1 750 000 000 frank. »

Insérer un article 1sexies (nouveau) libellé comme suit :

« Dans la première phrase du quatrième alinéa de l'article 13 de la loi du 25 mars 1975 contenant le budget du ministère de la Santé publique et de la Famille de l'année 1975, le montant de 3 100 000 000 de francs est remplacé par le montant de 2 960 170 000 francs. »

Een artikel 1sexies (nieuw) in te lassen, luidend als volgt :

« In de eerste zin van het vierde lid van het artikel 13 van de wet van 25 maart 1975 houdende de begroting van het ministerie van Volksgezondheid en van het Gezin voor het begrotingsjaar 1975 wordt het bedrag van 3 100 000 000 frank vervangen door het bedrag van 2 960 170 000 frank. »

En outre, le gouvernement propose le sous-amendement que voici :

« A l'article 1sexies (nouveau), le montant de 2 960 170 000 francs est remplacé par le montant de 2 977 060 000 francs. »

« In artikel 1sexies (nieuw) wordt het bedrag van 2 960 170 000 frank vervangen door het bedrag van 2 977 060 000 frank. »

Je présume que le Sénat sera d'accord pour réserver le vote sur ces amendements et sur ce sous-amendement? (*Assentiment.*)

L'article premier du projet de loi est ainsi rédigé :

Artikel 1. De kredieten ingeschreven onder de titels I, lopende uitgaven, en II, kapitaaluitgaven, van de begrotingen voor het begrotingsjaar 1975 en omstandig vermeld in de bij deze wet gevoegde tabel, worden voor de volgende departementen, verminderd met de hierna aangeduide bedragen (in duizendtallen frank) :

Ministeries	Gesplitste kredieten		
	Niet-gesplitste kredieten	Vastlegings-kredieten	Ordonnances-kredieten
TITEL I.			
Lopende uitgaven :			
Binnenlandse Zaken	100 000	—	—
Landbouw	71 915	—	—
Economische Zaken	135 200	—	—
Middenstand	2 800	—	—
Openbare Werken	284 300	130 700	41 000
Tewerkstelling en Arbeid	3 916 725	—	—
Volksgesondheid en Gezin	1 642 898	—	—
Totaal voor titel I. — Lopende uitgaven	6 153 838	130 700	41 000
TITEL II.			
Kapitaaluitgaven :			
Landbouw	53 367	419 400	200 420
Openbare Werken	3 261 000	4 166 000	1 321 000
Tewerkstelling en Arbeid	200	—	—
Volksgesondheid en Gezin	680 000	318 000	64 000
Totaal voor titel II. — Kapitaaluitgaven	3 994 567	4 903 400	1 585 420
Totaal voor titels I en II	10 148 405	5 034 100	1 626 420

Article 1er. Les crédits inscrits aux titres I, dépenses courantes, et II, dépenses de capital, des budgets de l'année budgétaire 1975 et détaillés au tableau annexé à la présente loi, sont, pour les départements mentionnés ci-après, réduits à concurrence des montants suivants (en milliers de francs) :

Ministères	Crédits dissociés		
	Crédits non dissociés	Crédits d'engagement	Crédits d'ordonnement
TITRE I.			
Dépenses courantes :			
Intérieur	100 000	—	—
Agriculture	71 915	—	—
Affaires économiques	135 200	—	—
Classes moyennes	2 800	—	—
Travaux publics	284 300	130 700	41 000
Emploi et Travail	3 916 725	—	—
Santé publique et Famille	1 642 898	—	—
Totaux pour le titre I. — Dépenses courantes	6 153 838	130 700	41 000
TITRE II.			
Dépenses de capital :			
Agriculture	53 367	419 400	200 420
Travaux publics	3 261 000	4 166 000	1 321 000
Emploi et Travail	200	—	—
Santé publique et Famille	680 000	318 000	64 000
Totaux pour le titre II. — Dépenses de capital	3 994 567	4 903 400	1 585 420
Totaux pour les titres I et II	10 148 405	5 034 100	1 626 420

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 2. Deze wet treedt in werking de dag van haar bekendmaking in het Belgisch Staatsblad.

Art. 2. La présente loi entre en vigueur le jour de sa publication au *Moniteur belge*.

— Aangenomen.

Adopté.

De Voorzitter. — Wij zullen donderdag stemmen over de amendementen, over het subamendement en over het ontwerp van wet in zijn geheel.

Nous abordons maintenant l'examen du projet de loi contenant le budget des Affaires régionales wallonnes de l'année budgétaire 1975.

Wij vatten thans het onderzoek aan van het ontwerp van wet houdende de begroting van de Waalse Gewestelijke Aangelegenheden voor het begrotingsjaar 1975.

La discussion générale est ouverte.

De algemene bespreking is geopend.

La parole est à M. André, rapporteur.

M. André, rapporteur. — Monsieur le Président, mes chers collègues, je me bornerai dans l'ensemble à me référer à mon rapport écrit. Je dois rappeler cependant que la commission des Finances a traité de ce budget des Affaires régionales wallonnes à l'occasion de trois de ses réunions et qu'elle a pris la décision, à certain moment, d'attendre l'avis motivé du Conseil régional wallon sur des amendements proposés par le gouvernement.

Il n'est pas sans importance de noter que la commission a estimé qu'elle devait attendre cet avis motivé pour diverses raisons. Tout d'abord la loi du 1er août 1974, selon l'opinion de beaucoup, imposait cette consultation. En outre, et telle était mon opinion, agir autrement aurait été désavantageux pour la bonne mise en œuvre de la régionalisation qui en est encore à ses débuts et dont des faux pas pourraient compromettre le départ.

Je voudrais, à titre personnel, ajouter que la discussion du budget des Affaires régionales wallonnes pour l'exercice 1975 — les crédits ont d'ailleurs été en grande partie utilisés — me paraît utile dans la mesure où son examen a permis à la commission et permettra sans doute au Sénat de se familiariser avec de nouvelles techniques budgétaires vraiment très complexes. A ce propos, et c'est là ma seule observation, je voudrais, comme je l'ai fait en commission, attirer l'attention du Sénat sur le fait que des problèmes peuvent se poser, en fin d'exercice, en matière de crédits régionaux, spécialement dans leur présentation devant les Chambres législatives sous forme de feuillets de crédits supplémentaires.

En effet, les crédits destinés à une région ne pourront être augmentés indépendamment de ceux accordés aux autres régions, sinon on en arriverait, par le biais de crédits supplémentaires, à tourner la règle des trois critères de répartition inscrits dans la loi du 1er août 1974. Je me permets d'attirer votre attention sur le fait que cette possibilité pourrait créer des situations curieuses. Telle région pourrait ainsi se voir attribuer des crédits supplémentaires qu'elle ne réclame pas et dont elle n'a nul besoin pour l'unique raison que telle autre région en aurait sollicités. On peut aisément s'imaginer le danger d'escalade budgétaire que recèle cet inévitable parallélisme. C'est pourquoi il m'a paru opportun de faire cette remarque à l'occasion de ce débat. (*Applaudissements sur les bancs de la majorité.*)

M. le Président. — La parole est à M. Lausier.

M. Lausier. — Monsieur le Président, Messieurs les Ministres, mes chers collègues, pour la première fois, notre assemblée est appelée à examiner et à voter le budget des Affaires régionales wallonnes, examen et vote qui, en application de l'article 11 de la loi du 1er août 1974, créant des institutions régionales, à titre préparatoire à l'application de l'article 107^{quater} de la Constitution, ont été précédés d'un autre examen et de la formulation d'un avis favorable par le Conseil régional wallon. Il s'agit de la traduction en termes budgétaires de cette loi qui a reconnu le principe des budgets régionaux.

Je tiens à dire que mon groupe, le Rassemblement wallon, se réjouit de cet événement dont l'importance est évidente, même si nous déplorons que ce premier budget régional n'atteigne qu'un montant de 18 milliards environ. Nous considérons que c'est là un point de départ non négligeable, mais ce n'est qu'un point de départ.

Point de départ, dans l'immédiat, vers des budgets régionaux plus importants. Je retiens à ce sujet que, dans son discours du 5 juin 1975, au Conseil régional wallon, le ministre des Affaires wallonnes annonçait que des crédits beaucoup plus importants seraient régionalisés à partir de 1976.

Il n'est pas sans intérêt de rappeler ici, brièvement, comment on a procédé pour constituer les enveloppes régionales : d'abord par retrait du budget national des crédits intéressant les matières régionalisées, ensuite par attribution à chaque région de la part du montant total en se basant sur la triple clé de répartition. Ce qui, en ce qui concerne

la Wallonie, aboutissait à la détermination d'une enveloppe budgétaire de 39,27 p.c. du tout.

Le premier point que je crois devoir souligner, c'est qu'on peut considérer que, maintenant, pour ce qui concerne les matières régionalisées, chacun reçoit mieux ce qui lui revient.

Le second, le plus important, c'est que nous avons maintenant sur ces matières la possibilité, sur proposition du Comité ministériel des Affaires wallonnes et après avis favorable du Conseil régional wallon, de mener une action spécifique à notre région, de tenir compte des besoins les plus urgents, de mener en un mot une politique différenciée.

Je ne m'attarderai pas longtemps sur ce point de vue; de longs débats ont eu lieu sur ce même sujet au Conseil régional wallon. Je me contenterai de rappeler que ma collègue, Mme Lassance-Hermant, a insisté sur le fait que ce n'est pas sans raison, au moment où la population prend conscience de plus en plus de l'importance de la qualité de la vie, que puisse se développer une politique qui — je la cite — touche « plus directement aux problèmes humains et à l'environnement » et qu'il soit « possible d'adapter les moyens financiers à une politique plus humaine, plus proche de la nature et des êtres ».

Il n'est donc pas étonnant que vous ayez, Monsieur le Ministre, parmi les priorités que votre comité a déterminées, indiqué : la politique du logement, l'expansion économique, le remembrement des biens ruraux, la politique de la forêt et la politique familiale et démographique.

Je crois qu'il est heureux que vous ayez privilégié ces secteurs qui intéressent particulièrement la vie de notre région.

Les amendements que vous avez présentés, le 5 novembre, à votre propre budget, indiquent la même ligne directrice, le même souci de privilégier les actions dont la nécessité s'indique dans l'immédiat.

En consacrant 349 millions supplémentaires à la construction d'institutions hospitalières et médico-sociales et 500 millions supplémentaires à la construction de logements sociaux, le Comité ministériel des Affaires wallonnes a mis l'accent encore davantage sur les priorités qui s'imposent, c'est-à-dire l'effort en matière de logement social et de santé publique, sans pour autant retarder la réalisation du programme d'équipement des zonages.

Ce premier budget régional est un point de départ, ai-je dit, point de départ vers un budget plus important, intéressant de nouvelles matières dont la régionalisation est décidée en principe, budget où apparaîtront les conséquences budgétaires de la régionalisation de l'administration.

Point de départ aussi vers des budgets qui devront être le reflet financier d'une régionalisation non plus préparatoire, mais d'une régionalisation définitive.

La loi du 1er août 1974 a apporté un progrès considérable par rapport à la stagnation antérieure.

M. Falize. — Il n'y a que vous qui le croyez !

M. Lausier. — Vous me citez des amorces d'une véritable régionalisation ou d'un véritable fédéralisme...

M. Falize. — Régionalisation. Je n'ai pas parlé de fédéralisme.

M. Lausier. — ... d'une régionalisation, si vous voulez, Monsieur Falize, préparées sous les gouvernements précédents !

La loi du 1er août 1974 a apporté, dis-je, un progrès considérable par rapport à la stagnation antérieure. Ce n'est qu'un premier pas. Ce qui a été réalisé, c'est ce qui pouvait être fait à ce moment-là, dans les conditions politiques de ce moment-là. Mais d'autres l'ont dit avant moi : « Il ne faut pas s'installer dans le provisoire. »

Le vote de ce premier budget régional me paraît une occasion bien choisie pour affirmer à nouveau qu'il faudra aboutir à une loi d'application de l'article 107^{quater} de la Constitution, qu'il faudra mettre sur pied une nouvelle révision de la Constitution qui opérera la simplification de nos institutions et instaurera un véritable fédéralisme. *(Applaudissements sur les bancs de la majorité.)*

M. le Président. — La parole est à M. Paque.

M. Paque. — Monsieur le Président, Messieurs les Ministres, chers collègues, nous sommes amenés aujourd'hui à discuter le budget des Affaires régionales.

Je désirerais commencer par attirer votre attention sur les termes exacts de l'article 11 de la loi créant des institutions régionales à titre préparatoire, que l'on appelle plus facilement « loi Perin ».

Cet article commence ainsi : « La somme globale que le gouvernement réserve chaque année dans le budget général pour couvrir les

dépenses de la politique régionale serait répartie en appliquant les critères suivants. »

La lecture attentive de ces trois lignes suffit pour dissiper l'équivoque que certains essayent de faire naître en parlant de budgets régionaux.

Les crédits qui sont destinés à couvrir certaines dépenses régionales continuent, comme par le passé, à faire partie des budgets nationaux.

C'est dit expressément dans la loi Perin.

Il n'existe donc pas de budget régional.

Un budget régional impliquerait qu'une dotation devrait être soustraite au budget de l'Etat belge et attribuée aux régions.

Ce n'est pas le cas ici. Le texte de la loi est formel. Il n'est d'ailleurs pas possible, dans le système de la loi Perin, d'attribuer un budget aux régions, pour la simple raison que cette loi ne leur donne pas la personnalité juridique.

Les régions continuent donc à dépendre de l'Etat et c'est lui qui mène la politique, au nom des régions. C'est au budget de l'Etat que se trouvent les crédits régionaux.

En faveur des régions, il existe simplement deux instances consultatives supplémentaires : les comités ministériels et les conseils régionaux.

Les comités ministériels régionaux sont une émanation du pouvoir central et les conseils régionaux, flamand et wallon, sont composés de mandataires nationaux. Les conseils régionaux n'ont aucun pouvoir. Ils donnent de simples avis, et on arrive à cette situation que les sénateurs wallons réunis à Namur donnent des avis aux sénateurs wallons siégeant à Bruxelles et les sénateurs flamands, à Malines, donnent des avis aux sénateurs flamands réunis à Bruxelles. Il n'existe donc pas de décentralisation véritable. *(Applaudissements sur les bancs socialistes.)*

M. Gramme. — Il y a des sénateurs à Namur qui sont aussi à Bruxelles, mais il y en a à Bruxelles qui ne viennent pas à Namur.

M. Paque. — Monsieur Gramme, je vous expliquerai tout à l'heure le pourquoi de cette décision, excellente d'ailleurs.

D'un point de vue strictement budgétaire — et je me limite actuellement à cet aspect de la question — de graves critiques peuvent aussi être formulées.

Tout d'abord, les régions n'ont pas le pouvoir d'assurer leurs propres recettes. Elles ne peuvent pas lever d'impôts. Elles ne peuvent donc pas établir leur budget des Voies et Moyens.

Une controverse est d'ailleurs soulevée entre juristes pour déterminer si l'article 107^{quater} permet aux régions de lever des impôts.

Toutefois, il n'est même pas nécessaire d'entrer dans ce débat, lorsque l'on parle de la loi Perin.

Or, il aurait été parfaitement possible d'affecter certaines recettes bien spécifiées aux dépenses de politique régionale.

Cette procédure a bien été instaurée par une simple loi en 1967 pour le Fonds d'expansion économique et de reconversion régionale.

Je souligne également que si les régions n'ont pas la possibilité d'avoir leurs propres recettes, elles n'ont pas non plus celle d'émettre des emprunts.

En lisant la loi Perin, on s'aperçoit que les régions n'ont pas de pouvoir, n'ont pas de budgets propres, n'ont pas de recettes propres et n'ont pas de personnalité juridique.

La critique que j'ai développée jusqu'à présent concerne les principes de la loi du 1er août 1974. Si l'on se penche sur l'application qui a été faite de cette loi déjà inconsistante, Monsieur Gramme, on s'aperçoit que le gouvernement qui l'a fait voter ne la respecte même pas.

En effet, j'ai indiqué que cette loi, au lieu d'attribuer une dotation à chaque région, ce qui constituerait un vrai budget régional, se contentait de prévoir une somme globale dans le budget de l'Etat pour couvrir les dépenses régionales.

Comment procède le gouvernement pour déterminer cette somme globale ? Il détache du budget de chaque ministère les rubriques qui lui paraissent correspondre à des dépenses régionales. Cela signifie que le gouvernement régionalise en fait les crédits, rubrique par rubrique, à l'intérieur de chaque budget.

Or, le texte de l'article 11 de la loi Perin porte que le gouvernement doit réserver, chaque année, une somme globale pour couvrir les dépenses régionales.

En procédant comme il le fait, le gouvernement présente aux conseils régionaux un document qui donne l'apparence, mais l'apparence seulement, d'attribuer une somme globale aux besoins régionaux. En fait, il présente seulement une addition de rubriques budgétaires incluses dans les budgets nationaux.

La soi-disant somme globale destinée aux besoins régionaux a été constituée, et je cite une bonne source, « à partir des montants qui doivent être soustraits aux sept budgets départementaux dont une partie a été régionalisée. » Cette phrase est extraite de l'exposé fait le 11 juin par le ministre des Affaires régionales wallonnes devant le groupe de travail « budget régional ».

Voilà la manière dont a été constituée l'enveloppe globale à partir des budgets nationaux.

On aurait pu imaginer qu'ayant soustrait des rubriques budgétaires des budgets nationaux, le Comité ministériel des Affaires wallonnes aurait modifié largement la répartition des crédits en fonction d'une grande politique régionale.

Hélas, il s'agit là d'un rêve... et cela est tellement vrai qu'au conseil régional, où siègent uniquement des membres des partis de la majorité, certains conseillers ont éprouvé des doutes et ont demandé que la preuve de la spécificité du budget régional wallon soit faite. M. André l'a d'ailleurs rappelé tout à l'heure.

M. Conrotte. — Dans le doute, abstiens-toi !

M. Paque. — A leurs yeux, en effet, le budget régional ne peut pas être une simple traduction des affectations budgétaires nationales. Il doit traduire une volonté de mener une politique différenciée qui forme la justification de la régionalisation.

A cette interrogation, le ministre a répondu, je cite : « De nombreux glissements ont été opérés, de sorte que le budget wallon se comporte de façon tout à fait autonome par rapport aux parties régionalisées des budgets nationaux correspondants. »

Je suppose que, lorsqu'il a prononcé cette phrase, le ministre des Affaires wallonnes rêvait tout haut à ce qu'aurait dû être un vrai budget wallon, mais il n'enonçait certainement pas la réalité d'aujourd'hui.

En effet, pour essayer en vain d'étayer ses paroles, le ministre des Affaires wallonnes présente deux tableaux qui portent le nom savant de, je cite encore : « Synthèse des glissements intersectoriels au sein de la masse wallonne des engagements en opérations courantes et de synthèse des glissements intersectoriels au sein de la masse wallonne des engagements en opérations de capital. »

Il s'agit des tableaux 5 et 6 du document 14, n° 2, du Conseil régional wallon.

Si on examine attentivement ce tableau, on s'aperçoit que le poste qui varie le plus, grâce à la prétendue spécificité des crédits régionalisés, accuse une variation de 500 millions.

Il s'agit du secteur du secrétariat d'Etat à l'Economie régionale.

Comparée au budget de l'Etat, cette somme apparaît dérisoire.

C'est, à peu près, la subvention que l'on peut donner à une entreprise en difficulté et ce n'est certainement pas une somme qui justifie une spécificité d'un budget régional.

En ce qui concerne les opérations de capital, le « recopiage » du budget national est plus flagrant encore.

On peut dire qu'il n'y a là aucune spécificité sur une masse budgétaire de près de 12 milliards.

La spécificité des crédits régionalisés se réduit à une variation maximale de 140 millions.

Et je ne parle pas ici des postes qui varient de 100 000 francs ou de 2 ou 3 millions.

En outre, certaines variations ne sont pas heureuses, surtout lorsqu'elles consistent à retirer 279 millions au poste logement.

La conclusion est évidente.

Les conseils régionaux n'ont d'autre pouvoir que de donner un avis sur des rubriques soustraites aux budgets nationaux et qui seront finalement votées par le Parlement national.

Dans ces circonstances, il est évident que l'on ne peut parler de plan de régionalisation.

La loi Perin n'était déjà pas sérieuse; son application l'est encore moins.

Ce sont les régions, celles pour lesquelles nous voulons un vrai pouvoir et un vrai budget, qui supportent chaque jour davantage les conséquences de ces fantaisies légistiques et c'est ce gouvernement, le vôtre, qui en est le responsable. (Applaudissements sur les bancs socialistes.)

M. le Président. — La parole est à M. Janssens.

M. Machtens, doyen d'âge, remplace M. Harmel au fauteuil de la présidence

M. Janssens. — Monsieur le Président, mes chers collègues, l'excellent rapport de notre collègue, M. André, examine dans le détail le projet de budget des Affaires régionales wallonnes pour 1975. Je n'y reviendrai pas, sinon pour signaler que c'est la première fois que le Sénat est appelé à se prononcer sur un budget régional qui se préoccupe en ordre principal de logement et de rénovation urbaine, d'expansion économique, de remembrement de biens ruraux, de forêts, d'équipement hospitalier et de politique familiale et démographique. Ceci me paraît particulièrement important et intéressant pour la région wallonne de ce pays.

Nos collègues wallons, et notamment M. Paque, s'attachant tout spécialement à ce budget, je m'attarderai quelques instants aux premiers amendements proposés par le ministre des Affaires wallonnes au nom du gouvernement, et qui visent à améliorer le budget wallon pour l'exercice 1975, lequel avait été voté par le Conseil régional wallon lors de sa séance du 4 juin 1975.

Le projet d'amendements examiné par le Sénat a déjà fait l'objet d'une analyse par le Conseil régional wallon. L'accent a été mis, au cours des débats, sur le fait que ces amendements devaient permettre à la région wallonne, sans qu'il soit besoin de crédits supplémentaires, d'augmenter ses possibilités de dépenses d'équipement en tenant compte des orientations qui furent à la base de la politique régionale pour la Wallonie.

Le Conseil régional wallon s'est réjoui, au cours de sa séance du 12 novembre 1975, de ce que le gouvernement ait décidé de contribuer au redressement économique et à la relance de l'emploi par une accélération des investissements publics, notamment en matière de logement social et de santé publique. Il a constaté que le programme annuel d'investissements pour la Wallonie était largement réalisé et que les engagements des sociétés nationales de logement se montaient à plus de 90 p.c. des programmes autorisés.

Au cours de sa dernière séance, le Conseil régional wallon a approuvé à l'unanimité les propositions de transfert d'autorisations d'engagement qui lui étaient proposées par le Comité ministériel régional des Affaires wallonnes.

Le conseil a émis un avis favorable, étant donné que toutes ces propositions visaient à accroître l'effort en matière de logement social et de santé publique et cela sans pour autant retarder la réalisation du programme d'équipement des zones.

Au nom du Conseil régional wallon, j'ai l'honneur de demander aux honorables membres de cette assemblée de bien vouloir émettre un vote favorable en ce qui concerne le budget, amendé par le gouvernement, des Affaires régionales wallonnes pour 1975. (Applaudissements sur les bancs de la majorité.)

M. le Président. — La parole est au comte Cornet d'Elzius.

M. le comte Cornet d'Elzius. — Monsieur le Président, Messieurs les Ministres, mes chers collègues, le P.L.P. est satisfait de constater que le budget régional aboutit enfin sur le bureau des Chambres et cela après avoir parcouru un très long périple. Il a, en effet, été soumis à l'examen d'un groupe de travail au sein du Conseil régional wallon, a passé l'épreuve de l'assemblée régionale wallonne qui a émis, à l'unanimité, un avis motivé, pour être ensuite l'objet d'un avis motivé du Comité ministériel wallon, être envoyé en commission parlementaire et, enfin, être déposé sur le bureau des Chambres. Après son adoption par celles-ci, il sera promulgué en tant que loi. Tout ceci découle, par ailleurs, de la loi du 1er août 1974 sur la régionalisation.

Si ce cheminement n'est, certes, pas simple et devrait être amélioré, il convient toutefois de considérer la chose comme un événement important faisant date dans l'histoire de notre pays. Car c'est, en effet, la toute première fois que le Parlement est appelé à se prononcer sur un budget régional.

Ceci dit, ce budget ayant été approuvé par le Conseil régional, à l'unanimité des membres présents, le 20 juin 1975, on voit mal comment le Parlement pourrait ne pas l'adopter également sans créer automatiquement un jeu de réciprocité régional.

Il est heureux, à ce sujet, que la loi répartissant les montants entre les régions ait découvert une clé satisfaisant partiellement chacune d'elles, en retenant les critères de population, qui favorise la Flandre, de superficie, qui favorise la Wallonie, et du rendement de l'impôt sur les personnes physiques, qui favorise Bruxelles.

Dans son excellent rapport, notre collègue, M. André, a rappelé les points forts du budget.

L'accent est incontestablement mis sur le logement, aux fins de combler le retard dont la Wallonie est victime.

Deuxième point faible de la Wallonie : l'expansion économique.

Après avoir été à l'avant-garde du progrès, il semblerait que, depuis un quart de siècle, nous nous soyons endormis sur nos lauriers, ce qui nous vaut maintenant un retard considérable par rapport à Bruxelles et à la Flandre.

Bien sûr, la confiance ne se commande pas; elle se mérite. Nous devons donc inspirer confiance aux investisseurs, tant belges qu'étrangers. Et je pense vraiment que beaucoup de conditions sont réunies pour le faire.

Cet aspect est vital pour la Wallonie, pour la résorption de son chômage structurel, pour la réadaptation des ruraux ayant quitté la terre, pour la prospérité du tertiaire. Il faut absolument créer des industries nouvelles, tout en maintenant, par priorité, toutes les anciennes encore rentables.

Aussi est-il normal d'augmenter le montant des engagements autorisés à charge du Fonds d'expansion économique.

Le remembrement des biens ruraux se taille une grosse part du gâteau, ainsi que, dans un tout autre domaine, les équipements hospitaliers.

J'ai personnellement approfondi un secteur qui m'est particulièrement cher, celui des eaux et forêts. Le bilan semble très satisfaisant. Un point faible toutefois : une somme modique de 24 millions est prévue pour l'achat de bois ou de forêts, alors qu'il eût été souhaitable de voir figurer à ce poste une somme bien plus considérable. De nombreuses offres d'achats, qui permettraient la création d'espaces verts autour des villes, ne peuvent, faute de moyens, être mises à profit par les pouvoirs publics.

Quoi qu'il en soit, mon groupe votera, bien sûr, le budget amendé qui est l'expression d'une politique régionale et qui lui donne l'ossature budgétaire dont elle avait besoin. (*Applaudissements sur les bancs de la majorité.*)

M. le Président. — La parole est au ministre des Affaires wallonnes.

M. Califice, Ministre de l'Emploi et du Travail et des Affaires wallonnes, chargé en outre de l'Aménagement du Territoire et du Logement pour la région wallonne. — Monsieur le Président, chers collègues, c'est la première fois que le Parlement est appelé à examiner un projet de budget régional.

Le principal intérêt de la régionalisation budgétaire est de permettre à chaque région de mener des politiques mieux adaptées à ses besoins propres. Chacune peut proposer elle-même les affectations, autrement dit, choisir les actions à entreprendre et accorder à certaines les priorités qui paraissent nécessaires.

Avant de rappeler brièvement les principales orientations et priorités du projet qui vous est soumis par le Comité ministériel des Affaires wallonnes, je tiens à remercier M. André du rapport bien présenté dont il est l'auteur, ainsi que MM. Lausier, Cornet d'Elzuis et Janssens, président du Conseil régional wallon, de l'appui qu'ils viennent d'apporter au projet de budget soumis à l'examen du Sénat.

Je reviendrai tout à l'heure aux observations formulées par M. Paque.

J'aborde immédiatement le premier domaine que le Comité ministériel des Affaires wallonnes a considéré comme prioritaire, celui du logement.

Un effort vigoureux a été entrepris en matière de construction de logements sociaux. Par rapport aux prévisions établies dans le cadre national, le programme des sociétés de logement avait été accru à raison de 572 millions. Il est déjà presque totalement réalisé et, dans le cadre de son plan de relance, le gouvernement a décidé d'y consacrer 500 millions de crédits supplémentaires, ce qui porte le total du programme pour la région wallonne à 7 372,2 millions.

En ce qui concerne les primes, nous vous proposons de majorer substantiellement le crédit prévu pour les allocations de déménagement, les allocations-loyers et les allocations d'installation dans un logement salubre. En effet, deux arrêtés royaux du 11 juin 1975 ont augmenté sensiblement le montant des allocations en faveur des personnes qui quittent un logement insalubre ou des personnes âgées ou handicapées qui abandonnent un logement inadapté à leur condition physique.

Enfin, les opérations de rénovation urbaine se développent, en particulier depuis l'installation de la commission régionale de rénovation urbaine. Cet effort est rendu possible par la mise au point d'une première réglementation en la matière, d'une part, par l'utilisation du

report de 974 millions dont bénéficie la région wallonne en vertu de l'article 8 du projet de loi, d'autre part.

Second domaine considéré comme prioritaire, l'expansion économique et toutes les actions qui y contribuent directement ou indirectement. Le renforcement de la politique visant à promouvoir à long terme le renouvellement de la structure industrielle wallonne constitue un objectif majeur.

Le rôle de la région doit être de stimuler les investissements mais également de les orienter. Bénéficient d'une attention particulière, les investissements concourant à la consolidation des points forts, les investissements effectués en vue de la lutte contre la pollution et pour la protection de l'environnement; de même ceux aboutissant à une économie dans la consommation d'énergie et de matières premières.

Pour ce faire, et compte tenu des difficultés conjoncturelles, le Comité ministériel des Affaires wallonnes a décidé de porter à 2 856 millions le montant des engagements autorisés à charge du Fonds d'expansion économique.

Les investissements étrangers constitueront encore dans les prochaines années un relais indispensable au développement de l'économie régionale wallonne. Des moyens sensiblement accrus ont donc été affectés à la recherche des investisseurs potentiels qui seront invités à implanter une partie de leurs activités dans le sud wallon. En effet, nous croyons que la région wallonne dispose encore de suffisamment d'atouts au cœur de l'Europe pour attirer des investissements étrangers.

D'autre part, il faut aussi mettre à la disposition des investisseurs des terrains industriels non seulement assainis, mais aussi bien équipés. Afin de mieux adapter la réalisation de l'équipement aux besoins exprimés par les investisseurs, une nouvelle procédure a été mise au point par le Comité ministériel des Affaires wallonnes. Chaque intercommunale reçoit une enveloppe budgétaire qu'elle affecte elle-même, selon ses priorités, à l'équipement de ses zones industrielles. Il s'agit en effet d'éviter que des retards dans l'équipement ne découragent les investisseurs potentiels.

Troisième domaine prioritaire, le remembrement des biens ruraux, auquel nous proposons d'affecter 184 millions, soit 55 p.c. du montant total inscrit pour 1975 au budget du ministère de l'Agriculture. Ce montant devrait permettre de réaliser le programme prévu pour 1975 par le ministère de l'Agriculture et trois opérations supplémentaires.

Quatrième domaine prioritaire : la forêt a également retenu l'attention du Comité ministériel des Affaires wallonnes. Les forêts situées en terre wallonne constituent 80 p.c. du total des forêts belges et assurent 90 p.c. de la production nationale. La région doit mettre au point une politique dynamique de forêts domaniales, améliorer le système de subventions aux administrations subordonnées et tendre à une meilleure exploitation de la forêt privée wallonne. Pour une grande part, l'industrie touristique wallonne dépend de la beauté des sites, du calme des forêts, de la valeur piscicole des eaux, des attraits de la chasse au gros gibier. La forêt wallonne doit s'ouvrir aussi au tourisme, mais cette ouverture doit respecter les autres intérêts en cause. La politique de protection des espaces verts doit s'étendre aux réserves et aux parcs naturels. Des prescriptions appropriées doivent permettre de les protéger efficacement. La région passera à l'acquisition de certains sites si c'est nécessaire pour les sauver avant leur dégradation.

C'est pour permettre cette politique nouvelle, plus dynamique, que le Comité ministériel des Affaires wallonnes propose d'inscrire au budget régional 94 p.c. du montant total prévu au budget de l'Agriculture.

Cinquième domaine prioritaire, celui des équipements hospitaliers et médico-sociaux. Il s'agit de renforcer l'infrastructure, notamment en ce qui concerne les établissements psychiatriques, les instituts médico-pédagogiques, les institutions de soins pour malades âgés et chroniques. Ce renforcement de l'infrastructure porte sur la création de nouveaux lits mais également sur le renouvellement, la modernisation, le changement d'affectation des lits existants.

Le projet de loi qui vous est soumis autorise des engagements à concurrence de 1 732 millions.

Enfin, le Comité ministériel des Affaires wallonnes vous propose également un effort particulier dans le domaine de la politique familiale et démographique. C'est ainsi qu'un crédit de 487 millions a été prévu pour les services d'aide aux familles et aux personnes âgées, ce qui a permis d'une part de réduire la contribution à charge des familles bénéficiaires et, d'autre part, de revoir le système de financement des services.

Suite à l'intervention de l'honorable M. Lausier, je voudrais confirmer que le montant global du budget wallon pour l'année 1976 sera plus important. En effet, à la masse des crédits déjà régionalisés en 1975, viendront s'ajouter les crédits relatifs aux abattoirs, à la politique de l'eau et aux travaux communaux subsidiés. Toutefois, le budget

tel qu'il est actuellement soumis à l'avis du Conseil régional wallon ne comprend pas encore les crédits dont je viens de parler et qui feront l'objet d'un feuillet d'ajustement.

Je répondrai à l'honorable M. Paque qu'il me paraît nier l'évidence en affirmant qu'il n'y a pas de budget régional. Contrairement à ses déclarations, la régionalisation budgétaire ne s'est pas faite rubrique par rubrique. M. Paque a prétendu se référer à l'exposé que j'ai fait le 11 juin dernier, devant le groupe de travail du Conseil régional wallon. Mais, apparemment, il l'a imparfaitement lu. Voici ce que j'y ai déclaré : « Au cours des débats du Conseil régional wallon, certains conseillers avaient demandé de faire la preuve de la spécificité du budget régional wallon. Car, à leurs yeux, et aussi pour le Comité ministériel des Affaires wallonnes, le budget régional ne peut pas être une simple traduction des affectations budgétaires nationales. Il doit traduire une volonté de mener une politique différenciée, ce qui forme la justification de la régionalisation. De nombreux glissements ont été opérés, de sorte que le projet de budget wallon se comporte de façon tout à fait autonome par rapport aux parties régionalisées des budgets nationaux correspondants. Les tableaux V et VI donnent la synthèse chiffrée, par matière, des glissements qui ont été opérés. » A titre d'exemple, je puis citer les chiffres suivants. Pour l'équipement des zones industrielles, la région wallonne recevait en moyenne 45 p.c. des crédits. Grâce à la régionalisation budgétaire, nous avons pu consacrer à ce post 55 p.c. des crédits initialement prévus dans le cadre national. Pour le remembrement des biens ruraux, je l'ai déjà indiqué, les crédits de la région wallonne passent de 32 p.c. dans le cadre national à 55 p.c. dans le budget régional.

Pour ce qui concerne le programme de logements sociaux, une somme de 1 072 millions a été ajoutée au montant prévu dans le cadre national. Pour les études en matière familiale et démographique, les crédits wallons passent de 17 p.c. à 39 p.c. Pour l'action anticancéreuse, ils passent de 16 à 23 p.c. et, pour ce qui a trait aux institutions médico-pédagogiques, il passent de 33 à 45 p.c. Enfin, pour ce qui regarde les acquisitions de forêts et les travaux forestiers, les crédits passent de 82 à 94 p.c. des crédits initialement prévus dans le cadre national.

J'ignore si ce sont ces résultats que M. Paque qualifie de fausse régionalisation, mais, compte tenu des circonstances difficiles qui ont présidé à l'élaboration du budget régional wallon, qui expliquent d'ailleurs le retard apporté dans sa présentation — nous sommes, en effet, fin novembre — j'estime que nous avons réalisé, sinon un tour de force du moins un budget cohérent correspondant aux besoins actuels de la Wallonie.

En dépit de leur caractère partiel, ces quelques indications que je viens de vous donner permettent de percevoir l'intérêt de la régionalisation budgétaire.

Grâce à celle-ci, chaque région peut définir ses objectifs et ses orientations propres. A cet égard, le budget régional constitue incontestablement une des pièces maîtresses de la régionalisation en cours. (Applaudissements sur les bancs de la majorité.)

M. le Président. — La parole est au secrétaire d'Etat à l'Economie régionale.

M. Gol, Secrétaire d'Etat à l'Economie régionale, adjoint au ministre des Affaires wallonnes. — Monsieur le Président, Mesdames, Messieurs, étant donné la réponse complète et pertinente du ministre des Affaires wallonnes, je n'avais pas l'intention de prendre la parole dans ce débat. Je n'interviendrai que pour faire une simple observation.

Tout à l'heure, M. Paque, s'efforçant de nier le soleil en plein jour, a voulu prouver, au moyen d'un certain nombre d'exemples qu'il voulait particulièrement percutants, le « manque de spécificité de la politique régionale suivie ».

Il a eu la main malheureuse en citant comme exemple la part accordée dans le budget régional wallon à l'expansion économique, part qu'il a qualifiée de dérisoire et qu'il a comparée à celle que pourrait obtenir une entreprise en difficulté.

En tant que responsable de ces crédits et de l'expansion économique, je voudrais simplement citer au Sénat, sans fioriture aucune, quelques chiffres auxquels certains membres auront probablement été attentifs. En ce qui concerne les crédits de l'expansion économique wallonne, qualifiés, je le répète, de « dérisoires » par M. Paque, je note que, pour l'exercice budgétaire 1973, aucune autorisation d'engagement n'avait été inscrite à ce titre au budget préparé par le ministre des Affaires économiques de l'époque, M. Simonet.

En 1974, le budget de l'expansion économique faisait un bond remarquable — ce budget avait été préparé par M. Claes, alors ministre des Affaires économiques — puisqu'il passait de zéro à un milliard

115 millions, montant qui se révélait insuffisant puisqu'en juillet 1974 — nous sommes alors sous le gouvernement actuel — il était décidé d'ajouter 2 200 millions de crédits supplémentaires.

Quant aux crédits qu'il vous est proposé de voter pour l'année 1975, ils se montent à 2 856 millions, c'est-à-dire près de trois fois plus que les autorisations d'engagement inscrites pendant les années 1973 et 1974. (Applaudissements sur les bancs de la majorité.)

M. Harmel reprend la présidence de l'assemblée

M. le Président. — Plus personne ne demandant la parole dans la discussion générale, je la déclare close et nous passons à l'examen des articles du projet de loi.

Vraagt niemand meer het woord in de algemene beraadslaging? Zo neen, dan verklaar ik ze voor gesloten en gaan wij over tot de behandeling van de artikelen van het ontwerp van wet.

Il conviendra sans doute au Sénat de prendre comme base de la discussion le texte proposé par la commission?

Ik stel de Senaat voor de tekst aangenomen door de commissie als basis te nemen voor de bespreking. (Instemming.)

Il en est ainsi décidé.

Aldus wordt beslist.

Personne ne demandant la parole dans la discussion des articles du tableau, je les mets aux voix.

Daar niemand het woord vraagt in de behandeling van de artikelen van de tabel, breng ik deze in stemming.

— Ces articles sont successivement mis aux voix et adoptés. (Voir documents n°s XXIV-1 et 2 du Sénat, session 1975-1976.)

Deze artikelen worden achtereenvolgens in stemming gebracht en aangenomen. (Zie gedrukte stukken nrs XXIV-1 en 2 van de Senaat, zitting 1975-1976.)

M. le Président. — Les articles du projet de loi sont ainsi rédigés :

*Crédits pour les dépenses courantes (titre I)
et pour les dépenses de capital (titre II)*

Article 1er. Il est ouvert, pour les dépenses de la politique régionale wallonne afférentes à l'année budgétaire 1975, des crédits s'élevant aux montants ci-après (en millions de francs) :

	Crédits dissociés		
	Crédits non dissociés	Crédits d'engagement	Crédits d'ordonnancement
Dépenses courantes (titre I)	2 467,4	43,0	23,7
Dépenses de capital (titre II)	1 563,2	1 432,7	628,1
Totaux	4 030,6	1 475,7	651,8

Ces crédits sont énumérés aux titres I et II du tableau annexé à la présente loi.

*Kredieten voor de lopende uitgaven (titel I)
en voor de kapitaaluitgaven (titel II)*

Artikel 1. Voor de uitgaven van het Waalse gewestelijk beleid voor het begrotingsjaar 1975 worden kredieten geopend ten bedrag van (in miljoenen frank) :

	Gesplitste kredieten		
	Niet-gesplitste kredieten	Vastleggings-kredieten	Ordonnancerings-kredieten
Lopende uitgaven (titel I)	2 467,4	43,0	23,7
Kapitaaluitgaven (titel II)	1 563,2	1 432,7	628,1
Totaal	4 030,6	1 475,7	651,8

Die kredieten worden opgesomd onder de titels I en II van de bij deze wet gevoegde tabel.

— Adopté.

Aangenomen.

Dispositions particulières relatives aux dépenses courantes

Art. 2. Par dérogation à l'article 15 de la loi organique de la Cour des comptes du 29 octobre 1846, des avances de fonds d'un montant maximum de 5 000 000 de francs peuvent être consenties aux comptables extraordinaires des ministères des Affaires économiques, de l'Agriculture, des Classes moyennes, de l'Emploi et du Travail, de l'Intérieur, de la Santé publique et de la Famille et des Travaux publics, à l'effet de payer, indépendamment des menues dépenses, les créances n'excédant pas 50 000 francs.

Autorisation est donnée à ces comptables de consentir aux fonctionnaires et experts envoyés en mission à l'étranger les avances nécessaires, même si ces avances sont supérieures à 50 000 francs.

Le paiement des rémunérations d'experts venant d'autres pays et des frais résultant des arrangements avec des pays étrangers, peut également se faire par avance de fonds, quel qu'en soit le montant.

Bijzondere bepalingen betreffende de lopende uitgaven

Art. 2. Bij afwijking van het artikel 15 van de wet van 29 oktober 1846 op de inrichting van het Rekenhof, mogen geldvoorschotten tot een maximumbedrag van 5 000 000 frank verleend worden aan de buitengewone rekenplichtigen van de ministeries van Economische Zaken, Landbouw, Middenstand, Tewerkstelling en Arbeid, Binnenlandse Zaken, Volksgezondheid en Gezin, en Openbare Werken, met het oog op de uitbetaling, benevens de kleine uitgaven, van de schuldvorderingen die 50 000 frank niet overschrijden.

Deze rekenplichtigen worden gemachtigd de nodige voorschotten te verlenen aan de ambtenaren en experts belast met een zending in het buitenland, zelfs indien deze voorschotten meer dan 50 000 frank bedragen.

De betaling van de erelonen van experts uit het buitenland en van de kosten voortvloeiend uit regelingen met vreemde landen, mag eveneens per geldvoorschot gebeuren, welke ook het bedrag ervan zij.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 3. Le ministre des Affaires wallonnes, de l'Aménagement du Territoire et du Logement, est autorisé à prendre au nom de l'Etat, l'engagement de payer, à l'échéance, aux organismes financiers, l'intérêt et l'amortissement, dans un délai maximum de dix ans, des sommes qu'ils ont payées pour compte de l'Etat, à titre de primes ou de réductions d'intérêt accordées par celui-ci aux constructeurs et aux acheteurs de logement sociaux (art. 41.62 du titre I et art. 61.62 du titre II du tableau annexé à la présente loi).

Tout engagement à prendre de ce chef est soumis au visa du contrôleur des engagements et à celui de la Cour des comptes. Le montant total des primes accordées en 1975 est limité à 481 300 000 francs.

Art. 3. De minister van Waalse Aangelegenheden, Ruimtelijke Ordening en Huisvesting wordt ertoe gemachtigd in naam van de Staat, de verbintenis aan te gaan, op de vervaldag en binnen een maximumtermijn van tien jaar, aan de financiële instellingen de interesten en de delging te betalen, van de bedragen die zij voor rekening van de Staat hebben betaald als premies of als verminderingen van interest door hem toegekend aan de bouwers en de kopers van volkswoningen (art. 41.62 van titel I en art. 61.62 van titel II van de bij deze wet gevoegde tabel).

Elke verbintenis uit dien hoofde aan te gaan, is onderworpen aan het visum van de controleur der vastleggingen en aan dat van het Rekenhof. Het totaalbedrag van de in 1975 verleende premies is beperkt tot 481 300 000 frank.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 4. Le crédit provisionnel inscrit à l'article 01.01 de la section X du titre I du tableau annexé à la présente loi peut être réparti selon les besoins par voie d'arrêté royal entre les articles appropriés du même titre.

Art. 4. Het provisioneel krediet ingeschreven onder artikel 01.01 van sectie X van titel I van de bij deze wet gevoegde tabel mag volgens de behoeften worden verdeeld over de passende artikels van dezelfde titel, door middel van een koninklijk besluit.

— Adopté.

Aangenomen.

Dispositions particulières relatives aux dépenses de capital

Art. 5. Par dérogation aux dispositions contenues dans le dernier alinéa de l'article 18, § 2, de la loi du 28 juin 1963 modifiant et complétant les lois sur la comptabilité de l'Etat, les crédits non dissociés inscrits

sous le titre II du tableau annexé à la présente loi peuvent être reportés à l'année suivante dans les mêmes conditions que les crédits dissociés.

Bijzondere bepalingen betreffende de kapitaaluitgaven

Art. 5. Bij afwijking van de bepalingen van het laatste lid van artikel 18, § 2, van de wet van 28 juni 1963 tot wijziging en aanvulling van de wetten op de rijkscomptabiliteit, mogen de niet-gesplitste kredieten ingeschreven onder titel II van de bij deze wet gevoegde tabel naar het volgend jaar worden overgedragen in dezelfde voorwaarden als de gesplitste kredieten.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 6. A l'intérieur d'une même section du titre II du tableau annexé à la présente loi et entre les articles des catégories 51, 63, 72 et 73, le Roi peut, en cas de besoin, opérer des transferts de crédits d'engagement.

Les arrêtés de transfert sont soumis à l'accord du secrétaire d'Etat au Budget.

Art. 6. Binnen een zelfde afdeling van titel II van de bij deze wet gevoegde tabel en tussen de artikelen van de categorieën 51, 63, 72 en 73, kan de Koning, zo nodig, overdrachten van vastleggingskredieten verrichten.

De overdrachtsbesluiten worden voor akkoord aan de staatssecretaris voor Begroting voorgelegd.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 7. Le Roi peut, en cas de besoin, et dans le cadre des crédits totaux prévus au titre II du tableau annexé à la présente loi, opérer des transferts entre crédits d'ordonnancement.

Les arrêtés de transfert sont soumis à l'accord du secrétaire d'Etat au Budget.

Art. 7. De Koning kan, zo nodig en in het kader van de totale kredieten die onder titel II van de bij deze wet gevoegde tabel voorkomen, overdrachten tussen ordonnanceringskredieten verrichten.

De overdrachtsbesluiten worden voor akkoord aan de staatssecretaris voor Begroting voorgelegd.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 8. Le reliquat au 31 décembre 1974 du crédit de l'article 01.05 du titre II du budget du ministère des Travaux publics est reporté aux articles 51.02, 63.01, 71.01, 72.01 et 73.11 de la section XI du titre II du tableau annexé à la présente loi.

Art. 8. Het overschot, op 31 december 1974, van het krediet van het artikel 01.05 van titel II van de begroting van het ministerie van Openbare Werken wordt overgedragen naar de artikelen 51.02, 63.01, 71.01, 72.01 en 73.11 van sectie XI van titel II van de bij deze wet gevoegde tabel.

— Adopté.

Aangenomen.

Organismes d'intérêt public

Art. 9. A l'intervention du secrétaire d'Etat aux Affaires sociales, le Fonds de construction d'institutions hospitalières et médico-sociales est autorisé à prendre à charge des articles 561.02 C et 561.05 C de son budget de 1975 des engagements pour un montant de 624 700 000 francs destiné aux engagements fractionnés par lots.

A l'intervention du secrétaire d'Etat aux Affaires sociales, le Fonds de construction d'institutions hospitalières et médico-sociales est également autorisé à prendre l'engagement de payer à l'échéance, l'intérêt et l'amortissement, dans un délai maximum de trente ans, des prêts accordés par le Crédit communal de Belgique en lieu et place des interventions prévues à l'article 6 de la loi du 6 juillet 1973, modifiant celle du 23 décembre 1963 sur les hôpitaux.

Ces engagements pourront porter en 1975 sur un volume de prêts ne dépassant pas 1 107 300 000 francs.

Instellingen van openbaar nut

Art. 9. Door tussenkomst van de staatssecretaris voor Sociale Zaken, wordt het Fonds voor de bouw van ziekenhuizen en medisch-sociale inrichtingen ertoe gemachtigd, ten laste van de artikelen 561.02 C en 561.05 C van zijn begroting voor 1975, verbintenissen aan te gaan ten bedrage van 624 700 000 frank bestemd voor per lot gesplitste vastleggingen.

Door de tussenkomst van de staatssecretaris voor Sociale Zaken wordt het Fonds voor de bouw van ziekenhuizen en medisch-sociale inrichtingen eveneens ertoe gemachtigd de verbintenis aan te gaan tot het betalen op de vervaldag, van de interest en de aflossing, binnen een termijn van ten hoogste dertig jaar, van leningen door het Gemeentekrediet van België toegestaan ter vervanging van de toelagen bedoeld in artikel 6 van de wet van 6 juli 1973 tot wijziging van die van 23 december 1963 op de ziekenhuizen.

Deze verbintenissen mogen in 1975 gaan tot een totaal aan leningen dat niet meer mag belopen dat 1 107 300 000 frank.

— Adopté.

Aangenomen.

Section particulière (titre IV)

Art. 10. Les opérations effectuées sur les fonds spéciaux figurant au titre IV du tableau annexé à la présente loi sont évaluées à 4 474 124 000 francs pour les recettes et à 4 343 475 000 francs pour les dépenses.

Afzonderlijke sectie (titel IV)

Art. 10. De verrichtingen op de speciale fondsen die voorkomen in titel IV van de tabel gevoegd bij deze wet worden geraamd op 4 474 124 000 frank voor de ontvangsten en op 4 343 475 000 frank voor de uitgaven.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 11. Le mode de disposition des avoirs mentionnés aux fonds inscrits au titre IV du tableau annexé à la présente loi est indiqué en regard du numéro de l'article ou du littéra se rapportant à chacun d'eux.

Les fonds dont les dépenses sont soumises au visa préalable de la Cour des comptes sont désignés par l'indice A.

Les fonds et comptes sur lesquels il est disposé à l'intervention du ministre des Finances sont désignés par l'indice B.

Art. 11. De wijze van beschikking over het tegoed vermeld voor de fondsen ingeschreven onder titel IV van de tabel gevoegd bij deze wet wordt aangeduid naast het nummer van het artikel of van de littera die betrekking heeft op elk nummer.

De fondsen waarvan de uitgaven aan het voorafgaand visum van het Rekenloz. worden voorgelegd, worden door het teken A aangeduid.

De fondsen en rekeningen waarop door tussenkomst van de minister van Financiën wordt beschikt, worden door het teken B aangeduid.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 12. § 1er. a) Sont mises à charge du Fonds d'expansion économique et de reconversion régionale — région wallonne, les sommes à payer sur les engagements pris jusqu'au 31 décembre 1974 pour la région wallonne et qui n'avaient pas encore donné lieu à paiement à cette date;

b) Sur le même Fonds, sont reportées les autorisations d'engagement non utilisées au 31 décembre 1974 pour la région wallonne, soit 1 145 400 000 francs pour le secteur Affaires économiques et 28 600 000 francs pour le secteur Classes moyennes;

c) Des autorisations nouvelles d'engagement sont accordées pour l'année 1975 à concurrence de 2 856 000 000 de francs pour le secteur Affaires économiques et 242 000 000 de francs pour le secteur Classes moyennes;

§ 2. a) Pour financer les paiements afférents aux engagements visés au § 1er, a), et à effectuer au cours de l'année 1975, des recettes fiscales sont affectées au Fonds pour la région wallonne à concurrence de 2 467 000 000 de francs pour le secteur Affaires économiques et 167 704 000 francs pour le secteur Classes moyennes;

b) Pour financer les paiements afférents aux engagements qui seront pris en 1975 sur les autorisations reportées visées au § 1er, b), des recettes fiscales sont affectées au Fonds à concurrence de 63 328 400 francs dont 47 496 300 francs pour le secteur Affaires économiques et 15 832 100 francs pour le secteur Classes moyennes.

Lesdites recettes sont transférées par arrêté royal à d'autres articles de la section particulière lorsque ces articles sont grevés de la charge des paiements qui découleront des opérations effectuées en application de l'article 14, alinéa 2;

c) Pour financer les paiements afférents aux engagements à prendre en 1975 sur les autorisations d'engagement nouvelles visées au § 1er, c), des recettes fiscales sont affectées au même Fonds à concurrence de 179 800 000 francs pour le secteur Affaires économiques et 22 000 000 de francs pour le secteur Classes moyennes.

§ 3. Sont d'autre part autorisés à charge de l'article 600.1.A de la partie II du titre IV du tableau annexé à la présente loi des engagements à concurrence d'un montant total de 1 044 000 000 de francs.

Ce montant peut toutefois être augmenté en application de l'article 14, alinéa 2, de la présente loi.

Art. 12. § 1. a) Worden ten laste genomen door het Fonds voor economische expansie en regionale reconversie — Waals gewest, de sommen die te betalen zijn op de verbintenissen genomen tot 31 december 1974 voor het Waalse gewest en die nog niet betaald werden op deze datum;

b) Op hetzelfde Fonds worden overgedragen de vastleggingsmachtigingen die niet werden aangewend op 31 december 1974 voor het Waalse gewest, namelijk 1 145 400 000 frank voor de sector Economische Zaken en 28 600 000 frank voor de sector Middenstand;

c) Nieuwe vastleggingsmachtigingen worden toegestaan voor het jaar 1975 tot beloop van 2 856 000 000 frank voor de sector Economische Zaken en van 242 000 000 frank voor de sector Middenstand.

§ 2. a) Ter financiering van de betalingen betreffende de vastleggingen bedoeld onder § 1, a), die moeten worden uitgevoerd in de loop van het jaar 1975 worden fiscale ontvangsten toegewezen aan het Fonds voor het Waalse gewest tot beloop van 2 467 000 000 frank voor de sector Economische Zaken en 167 704 000 frank voor de sector Middenstand;

b) Ter financiering van de betalingen betreffende de vastleggingen die zullen worden genomen in 1975 op de overgedragen machtigingen bedoeld onder § 1, b), worden fiscale ontvangsten toegewezen aan het Fonds tot beloop van 63 328 400 frank, waarvan 47 496 300 frank voor de sector Economische Zaken en 15 832 100 frank voor de sector Middenstand.

Deze ontvangsten worden bij koninklijk besluit overgedragen naar andere artikelen van de afzonderlijke sectie, wanneer deze artikelen bezwaard worden met de last van betalingen die voortvloeien uit verrichtingen gedaan met toepassing van artikel 14, tweede lid;

c) Ter financiering van de betalingen betreffende de vastleggingen die zullen worden genomen in 1975 op de nieuwe vastleggingsmachtigingen bedoeld onder § 1, c), zullen fiscale ontvangsten worden toegewezen aan hetzelfde Fonds tot beloop van 179 800 000 frank voor de sector Economische Zaken en 22 000 000 frank voor de sector Middenstand.

§ 3. Ten laste van artikel 600.1.A van deel II van titel IV van de bij deze wet gevoegde tabel, zijn overigens vastleggingen toegelaten, ten belope van een totaalbedrag van 1 044 000 000 frank.

Dit bedrag kan evenwel worden verhoogd, bij toepassing van artikel 14, tweede lid, van deze wet.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 13. Dans le cadre de l'article 600.1.A de la partie II du titre IV du tableau annexé à la présente loi, le ministre des Affaires wallonnes, de l'Aménagement du Territoire et du Logement peut engager, par contrat, pour l'affectation à l'assainissement des sites charbonniers, le personnel bénéficiant de l'arrêté royal n° 3, facilitant le recrutement ou l'engagement dans les services publics, de personnes licenciées à la suite de la fermeture totale ou partielle de charbonnages, conformément à l'article 4, § 1er, alinéas 2 à 4, de cet arrêté, mais à l'exclusion de ses autres dispositions.

Art. 13. In het kader van artikel 600.1.A van deel II van titel IV van de bij deze wet gevoegde tabel kan de minister van Waalse Aangelegenheden, Ruimtelijke Ordening en Huisvesting overgaan tot de indienstneming onder contract van personeel dat bestemd is voor de sanering van de steenkolenvestigingen en dat in aanmerking komt voor het koninklijk besluit nr. 3 ter bevordering van een gemakkelijker werving of indienstneming, in overheidsdienst van personen ontslagen wegens gehele of gedeeltelijke sluiting van steenkolenmijnen, overeenkomstig artikel 4, § 1, lid 2 tot 4, van dit besluit, doch met uitsluiting van de andere bepalingen ervan.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 14. Moyennant l'autorisation du Comité ministériel des Affaires wallonnes, le secrétaire d'Etat à l'Economie régionale, pour les objets qui relèvent de sa compétence, peut disposer, en ce qui concerne l'article 600.1.A, 1°, de la partie I du titre IV du tableau annexé à la présente loi, des crédits prévus, à toutes fins utiles, dans le cadre de la politique économique régionale du gouvernement, quelle que soit la nature des dépenses à prendre en charge.

Des transferts d'engagements et d'ordonnancements simultanés peuvent être effectués par arrêté royal délibéré en Comité ministériel des Affaires wallonnes, des articles 600.1.A de la partie I du titre IV, aux

mêmes articles de partie II du titre IV, en vue de financer des investissements contribuant au développement économique de la région wallonne.

Art. 14. Met toestemming van het Ministerieel Comité voor Waalse Aangelegenheden, mag de staatssecretaris voor Streekeconomie, inzake artikel 600.1.A, 1°, van deel I van titel IV van de bij deze wet gevoegde tabel, voor de onder zijn bevoegdheid vallende materies beschikken over de kredieten die zijn uitgetrokken tot al wat dienen kan in het raam van het gewestelijk economisch beleid van de regering, ongeacht de aard van de ten laste te nemen uitgaven.

Tussen de artikelen 600.1.A van deel I van titel IV en dezelfde artikelen van deel II van titel IV kunnen, bij een in het Ministerieel Comité voor Waalse Aangelegenheden overlegd koninklijk besluit, gelijktijdige overdrachten van vastleggingen en ordonnanceringen verwezenlijkt worden, om investeringen te financieren welke tot de economische ontwikkeling van het Waalse gewest bijdragen.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 15. Les sommes versées au receveur de l'enregistrement en application, dans la région wallonne, de la loi du 29 mars 1962 organique de l'aménagement du territoire et de l'urbanisme, modifiée par les lois du 22 avril 1970 et 22 décembre 1970, sont mises à la disposition du ministre des Affaires wallonnes, de l'Aménagement du Territoire et du Logement, pour être affectées au paiement des dépenses résultant de l'application, dans la région wallonne, de la même loi modifiée du 29 mars 1962, à charge de l'article 660.3.A du titre IV, section particulière, partie II.

Art. 15. De sommen gestort aan de ontvanger der registratie bij toepassing, in het Waalse gewest, van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, gewijzigd bij de wetten van 22 april 1970 en 22 december 1970, worden ter beschikking gesteld van de minister van Waalse Aangelegenheden, Ruimtelijke Ordening en Huisvesting met het oog op de betaling van de uitgaven, verschuldigd ingevolge de toepassing, in het Waalse gewest, van dezelfde gewijzigde wet van 29 maart 1962, ten laste van artikel 660.3.A van titel IV, afzonderlijke sectie.

— Adopté.

Aangenomen.

Autres engagements couverts par le budget

Art. 16. Le ministre des Affaires wallonnes, de l'Aménagement du Territoire et du Logement peut autoriser les organismes indiqués ci-après à souscrire des engagements, jusqu'au montant indiqué en regard de chaque organisme :

- Société nationale du logement : 5 194 480 000 francs;
- Société nationale terrienne : 1 474 450 000 francs;
- Fonds du logement de la Ligue des familles nombreuses de Belgique : 703 320 000 francs.

Andere verbintenissen, toegelaten door de begrotingswet

Art. 16. De minister van Waalse Aangelegenheden, van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting kan de hierna vermelde instellingen machtigen om verbintenissen aan te gaan tot het naast elke instelling opgegeven bedrag :

- Nationale Maatschappij voor huisvesting : 5 194 480 000 frank;
- Nationale Landbouwmaatschappij : 1 474 450 000 frank;
- Woningfonds van de Bond der grote gezinnen van België : 703 320 000 frank.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 17. Le secrétaire d'Etat aux Affaires sociales est autorisé à prendre, au nom de l'Etat, l'engagement de payer, à l'échéance, aux pouvoirs publics régionaux et locaux, l'intérêt et l'amortissement, dans un délai maximum de trente ans, des prêts accordés par le Crédit communal de Belgique en lieu et place des subventions aux administrations subordonnées en faveur de l'exécution des travaux soumis à son haut contrôle.

Ces engagements pourront porter en 1975 sur un volume de prêts ne dépassant pas 43 200 000 francs.

Tout engagement à prendre de ce chef est soumis au visa du contrôleur des engagements et à celui de la Cour des comptes.

Avant le dix de chaque mois, le contrôleur des engagements transmet à la Cour des comptes, avec les documents justificatifs, un relevé établi en trois exemplaires et mentionnant, d'une part, le montant des engagements visés au cours du mois écoulé et, d'autre part, le montant des engagements visés depuis le début de l'année.

Le relevé du mois de décembre constitue le relevé récapitulatif annuel.

La Cour des comptes renvoie au ministre des Finances, dans les dix jours suivant leur réception, deux exemplaires arrêtés par elle du relevé récapitulatif annuel.

Art. 17. De staatssecretaris voor Sociale Zaken wordt ertoe gemachtigd, namens de Staat, de verbintenis aan te gaan tot het betalen op de vervaldag, aan de gewestelijke en lokale openbare besturen, van de interest en de aflossing, binnen een termijn van ten hoogste dertig jaar, van leningen door het Gemeentekrediet van België toegestaan ter vervanging van de toelagen aan de ondergeschikte openbare besturen voor de uitvoering van werken die onder zijn hoog toezicht staan.

Die verbintenissen mogen in 1975 slaan op een leningentotaal van ten hoogste 43 200 000 frank.

Elke verbintenis, uit dien hoofde aan te gaan, wordt onderworpen aan het visum van de controleur der vastleggingen en aan dat van het Rekenhof.

Vóór de tiende van iedere maand, legt de controleur der vastleggingen aan het Rekenhof een in drievoud opgemaakte lijst met de verantwoordingsstukken voor die, eensdeels, het bedrag vermeldt van de vastleggingen die tijdens de afgelopen maand geviséerd werden en, anderdeels, het bedrag aangeeft van de vastleggingen die geviséerd werden sinds het begin van het jaar.

De lijst van de maand december maakt de jaarlijkse verzamelstaat uit.

Binnen de tien dagen na ontvangst van de jaarlijkse verzamelstaat, zendt het Rekenhof twee door het Hof afgesloten exemplaren naar de minister van Financiën terug.

— Adopté.

Aangenomen.

M. le Président. — Il sera procédé jeudi après-midi au vote de l'ensemble du projet de loi.

Er zal donderdagnamiddag worden gestemd over het ontwerp van wet in zijn geheel.

Wij vatten thans het onderzoek aan van het ontwerp van wet houdende de begroting van de Vlaamse Gewestelijke Aangelegenheden voor het begrotingsjaar 1975.

Nous abordons à présente le projet de loi contenant le budget des Affaires régionales flamandes de l'année budgétaire 1975.

De algemene beraadslaging is geopend.

La discussion générale est ouverte.

Het woord is aan Mevr. Smitt.

Mevr. Smitt. — Mijnheer de Voorzitter, Mevrouw de Minister, Heren Ministers, geachte collega's, binnen deze bespreking zou ik de aandacht van de minister van Volksgezondheid en Gezin willen vragen voor een aantal problemen waarmede de diensten voor gezins- en bejaardenhulp geconfronteerd worden.

Het koninklijk besluit van 8 januari 1975 bracht ons het regionaal beleid voor de morele en maatschappelijke hulp aan het gezin, meer bepaald voor de erkenning en de toekenning van toelagen aan diensten en opleidingscentra voor gezins- en bejaardenhulp. Van de reële behoeften voor de bestaande reglementering van deze diensten in 1975, bekwaam het Vlaamse gewest slechts 51,14 pct. terwijl Vlaanderen in 1973 en 1974, 62 pct. van de beschikbare kredieten toegewezen kreeg. Dit is een vermindering van 11,66 pct.; Wallonië kreeg 6,87 pct. en Brussel 4,79 pct. meer toegewezen.

Het rechtstreekse gevolg hiervan was dat de Waalse en Brusselse ministers, bevoegd voor de gezinspolitiek, nieuwe voordelen hebben toegekend :

— Voor Wallonië met ingang op 1 januari 1975;

— Voor het Brusselse gewest met ingang op 1 juli 1975.

Van de kredieten die op de artikelen 33.43/65 ingeschreven waren, namelijk 1 miljard 241 miljoen, werden er volgens de verdeelsleutel slechts 632 miljoen aan het Vlaamse gewest toegewezen, terwijl de werkelijke behoeften geraamd werden, volgens de bestaande reglementering, op 829 miljoen.

Wij danken de minister van Volksgezondheid dat hij ondanks de vermindering van dit budget, voor het Vlaamse gewest, de ontbrekende 197 miljoen toch ter beschikking stelde, al moesten die worden afgenomen van kredieten van andere sectoren, waardoor de werking van de diensten voor gezins- en bejaardenhulp verzekerd kon blijven. Weliswaar, in tegenstelling met Wallonië en het Brusselse gewest, werd de vermindering van de gezinsbijdragen pas van toepassing op 1 oktober 1975.

Deze diensten bleven echter verstoken van de zo noodzakelijke optrekking van de staatssubsidies en de verhoging van het basisuurloon van de gezins- en bejaardenhulpsters.

Het gevolg hiervan is dat een zelfde gezinshelpster in het Brusselse, voor hetzelfde werk en dezelfde dienstverlening 6,57 frank per uur meer of minder verdient naargelang haar dienstverlening ressorteert onder het Brusselse of Vlaamse gewest.

In de begroting 1976 werd aan toelagen aan de dienst voor gezins- en bejaardenhulp een subsidie ingeschreven van 974 miljoen, hetgeen voor de dienstverlenende sector een vermeerdering is van 17,47 pct., rekening houdend met de 197 miljoen bijkredieten die in 1975 ter beschikking werden gesteld.

Mijnheer de Minister, met ingang van 1 januari 1976 beloofde u een forfaitaire subsidie van 150 frank per gepresteerd uur. Men moet inderdaad toegeven dat het een zeer aanzienlijke verhoging is. Daar het een forfaitair bedrag betreft, zal het de administratie en controle heel wat vereenvoudigen. De vraag blijft echter of dit forfaitair bedrag al dan niet wordt geïndexeerd en de bestede uren aan navorming eveneens voor deze betoelaging in aanmerking komen.

Uit een berekening en een gedane studie, uitgevoerd door de grootste privé-dienst van het Vlaamse land, blijkt echter, dat met een gemiddeld uurloon van 111 frank, verhoogd met 6,89 frank geïndexeerd, om gelijkgeschiktheid te bekomen met Wallonië en het Brussels gewest, plus R.M.Z. en administratieve onkosten, een gepresteerd uur 217,61 frank bedraagt.

De inkomsten daarentegen bedragen als voorzien op 1 januari 1976 met een forfaitair bedrag van 150 frank per gepresteerd uur en alle bijkomende subsidies van R.K.W., provincie en gemeente, waarvan het laatste facultatief is, mutualiteit, sociale diensten, alsmede de tussenkomst van het gezin zelf, slechts 193 frank per uur. Dit verschil bedraagt 24 frank per uur en betekent voor alle diensten in de Vlaamse regio, een verlies van meer dan 100 miljoen.

De diensten van gezins- en bejaardenhulp dienen door hun werk en inzet de hoogst mogelijke kwaliteit te waarborgen, zelfs in nood-situaties, dit is een opdracht. Het toenemend aantal hulpbehoevende bejaarden, de spanning waarin de moderne huisvrouw en de buitenshuis werkende moeder leeft, het verlangen van de minder-validen om « normaal te leven », dwingt deze diensten meer en beter te helpen.

Het beantwoorden van de vragen om hulpverlening, is dus met dit deficit, omgekeerd evenredig met een versneld voortduren naar faillissement.

Dit, wat de onmiddellijke noden betreft, maar er is veel meer!

De diensten voor familiehulp helpen om « kwaliteit van leven » te geven, maar er moet ook voldaan kunnen worden aan de nieuwe noden die zich duidelijk manifesteren.

Er moet in de toekomst hulp worden verleend : 1° aan patiënten opgenomen in de thuisgezondheidszorg; 2° aan buitenshuis werkende moeders die over hulp beschikken maar wier hulp werkonbekwaam is wegens ziekte; 3° bij overlijden van de moeder, waar langere hulpverlening noodzakelijk is; 4° bij de gastarbeiders, waar de gezinshelpster mee moet worden ingezet voor de integratie van het gezin.

Zo zou ik kunnen verder gaan.

Als men het heeft over het beleid ten behoeve van de derde leeftijd, dan denkt men meestal aan pensioenen, gewaarborgd inkomen en vooral aan rustoorden. Een belangrijk element, namelijk de dienstverlening ten huize, wordt dan vaak over het hoofd gezien. Het is nochtans deze hulpverlening die door de bejaarden zelf, verlangd, gewenst en gewaardeerd wordt.

De rol van de gezinshulp is niet volledig zolang niet elk gezin, waarvan de levensomstandigheden minder gunstig zijn, het recht en de zekerheid heeft, hulp te krijgen. Dit geldt ook voor de bejaarde of gehandicapte die liever in zijn eigen milieu blijft en die aangepaste hulp nodig heeft. Het tegemoet komen aan deze noden betekent uitbreiding van de diensten, verhoogde uitgaven, maar daarnaast ook verhoogde tewerkstelling in deze sector, waar voldoende geschoolde arbeidskrachten beschikbaar zijn.

De vraag mag worden gesteld of het scheppen van nieuwe arbeidsplaatsen in de industriële sector niet meer kost aan de Staat en de samenleving dan een ruimere tewerkstelling in deze sociale dienstverlenende sector.

Ik begrijp dat de huidige vorm van staatssubsidiëring beperkt is. Anderzijds blijkt uit de cijfers dat er dringend naar nieuwe mogelijkheden van inkomsten moet worden gezocht, om de leefbaarheid, de uitbreiding en de aanpassing van de diensten voor gezins- en bejaardenhulp, te realiseren.

Mijnheer de Minister, in antwoord op mijn uiteenzetting bij de bespreking in de Senaat voor de begroting van 1975, tijdens welke ik er de nadruk heb op gelegd, dat gezinshulp het recht moet worden voor elk gezin, dat hulpbehoevend is, heeft u mij medegedeeld dat u voorstander bent van een inschakeling van de diensten in de vrije

ziekteverzekering en dit dan als tussenstadium, om dan later over te schakelen naar de verplichte verzekering. In een eerste transitioire periode zou de subsidiëring van de diensten dubbel zijn met twee financieringsbronnen, zodat het departement niet plots die post van zijn begroting zou moeten schrappen, maar er een aanvullende financiering zou moeten komen van de ziekteverzekering.

Ik dring er bij de minister van Volksgezondheid en het Gezin op aan dat hij voorstellen ter bespreking en ter beslissing zou voorleggen. (Applaus op de banken van de meerderheid.)

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Van In.

De heer Van In. — Mijnheer de Voorzitter, Mevrouw en Heren Ministers, Dames en Heren, op het einde van november 1975 een begroting bespreken voor het jaar 1975 is naar mijn bescheiden mening een overbodige onderneming. Ik betreur dit des te meer daar wij vandaag voor het eerst in onze unitaire staat een Vlaamse gewestelijke begroting mogen bespreken. De treurnis in verband met de datum staat niet op zichzelf, er is bij mij ook een grote bekommernis aanwezig betreffende de inhoud van deze begroting.

Op een andere plaats dan deze hebben wij uitdrukking gegeven aan onze bezorgdheid over het feit dat de zogenaamde voorlopige advise-rende gewestvorm die tot een nieuwe impasse zou leiden. Deze impasse — laat het ons toegeven — is niet alleen te wijten aan het niet-bereiken van een grondwettelijke meerderheid die aan de regeringen een nieuwe impuls moet geven, maar evenzeer aan de machinaties van de huidige regering of van bepaalde leden van deze regering die er prijs schijnen op te stellen dat er resultaten bekomen worden die ik zou durven bestempelen als etalagepraktijken. Ik zal trachten duidelijk te maken wat ik hiermee bedoel. Men geeft aan het publiek de indruk dat er iets veranderd is, dat Vlaanderen en Wallonië een eigen beleid kunnen voeren — of zoals een vorige spreker het heeft gezegd — een eigen gelaat zullen krijgen. Laat ons echter realistisch blijven en even kijken wat er achter deze etalage verborgen zit.

Laten wij de grote woorden trachten te doorbreken. Ongeacht het feit dat wij nu cijfers bespreken voor een jaar dat verstreken is, en ongeacht het feit dat het nu reeds vaststaat dat men ons volgend jaar het spiegelbeeld van de huidige cijfers zal voorleggen, stel ik u de vraag of er een nieuw beleid, een nieuwe conceptie bestaat ten opzichte van de Vlaamse regio.

Indien deze conceptie aanwezig is — ik sluit hier aan bij de woorden van de heer Paque — moet er een instantie bestaan om deze waar te maken. Het volstaat in de koninklijk besluiten ter zake, zowel voor het Vlaams als voor het Waals gewest, na te gaan wat de bevoegd-heden van de zogenaamde ministercomités zijn, om vast te stellen dat deze slechts een adviserende taak hebben. Die nieuwe conceptie is dus niet aanwezig en zal in de huidige stand van zaken nooit aanwezig zijn.

Afgezien van de goede bedoelingen waarvan een minister of staats-secretaris in zijn beleid kan blijik geven, moeten er ook uitvoerings-middelen en uitvoeringskaders aanwezig zijn. Uitvoeringsmiddelen zijn meer dan begrotingsmiddelen. Het zijn de middelen die moeten toelaten om het beleid en de conceptie van het beleid in daden om te zetten, niet alleen nu, maar tevens gericht op de toekomst.

Wat betreft het bestaan van uitvoeringskaders, moet ik u toch geen tekening maken om u te verduidelijken dat deze unitair zijn, met alle gevolgen vandien. Ik verwijs naar de documenten die men ons heeft bezorgd en die op sprekende wijze aantonen in welke impasse wij ons thans bevinden. Inzake huisvesting bijvoorbeeld verwijst men voortdurend naar unitaire instellingen zoals het Nationaal Fonds voor huisvesting, de Nationale Landmaatschappij, de Nationale Maatschappij voor huisvesting, enz. Ik zou u nog een hele reeks dergelijke voor-beelden kunnen opsommen. Zelfs als een bepaalde minister of staats-secretaris de wil zou hebben een eigen beleid te voeren, moet hij of zij steeds een beroep doen op unitaire kaders met alle gevolgen vandien.

Alle gemeentebestuurders hier aanwezig kunnen mij zeggen of sinds het in werking treden van de wet van 1 augustus 1974, de jammerlijke gang van elk dossier van de lagere naar de hogere administratie, met aanbesteding en goedkeuring, heraanbesteding en hergoedkeuring en alles wat daarmee verband houdt zelfs slechts in gedeeltelijke mate is verminderd. Wij stellen vast dat juist het tegengestelde waar is. Ten-gevolge van de impasse waarin wij ons thans bevinden, is deze pro-cessie van Echternach nog erger geworden.

De heer Wijninckx. — Zeer juist!

De heer Van In. — Geachte collega's, in de mij toegemeten tijd wil ik tevens van de gelegenheid gebruik maken om enkele aspecten, helaas

slechts oppervlakkig, van deze zogenaamde Vlaams regionale politiek te belichten.

Ik begin met wat ons op het ogenblik zeer na aan het hart ligt en waarvoor ons vóór Kerstmis nog droeve en donkere dagen te wachten staan, namelijk de gemeentelijke organisatie.

Ik ga akkoord dat wij handelen over 1975 en dat dit jaar haast voorbij is. Maar er is dan toch in deze teksten sprake van gemeentelijke hulpelden. Er wordt allusie gemaakt op het inschakelen van de zogenaamde gemeentelijke fondsen. Nu vraag ik u, in verband met het besteden van deze hulpelden in welke mate het Ministerieel Comité voor Vlaamse Aangelegenheden in de gelegenheid is om met de 100 miljoen — die waarschijnlijk allang zijn besteed — die in deze begroting ingeschreven waren een bepaalde kant uit te gaan. Ik kom daar straks op terug als ik handel over de stadskernvernieuwing.

In welke mate is u, die de verantwoordelijkheid voor het zogenaamd Vlaams beleid moet dragen, bij machte deze fondsen over te schrijven, op te drijven, selectief toe te kennen en eventueel prioriteiten toe te passen? Het zijn vragen die, ik weet het vooraf, bijna alle zonder antwoord zullen blijven.

Even belangrijk in Vlaanderen is het huidig beleid inzake hygiëne en volksgezondheid. Ik kan alleen maar de conclusie van het verslag bijvallen en verwijzen naar een uiteenzetting die gehouden werd in de Vlaamse Gewestraad te Mechelen op 5 juni 1975 waarop wij niet aanwezig waren. In deze uiteenzetting werd erop gewezen dat wij nergens staan op het stuk van de huisvuilverwijdering, dit precies omdat ingevolge het aanzwellen van de kosten die het verwerken van afval met zich brengt, een onmiddellijke politiek niet zo voor de hand ligt. Wij voorspellen een politiek op afstand die opnieuw met unitaire vraagtekens lijkt geplaagd.

Over de economische expansie zal ik zeer kort gaan. Ik verwijs naar mijn betoog ter gelegenheid van de begroting voor Tewerkstelling en Arbeid waarvoor aansprakelijk is de minister toevallig ook de Waalse Aangelegenheden onder zijn bevoegdheid had. Wij kunnen slechts betreuren dat aan de hand van de cijfers die onlangs werden bekendgemaakt, afgezien van het aandeel van Rijkswegen, het aantal investeringsdossiers in Vlaanderen niet zo hoog is als men wil doen uitschijnen, en het aantal bedrijven in moeilijkheden in Vlaanderen dag na dag stijgt. Ik meen dat een groot aantal van deze bedrijven voornamelijk structurele moeilijkheden kennen, en dat zij precies daarom allereerst in aanmerking komen om onder de bedreigde bedrijven te worden gerekend.

Ik heb u, Mevrouw de Minister en Mijnheer de Staatssecretaris, aangekondigd een paar woorden te willen wijden aan de stadskernvernieuwing. Ik verwijs naar het merkwaardig betoog van collega Van Ooteghem op het ogenblik dat het relanceplan van de Eerste minister werd bekendgemaakt. Hij heeft erop gewezen dat daar precies mogelijkheden liggen voor tewerkstelling, mogelijkheden om een bijdrage te leveren tot een zuiver leefmilieu en terzelfder tijd mogelijkheden om voor nieuwe huisvesting te zorgen.

Op het gebied van de stadskernvernieuwing, stellen wij allereerst vast dat wij dicht staan — en dat zal Mevrouw de minister niet tegenspreken — bij het beleid zoals het zich nu zeer schimmig aftekent in verband met de afzonderlijke cultuurraden. Ik kan slechts constateren dat een grondige studie ontbreekt op het stuk van stadskernvernieuwing, dat een allesomvattende impuls zeker niet aanwezig is. Hiermee bedoel ik dat men niet enkel rekening dient te houden met de bedreigde gebouwen, doch ook met de bestaande en te behouden gebouwen om zo te komen tot één geheel. Tenslotte zou elke nieuwbouw in Vlaanderen moeten worden opgevat in verband met de bestaande gebouwen.

Wij weten trouwens dat op dit vlak een conflictsituatie bestaat tussen de minister van Openbare Werken en de ministers of staatssecretarissen, verantwoordelijk voor Cultuur en Huisvesting.

Ik vraag mij af in welke mate deze conflictsituatie kan worden opgelost wanneer de conceptie van een echt Vlaams beleid afwezig zou blijven.

Tenslotte, dit geldt voor de stadskernvernieuwing en de andere punten die ik heb aangehaald, moeten er buitengewone geldelijke middelen zijn om een dergelijke politiek te voeren. Het is niet omdat men een unitaire begroting verknijpt en in pakketten verdeelt, dat men over nieuwe middelen beschikt. Trouwens, het zou kunnen gebeuren, men heeft er hier vandaag reeds op gewezen, dat het integendeel leidt tot een nieuwe vorm van immobilisme.

Een voorlaatste punt dat ik hier wil aansnijden en waarop ik vandaag wellicht geen antwoord zal ontvangen, vermits de betrokken minister niet aanwezig is, betreft het fameuze waterbeleid.

De brochure die ons werd megedeeld doet ter zake een aantal vragen rijzen. Wij menen te weten dat deze zaak nog altijd een oorzaak is van discussie in de regering, omdat door Waalse ministers en Waalse

pressiegroepen een afdreigingspolitiek wordt gevoerd. Hoe dan ook, het is duidelijk dat, vermits door de wet op de voorlopige gewestvorming het waterbeleid in de reeks bevoegdheden van de gewesten werd opgenomen, vroeg of laat voor dit probleem een oplossing moet worden gevonden. Wij vragen ons af of de begroting voor 1976 dienaangaande duidelijker zal zijn.

Een laatste punt geldt de zogenaamde compensatieregelingen. Het woord compensatie dreigt in de geschiedenis van ons land een sleutelwoord te worden voor de politiek van de jongste jaren. Het is opvallend dat bij de bespreking van deze regionale begrotingen van een dergelijke compensatieregeling nauwelijks wordt gesproken.

Wanneer deze compensatieregelingen blijven bestaan en men abstractie maakt van bepaalde initiatieven, die in wezen van nationaal belang zijn en door één regio worden beschouwd als zijnde van lokaal of regionaal belang, en als die regio daarvoor een compensatie eist, zal men vroeg of laat kleur moeten bekennen en in de begrotingen, of de schijnbegrotingen, voor regionale zaken van deze compensaties moeten melding maken. U weet waarop ik zinspeel: op de toestand te Zeebrugge waar ten gevolge van chantage die indertijd ten opzichte van deze werken werd gevoerd, een compensatieregeling in het voordeel van de Waalse regio werd bekomen. Wij weten nu dat men zelfs voor het bedrag van deze compensatie geen bestemming kan vinden.

Mijnheer de Voorzitter, dit is slechts een schematisch overzicht van de belangstellingspunten in Vlaanderen. Ik geef toe dat de vorige spreker, Mevr. Smitt, grotendeels gelijk heeft wanneer zij heeft voorgehouden dat er op het stuk van het beleid voor de zieken en bejaarden in Vlaanderen nog heel wat te doen is. Ik kan dit beperkt overzicht niet afsluiten zonder hier te betreuren dat, wanneer wij voor het eerst in deze Senaat een Vlaamse regionale begroting bespreken, het moet gebeuren wanneer het betrokken jaar voorbij is en zonder dat wij, daarmee bedoel ik de wetgevende macht, terzelfder tijd over de middelen en mogelijkheden beschikken om Vlaanderen zijn eigen juridische rechtspersoonlijkheid te geven.

Ik herhaal het, wij zijn niet gediend en wij zullen nooit gediend zijn met het verknippen van nationale bedragen. Wij moeten vaststellen dat hoezeer ook — en ik meen ook in de rangen van de C.V.P. — de eis groeit om de culturele autonomie te laten samengaan met vragen en vraagtekens op andere gebieden waarvoor ook klaarblijkelijk de autonomie geknipt is, zulks stelselmatig in de frigo wordt geplaatst en dat men op het pad van een werkelijke federalisering blijft aarzelen. In elk geval zullen wij in deze begroting niet de middelen vinden noch kunnen vinden om voor Vlaanderen het zogenaamde eigen gelaat te scheppen. (*Applaus op de banken van de Volksunie.*)

COMMUNICATION DE M. LE PRESIDENT

MEDEDELING VAN DE VOORZITTER

M. le Président. — Nous allons interrompre un instant la discussion pour revenir au projet de loi sur la fusion des communes, et à la proposition de M. Pierson et consorts, aussi que sur le renvoi en commission.

De commissie voor de parlementaire werkzaamheden die daarnet bijeen is geweest, stelt u voor de beide teksten te verwijzen naar de verenigde commissies voor de Binnenlandse Zaken en voor de Justitie.

Ces deux commissions se réuniront cette semaine, demain après-midi, jeudi matin et jeudi après-midi.

Het woord is aan de heer Leo Vanackere.

De heer Leo Vanackere. — Mijnheer de Voorzitter, ik zal mij straks zonder de minste wrevel neerleggen bij de beslissing die de Senaat ongetwijfeld zal nemen.

Ik meen nochtans dat het nodig is hier even stil te staan, al ware het maar voor vastlegging in onze *Parlementaire Handelingen*, bij de grond van de zaak, namelijk het feit dat hier een wetsontwerp en een wetsvoorstel voor onderzoek naar verenigde commissies worden verwezen. Ik vind het een kwalijk precedent, waarvan ik hoop dat het alleen maar kwalijk zal blijken te zijn en dat het geen precedent zal worden.

Een. Er zijn talrijke voorbeelden waarbij samenvoegingswetten werden gediscussieerd en door het Parlement aangenomen zonder dat zij vooraf in verenigde commissies werden besproken. Was er daartoe toen geen enkele reden, of waren de juridische aspecten toen eventueel onbestaande?

Twee. Kunnen wij ons eigenlijk goed een ontwerp van wet inbeelden waaraan géén juridische aspecten verbonden zijn? Neen, nietwaar? En als dat zo is, wat staat ons dan te wachten? Zullen wij dan nu geregeld al deze wetsontwerpen of wetsvoorstellen zien verwijzen naar

verenigde commissies met als een soort supercommissie, de commissie voor de Justitie? Wanneer men mij om voorbeelden zou verzoeken, dan zou ik kunnen vragen of er aan de taalwetten geen juridische aspecten verbonden waren en die werden toch maar alleen door de bevoegde commissie voor de Binnenlandse Zaken behandeld.

Drie. *A contrario* zou ik dan nog de vraag kunnen stellen of men nu telkens naar een tweede commissie al de ontwerpen of voorstellen van wet gaat verwijzen die aan de commissie voor de Justitie zijn toegevoegd, maar waarvan men kan zeggen dat er ook andere, bijvoorbeeld sociale aspecten aan verbonden zijn. Met betrekking tot het ontwerp van wet inzake het huwelijksgoederenrecht, had men toch kunnen beweren dat daaraan allerlei aspecten verbonden waren die niet enkel de commissie voor de Justitie konden interesseren.

Tenslotte wil ik toch onderstrepen, Mijnheer de Voorzitter, dat ergens met deze verwijzing naar de verenigde commissies, waarvan er een de commissie voor de Justitie is, een brevet van onbevoegdheid zoniet van onbekwaamheid wordt uitgereikt aan de commissie voor de Binnenlandse Zaken.

Ik betreur dat ten zeerste.

Al deze bezwaren waarvan ik de ernst wens te onderstrepen en die ik gegrond meen te zijn, zouden mij er derhalve moeten toe aanzetten om tegen het namens de commissie voor de parlementaire werkzaamheden gedane voorstel van de voorzitter te stemmen.

Mijn standpunt kan alleen worden veranderd wanneer het tegengewicht van deze verzending zal zijn, dat wij de garantie hebben dat het fusiedebat in de Senaat zal gekenmerkt zijn door waardigheid en een zekere voortvarendheid, zodat daarin een compensatie wordt gevonden voor het trieste spektakel dat in de andere Kamer heeft plaatsgevonden. (*Applaus rechts.*)

De heer Ramaekers. — U geeft al goed de toon aan voor dit debat. Het fanatisme driuift er af.

M. le Président. — Plus personne ne demandant la parole, puis-je considérer que le Sénat marque son accord sur la proposition de la commission du travail parlementaire?

Pas d'opposition? Il en sera donc ainsi.

Geen bezwaar? Aldus wordt beslist.

HERVATTING VAN DE BEHANDELING

REPRISE DE LA DISCUSSION

De Voorzitter. — Dames en Heren, wij zetten de bespreking voort van het ontwerp van wet houdende de begroting van de Vlaamse Gewestelijke Aangelegenheden voor het begrotingsjaar 1975.

Nous reprenons la discussion du projet de loi contenant le budget des Affaires régionales flamandes de l'année budgétaire 1975.

Het woord is aan de heer De Bondt.

De heer De Bondt. — Mijnheer de Voorzitter, Mevrouw de Minister, Heren Ministers, geachte collega's, ik sta voor een kleine technische moeilijkheid wat de inhoud van mijn uiteenzetting betreft. Ik ben namelijk ingeschreven onder het agendapunt nr. 2 van onze agenda van heden, maar ik krijg van de voorzitter het woord bij de bespreking van het ontwerp van wet houdende de begroting van de Vlaamse Gewestelijke Aangelegenheden. Mijn uiteenzetting heeft echter ook betrekking op de ontwerpen in verband met de begrotingen van de Waalse en de Brusselse Gewestelijke Aangelegenheden.

Mijnheer de Voorzitter, ik neem aan dat, indien mijn opmerkingen de regering er zouden toe aanzetten veranderingen aan te brengen in de begroting, dit vooralsnog mogelijk zal zijn niettegenstaande het feit dat u daarnet de instemming hebt gevraagd van de vergadering om de bespreking van de begroting van de Waalse Gewestelijke Aangelegenheden af te sluiten.

Mijn aandacht werd gevestigd in de titel I «Lopende uitgaven» op de afdeling XIII, tewerkstelling, hoofdstuk IV, waaronder artikel 42.01 in de drie ontwerpen van begroting voor de drie gewestelijke aangelegenheden een toelage wordt verleend aan de R.V.A. in verband met de werkgelegenheid, enz., namelijk onder de rubriek «Inkomensoverdrachten aan de sociale zekerheid».

Deze drie bedragen zijn belangrijk. Ik maak de Senaat erop attent dat het om in totaal een kleine 4 miljard gaat: ongeveer 1,8 miljard

voor het Vlaamse gewest; ongeveer 1,4 voor het Waalse gewest en ongeveer 0,4 miljard voor het Brusselse gewest. Ik heb ook de bedragen nagekeken die voor het eerstvolgende begrotingsjaar onder deze posten zouden worden ingeschreven en daar zijn de bedragen nog veel hoger.

Mijnheer de Voorzitter, geachte collega's, naar aanleiding van dit onderdeel van de begrotingen, wil ik hier drie zaken ter sprake brengen.

Ik wil ten eerste daaromtrent een aantal vragen stellen, want uit de voorliggende begrotingsstukken en uit de verslagen van de besprekingen in de commissies ben ik niet veel wijzer geworden. U zult dadelijk merken waar mijn gebrek aan kennis zich situeert.

Aan de hand van een onderdeel van de vragen die ik wens te stellen, zal ik dan een paar bedenkingen naar voor brengen.

Tenslotte zal ik als conclusie aan de regering een voorstel van handelwijze willen doen.

Het eerste punt betreft de vragenstelling.

In de verantwoordingsprogramma's, waar ik uiteraard in de begrotingsstukken meer inzicht moet krijgen in de nogal compacte mededeling die in de wetstabel staat, zie ik dat voor elk van de drie gewesten een economische classificatie van deze inkomensoverdrachten aan de sociale zekerheid wordt gegeven.

Er is een post inkomsten en een post uitgaven. In deze laatste post komen een tiental rubrieken voor waaronder er één is die mij bijzonder interesseert, namelijk de beroepsopleiding. Ik neem aan dat de bedragen die hier worden bedoeld aan de Rijksdienst voor arbeidsbemiddeling worden overgemaakt die ze gebruikt om passende activiteiten te ontwikkelen inzake beroepsopleiding.

Ik heb mij de moeite getroost in de begrotingen van Tewerkstelling en Arbeid van de jongste jaren de post die betrekking heeft op deze materie, na te kijken. Iedereen die deze aangelegenheid onder ogen neemt, zal merken dat de jongste vier à vijf jaren de bedragen die door de overheid ter beschikking werden gesteld voor de beroepsopleiding via de begroting van Tewerkstelling en Arbeid vervier- à verviervoudigd zijn, waardoor momenteel deze post in de regionale begrotingen zo belangrijk wordt.

U begrijpt dat ik uit de waaier van uitgavenposten in het verantwoordingsprogramma naar voor gebracht, niet veel wijzer ben geworden.

Voor het Vlaamse gewest is er een krediet van 1,8 miljard frank. Er is geen enkele specificatie waarvoor die bedragen worden gebruikt. Zijn het allemaal uitgaven voor de tewerkstelling van werklozen? Zijn het wisselkoerstoeelagen? Gaan zij hoofdzakelijk naar de beroepsopleiding of naar andere kleine posten zoals de adviserende commissies, waarvan ik toevallig ook lid ben en bijgevolg weet dat zij slechts enkele centiemmen krijgt?

Volgens mijn kennis — die is echter problematisch — zou het krediet in hoofdorde naar de beroepsopleiding gaan. Dit wil zeggen naar de centra ingericht door de Rijksdienst voor arbeidsbemiddeling, centra opgericht met medewerking van de ondernemingen, erkende centra, individuele opleiding in de ondernemingen en in het technisch onderwijs, de zogenaamde vergoede werklozen. Het zal wel zo zijn dat ongeveer 80 à 90 pct., wat betekent grosso modo vier miljard, naar de centra voor beroepsopleiding gaat.

Er is op dat gebied een enorme groei geweest die in de begroting voor Tewerkstelling en Arbeid zichtbaar is gemaakt. Die wordt nu verdoezeld door het feit dat in de gewestelijke begrotingen die post wordt ondergedompeld in een globale overdracht aan de Rijksdienst voor arbeidsbemiddeling. Waar kunnen wij in het verslag betreffende de Rijksdienst voor arbeidsbemiddeling vernemen op welke wijze die gelden werden besteed?

Ik verlang van de regering te vernemen vóór de stemming van deze begroting, indien het mondeling niet gaat, dan met een uitvoerige nota, waarvoor juist deze middelen werden gebruikt of aangewend.

Vermits wij de begroting voor 1975 bespreken, moet daaromtrent in de maand november van dit jaar toch al iets op papier staan. Dit zou mij toelaten mijn opvattingen ter zake, waarvan ik het risico neem ze aan de Senaat voor te leggen, nader te bekijken.

Ten aanzien van het onderdeel «beroepsopleiding», ben ik van mening dat deze bedragen niet op hun plaats zijn in de regionale begrotingen. Dit zijn overheidstoeelagen die meer nog dan andere personaliseerbaar zijn, zodat zij in het bijzonder uitermate geschikt zijn om ze een bestemming te geven in het kader van de cultuurautonomie. Die activiteit van de cultuurraden op het stuk van de opleiding, de nascholing en de permanente vorming is reeds duidelijk aan de dag getreden, zowel door het parlementair initiatief van de leden van de verschillende cultuurraden als door het initiatief van de regering in de

vorm van het indienen van ontwerpen van decreet voor sommige van deze sectoren.

Mijn opvatting ten gronde is dat, voor zover de overheid meent dat zij een financiële tegemoetkoming moet verlenen in de aangelegenheden van scholing, herscholing en permanente vorming, dit moet gebeuren rekening houdende met de arbeidende mens zelf en niet vanuit de optiek van de arbeid.

De invoering op deze plaats, het gebruik van het vervoermiddel, de verwijzing naar het ministerie van Tewerkstelling en Arbeid, naar de Rijksdienst voor Arbeidsbemiddeling, de ondernemingen, de centra voor beroepsopleiding en de affectatie van deze bevoegdheden aan de regionen geven mij het gevoel dat te veel een materialistische opvatting van de arbeid naar voren wordt geschoven en dat de mensen zich maar moeten aanpassen aan de momentele vereisten die in de nijverheid bestaan. Mij komt het voor dat zij in zoverre op overheidssteun kunnen rekenen als zij ertoe bereid worden gevonden om arbeid ter beschikking te stellen in de richting die wordt opgesteld.

Ik heb een andere opvatting van de arbeidende mens, waarbij alles wat verband houdt met scholing, herscholing en opnieuw inschakelen ten gevolge van een technologische evolutie die men niet heeft kunnen volgen, veel meer moet gebeuren op initiatief van de arbeidende mens zelf opdat het aspect mens in deze activiteit beter tot uiting zou kunnen komen.

Dat is mijn opvatting ten gronde en daarom spreek ik enige vrees uit ten aanzien van het onderbrengen van deze zaken in de regionale begrotingen.

De globale verdeelsleutel die aan de regionale kredieten ten grondslag ligt, doet afbreuk aan de vereisten om inzake tewerkstelling, scholing en herscholing staatshulp te mogen verwachten. Daarom durf ik de ministers te suggereren zich nog even te bedenken en na te gaan of het niet beter en efficiënter zou zijn om het beoogde doel te bereiken, de bedragen die de overheid zich voorneemt ter beschikking te stellen van de centra voor beroepsopleiding uit de gewestelijke begrotingen te lichten en ze, zoals in het verleden, te besteden volgens behoeften, in afwachting dat objectieve criteria bij wet worden bepaald. Dan kan de verdeling van deze middelen worden verwezen naar de cultuurraden, zodanig dat daar waar de mens in de loop van zijn arbeidsloopbaan gedwongen wordt of uit eigen beweging voor zichzelf en voor zijn omgeving een nieuwe oriëntatie aan zijn produktieve arbeid wil geven, deze stap, veel meer dan thans het geval zal zijn, gekleurd wordt door een totaalopvatting over de mens. Zo zou deze hulp in onze maatschappij ook veel meer een culturele inhoud krijgen en niet meer louter zijn een instrument voor het op peil houden van de produktie. (*Applaus op sommige banken van de meerderheid.*)

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer De Seranno.

De heer De Seranno. — Mijnheer de Voorzitter, Mevrouw de Minister, Mijnheer de Staatssecretaris, geachte collega's, de komende maanden zullen wij ongetwijfeld nog de gelegenheid hebben in deze Senaat de begroting 1976 voor de Vlaamse Gewestelijke Aangelegenheden te bespreken.

Ik maak graag een paar opmerkingen in verband met een verklaring die ik, trouwens met genoegen, heb gelezen in het verslag van de heer van Waterschoot.

Ik lees er, in de verklaring van de minister, dat 600 miljoen zullen worden voorbehouden voor de verhoging van de bouwpremie, 60 miljoen voor de verhoging van de saneringspremie, 100 miljoen voor de oprichting van een grondfonds en respectievelijk 990 miljoen en 250 miljoen voor de bouwprogramma's van de Nationale Maatschappij voor de huisvesting en de Nationale Landmaatschappij.

De heer Van In. — « Nationale » !

De heer De Seranno. — Geachte collega Van In, dit zijn aanduidingen dat een gediversifieerd eigen beleid wordt gevoerd en verder zal worden gevoerd — dit is onomkeerbaar — in de komende jaren.

Vlaanderen heeft een eigen en aangepast beleid nodig inzake huisvesting, ruimtelijke ordening en grondbeleid.

Een paar bedenkingen in verband hiermee. Het Vlaamse gewest telt meer dan 400 inwoners per vierkante kilometer, en Wallonië 188. Deze vergelijking is meteen een argument dat een ander, aangepast beleid voor ons Vlaams gewest noodzakelijk maakt.

Bovendien stellen wij vast dat in Vlaanderen driemaal zoveel wordt gebouwd als in Wallonië. Dat geldt zowel voor het aantal eigen woningen als voor het aantal nieuwe huurgebouwen.

Juist deze grotere bevolkingsdichtheid en deze veel grotere bouwintensiteit maken een eigen sociaal grondgebied ten behoeve van de huisvesting dringend nodig, ook al omdat de bouwgrondmarkt in het noorden van het land wellicht meer bevroren is dan in het zuiden.

De regering voorziet in het nu reeds in uitvoering brengen van artikel 33 van de Huisvestingscode, waarbij de ondergeschikte openbare besturen in staat worden gesteld gronden bouwrijp te maken, dus aanleg van wegen, voetpaden, riolering, elektriciteitsleidingen, waterleiding en parkeerterreinen.

In de begroting voor 1975 staan 100 miljoen ingeschreven voor het oprichten van een grondfonds.

Het doet ons genoegen dat deze regering nog dit jaar een aanvang maakt met het beleid waarop de Vlaamse Gewestraad in een motie had aangedrongen. Het was trouwens de eerste materie waarover de Vlaamse Gewestraad advies wenste uit te brengen. De regering zal zich echter moeten haasten om deze 100 miljoen nog dit jaar te besteden, ten ware dit krediet overdraagbaar zou zijn.

Op bladzijde 6 van het verslag is sprake van « de oprichting van een grondfonds ». Dan stel ik de vraag of dit geen wijziging van de Huisvestingscode noodzakelijk maakt.

De Vlaamse Gewestraad heeft aanduidingen gegeven nopens de noodzakelijke tekstwijzigingen, maar wij zagen toch graag dat de regering hier spoed zou achter zetten.

Het is een prangend probleem. We weten allen dat in vele landelijke gemeenten gedurende de voorbije maanden de grondprijzen — er bestaat daarover nog geen enkele statistiek — op angstwekkende wijze zijn gestegen. De regering moet optreden, een eigen beleid voeren. Hoe belangrijk het ook is dat zeer grote inspanningen worden gedaan inzake bouwpremies, het bouwrijp maken van gronden — door het Fonds Brunfaut — het geven van goedkope leningen, enzovoorts, het allerbelangrijkste is het voeren van een grondbeleid. Er is daaraan ook een cultureel aspect verbonden. Men zegt wel eens dat onze culturele standing door de komende generaties zal gemeten worden aan de wijze waarop wij onze ruimte zullen hebben geordend. Indien wij er niet in slagen een eigen grondbeleid te voeren, dan zullen wij door de volgende generaties zeer scherp beoordeeld worden.

Tenslotte wilde ik nog een kleine opmerking maken aan het adres van de minister van Vlaamse Aangelegenheden die ook de ruilverkaveling onder haar bevoegdheid heeft.

Ik lees in het verslag : « Omdat ook niet-agrarische belangen zich nadrukkelijk aandienen op het platte land, wordt nu ook de landschapsoverzorging intensiever en op een meer gefundeerde wijze beoefend. In de toekomst zal elke ruilverkaveling door een landschapsplan worden begeleid. »

Wij juichen dat toe. Maar zorg voor de natuur en landschapsschoon behoren tot de culturele autonomie. Wij menen dat de kredieten die u daarvoor vrijmaakt, moeten worden vermeld in de culturele dotaties, dus niet in de gewestelijke of in de nationale begroting.

Ik heb dienaangaande het verslag van de Senaatscommissie voor de grondwetsherziening herlezen en hieruit blijkt duidelijk dat de zorg voor het landschap behoort tot de zorg voor het cultureel patrimonium. Derhalve moeten de hierom bestemde kredieten voorkomen op de culturele dotaties. (*Applaus op de banken van de meerderheid.*)

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Dhoore, staatssecretaris voor Streekeconomie en voor Ruimtelijke Ordening en Huisvesting.

De heer Dhoore, Staatssecretaris voor Streekeconomie en voor Ruimtelijke Ordening en Huisvesting, toegevoegd aan de Minister van Vlaamse Aangelegenheden. — Mijnheer de Voorzitter, Dames en Heren, minister De Backer zal antwoorden op de vragen die door de verschillende sprekers werden gesteld. Ik ben alleen een antwoord verschuldigd inzake de vijf punten die door de heren Van In en De Seranno naar voren werden gebracht.

Is het vermetel van mij te denken dat wanneer senator Van In het heeft over de goede bedoelingen van sommige leden van de regering, zulks ook voor mij geldt ? Dat is een zuiver rethorische vraag.

In ieder geval kan ik antwoorden dat het niet bij goede bedoelingen blijft, maar dat, zoals senator De Seranno heeft opgemerkt, wij hebben gepoogd — ik geloof met resultaat — een eigen beleid te voeren. Getuige daarvan is het overbrengen van twee miljard frank kredieten die bestemd waren voor Streekeconomie naar de sector, breed genomen, van de sociale huisvesting, hetgeen volledig beantwoordt aan de behoeften die ter zake volgens ons in Vlaanderen bestaan.

Wanneer wij binnen afzienbare tijd de gelegenheid zullen hebben te praten over de begroting 1976, dan zal men kunnen vaststellen dat ook daar speciale accenten werden gelegd.

Het tweede punt betreft de uitvoeringskaders. U weet dat een studie wordt ondernomen tot regionalisering van de huisvestingsmaatschappijen. Ondertussen had ik graag opmerkt dat ook die nationale uitvoeringskaders mij niet hebben gehinderd in mijn taak.

Ik wil hier terloops hulde brengen — ik heb toch een ervaring van vier jaar wat economische expansie betreft — aan de medewerkers van de administratie, zowel van Economische Zaken, als van Openbare Werken en van Middenstand, die met onverminderde ijver aan het uitvoeren van onze taak hebben meegewerkt.

Ten derde de economische expansie. De cijfers zijn inderdaad slecht. Wij hadden dit jaar, eind oktober, investeringen ter waarde van 16 miljard 800 miljoen. Dit cijfer is geen absoluut dieptepunt. In 1972 hadden wij een nog veel slechter resultaat. Wat betreft het aantal nieuwe arbeidsplaatsen werden echter alle slechte rekords verbroken. Slechts 7.563 nieuwe arbeidsplaatsen zullen tot stand komen ingevolge het investeringspakket van de eerste tien maanden. Dit is beduidend minder dan in het moeilijke jaar 1972. Wij kunnen nooit de 20.000 nieuwe arbeidsplaatsen bereiken waartoe wij normaal elk jaar zouden moeten komen volgens een studie van de Gewestelijke Economische Raad voor Vlaanderen.

Eind oktober hadden wij 301 dossiers van bedrijven in moeilijkheden waarbij 34.980 arbeidsplaatsen betrokken zijn. Voor 83 van deze bedrijven, wat 12.407 arbeidsplaatsen vertegenwoordigt, is de kans groot dat zij kunnen gered worden, 67 andere bedrijven kunnen als verloren of als gedeeltelijk verloren worden beschouwd. Hierbij zijn in totaal 6.446 arbeidsplaatsen betrokken. Honderd eenenvijftig dossiers zijn nog hangend. Hiervoor moet nog een oplossing worden gezocht. Hier zijn 16.127 arbeidsplaatsen bij betrokken. De vooruitzichten voor de komende weken zijn onzeker. Eind deze week zullen enkele van mijn medewerkers met vertegenwoordigers van de provinciale economische raden een belangrijke propectieis ondernemen. Wij hebben bepaalde aanduidingen dat er wat licht komt in deze duisternis. Het is echter voorbarig dit als een vaststaand feit te beschouwen.

Ten vierde, de stadskernvernieuwing. Ook op dit gebied trachten wij een gecoördineerd beleid te voeren. Ik verwijs in dit verband naar de beleidsnota's die werden ingediend in de Vlaamse Gewestraad en naar het amendement dat op deze begroting werd ingediend waardoor drie posten van respectievelijk 12 miljoen, 90 miljoen en 100 miljoen worden samengevoegd tot één post van 202 miljoen. Deze zal dit jaar integraal worden aangewend voor de twee pilootoperaties Brugge en Mechelen. Volgend jaar zullen wij deze post opdrijven tot iets meer dan 300 miljoen zodat andere initiatieven aan bod kunnen komen die thans worden uitgewerkt door de Vlaamse commissie voor de stadskernherwaardering. Alle aanvragen die binnenkomen — momenteel een tiental — zullen worden onderzocht en gecoördineerd door deze commissie.

In dit verband moet ik de heer Van In doen opmerken dat er geen sprake is van een conflict situatie met Openbare Werken. Wij discussiëren geregeld over sommige punten. In verband met de stadsherwaardering doet er zich geen enkel probleem voor.

Wat het grondfonds en het grondbeleid in het algemeen betreft, kan ik de heer De Seranno verzekeren dat de 100 miljoen die wij hebben getransfereerd niet zullen verloren gaan, ook niet wanneer wij eind 1975 met de uitwerking van de maatregelen niet zouden klaarkomen, wat wellicht het geval zal zijn. Intussen werden de nodige schikkingen reeds getroffen om het bedrag over te brengen naar de begroting 1976.

Ik ben graag bereid, bijvoorbeeld naar aanleiding van de bespreking van de begroting van Openbare Werken of bij een andere gelegenheid, in de commissie mijn ideeën in verband met het grondbeleid globaal uiteen te zetten.

Ik wens niet enkel bepaalde voorstellen te formuleren in verband met het grondfonds doch tevens andere maatregelen mede te delen die wij intussen hebben getroffen. *(Applaus op de banken van de meerderheid.)*

De Voorzitter. — Het woord is aan de minister van Nederlandse Cultuur en van Vlaamse Aangelegenheden.

Mevr. De Backer-Van Ocken, Minister van Nederlandse Cultuur en van Vlaamse Aangelegenheden. — Mijnheer de Voorzitter, Dames en Heren, in het begrotingsjaar 1975 werd voor de eerste maal een begroting voor Vlaamse Gewestelijke Aangelegenheden opgesteld en door de Vlaamse Gewestraad van advies voorzien. Het zijn deze voorstellen die thans ter bespreking in deze vergadering voorliggen.

Na de oprichting van het Ministerieel Comité voor Vlaamse Aangelegenheden is onmiddellijk de uitbouw van een eigen Vlaams beleid aangevat om, beter dan in het verleden, tegemoet te komen aan de specifieke behoeften en noden in Vlaanderen.

Ik verwijs naar de uitvoerige besprekingen in de Vlaamse Gewestraad over de beleidsnota's die door de Vlaamse regeringsleden met gewestelijke bevoegdheden zijn voorgelegd.

De Vlaamse Gewestraad heeft op 5 juni 1975 advies uitgebracht over de begrotingsvoorstellen voor 1975 en daarin vastgesteld, hoewel hij de behoefte het liefst had willen gedekt zien met eigen financiële middelen en fiscaliteit, dat deze gewestelijke begroting, bij toepassing van artikel 11 van de wet van 1 augustus 1974 zowel aan de verplichte als aan de facultatieve uitgaven beantwoordt zoals deze tot uiting kwamen in de nationale begroting.

De Vlaamse Gewestraad heeft er de nadruk op gelegd dat de gewestvorming volgend jaar verder moet worden uitgebreid, onder andere tot de gesubsidieerde werken, en heeft aangedrongen op een verhoogde inspanning tot het herstel en het economisch leefbaar maken van het bouw- en bospatrimonium.

In de begroting van het Vlaams gewest 1975 valt de nadruk vooral op de volgende posten :

— Een bijzondere inspanning wordt opgebracht voor de sociale huisvesting waarvoor 10,7 miljard is ingeschreven. Hierbij dient nog 1,340 miljard gevoegd te worden wegens de overdracht van kredieten uit het Fonds voor economische expansie en regionale reconversie;

— Een belangrijk programma op het stuk van de uitrusting van industrieterreinen is in uitvoering;

— De uitbouw van het ziekenhuiswezen wordt eveneens verder ontwikkeld.

De inspanningen tot verbetering van de landbouwinfrastructuur zullen worden voortgezet. Inzake ruilverkaveling wordt de vastleggingsschikking voor 1975 gebracht op 211,7 miljoen voor het Vlaams Gewest.

Inzake gemeentelijke organisatie wordt voor 1975 slechts een enkel krediet geregionaliseerd, namelijk het artikel 43.10 van de begroting van Binnenlandse Zaken dat kredieten uittrekt ter financiering van buitengewone hulpelden aan de gemeenten die ontstaan door samenvoeging van gemeenten, met het oog op de gehele of gedeeltelijke aanzuivering van hun passief of op het dekken van buitengewone lasten zoals bepaald door artikel 6 van de wet van 23 juli 1971 betreffende de samenvoeging van gemeenten en de wijziging van hun grenzen.

De buitengewone hulpelden naar aanleiding van samenvoeging van gemeenten ter aanzuivering van het passief of om buitengewone lasten te dekken als het zeker is dat daarvoor de eigen gemeentemiddelen ontbreken, zijn beperkt door het uitgetrokken krediet. Elk fusiegeval moet afzonderlijk worden onderzocht. Het is duidelijk dat het hier gaat om fusies uit het verleden, zoals Brugge. Ik kom daar nog op terug in mijn antwoord aan de heer Van In.

Een tegemoetkoming wordt toegekend als de in aanmerking komende gemeenten voldoen aan de opgelegde normen inzake een minimum eigen fiscaliteit en toch niet in staat zijn om directe en dringende uitgaven die uit de fusie voortvloeien te dragen.

Wat de uiteenzettingen betreft van de onderscheiden leden, wens ik allereerst te antwoorden aan Mevr. Smitt. Het is waar dat de verdeelsleutel slechts 51 pct. toekent aan Vlaanderen, wat 632 miljoen betekent, maar zoals u zelf hebt gezegd, Mevrouw, werden de kredieten voor de werkelijke behoeften, namelijk 193 miljoen meer, uitgetrokken uit de enveloppe. We hebben hier te maken met de nadelen van de gewestelijke enveloppe, maar ook met de voordelen : men kan daar bijspringen waar de nood het hoogst is en een politiek voeren eigen aan het gewest.

Het is helaas waar dat dit slechts enkele verbeteringen in het stelsel heeft toegelaten, die niet konden opwegen tegen deze in Brussel of Wallonië. Dat is ook een gevolg van de regionalisering. Vermits bij ons de diensten zeer actief, dynamisch en talrijk zijn, was het niet mogelijk aan elkeen meer te geven voor het ogenblik. Voor 1976 worden ruimere kredieten uitgetrokken, met name voor privé- en openbare sector samen 1,152 miljard.

Dit is een stijging met 39 pct., wat toch een bijzonder aanzienlijke verhoging is. Er zal een vereenvoudigd forfaitair stelsel worden ingevoerd. Het forfaitair bedrag van 150 frank zal worden geïndexeerd en zal worden uitbetaald voor de uren van vorming. Dit is precies wat u hebt voorgesteld. Dit onder voorbehoud van de beslissing van de Ministerraad, zoals in Mechelen reeds door mijn collega werd gezegd.

De inschakeling van de vrije verzekering ligt ter studie, maar de subsidiëring van het departement zal natuurlijk altijd blijven voortbestaan.

Wat u hebt gezegd over de bejaardenhulp is zeer zinnig. Het is veel beter, daar waar het mogelijk is, de bejaarden een huishulp te bezorgen. Het is beter voor de gemeenschap en ook voor de bejaarden zelf.

Wat de arbeidsplaatsen betreft die in deze sector zouden kunnen worden gecreëerd, is het aangewezen in een tijd van werkloosheid geldelijke middelen ter beschikking te stellen opdat meer mensen zouden kunnen worden tewerkgesteld in sectoren waar er een nijpend tekort aan werkrachten is.

Wat de uiteenzetting van collega Van In betreft, die erover klaagt dat de bespreking van deze begroting zo laat plaatsheeft, kan ik hem antwoorden dat hijzelf weet waaraan dit te wijten is. Het zeer jonge karakter van deze gewestvorming heeft meegebracht dat eerst de nationale begrotingen werden goedgekeurd, en daar later de verschillende regionale budgetten werden uitgetrokken. Daarna heeft de Gewestraad zijn advies gegeven en tenslotte is die regionale begroting met grote vertraging hier in het Parlement beland.

Wat de begroting voor 1976 betreft, kunnen wij collega Van In geruststellen. Deze begroting werd reeds besproken in de Gewestraad en zij zal dus vrij vlug hier kunnen worden behandeld.

Op de vraag of het wel degelijk mogelijk is in de Gewestraad en de ministercomités een eigen beleid voor het Vlaamse gewest uit te stippen en een eigen conceptie aan onze politiek te geven, meen ik positief te kunnen antwoorden. De verschillende moties die door de Gewestraad werden aangenomen en de verschillende suggesties en adviezen die door hem werden uitgebracht maakten vrijwel onmiddellijk het voorwerp uit van koninklijke besluiten en wij hielden daarmee in ons beleid rekening.

Wat de begrotingen betreft, hebben wij zeer aanzienlijke bedragen kunnen uittrekken voor het gewest en daarmee een eigen politiek kunnen voeren zoals reeds werd bewezen door het overhevelen van bepaalde expansiekredieten naar de sector van de huisvesting.

Hetzelfde kunnen wij zeggen over de stadskernvernieuwing, waarover collega D'Hoore reeds heeft gesproken. Het gewestelijk beleid heeft ons de mogelijkheid geboden op dit vlak een heel nieuwe politiek te voeren. De koninklijke besluiten dienaangaande en de extra-budgetten die daarvoor werden uitgetrokken hebben bewezen dat een reële gedifferentieerde politiek mogelijk wordt in de toekomst.

Indien de regionalisering alleen maar tot gevolg zou hebben gehad dat de politiek voor stadskernvernieuwing op nieuwe banen werd geleid, zou dit reeds voldoende de belangrijkheid ervan illustreren. Maar er is zeker meer. Wij hebben een eigen politiek kunnen voeren niet alleen op dit gebied maar ook op het vlak van de landschapszorg en op het gebied van de economische expansie, zoals door collega D'Hoore reeds werd aangetoond.

Collega Van In heeft nog andere vragen gesteld, onder meer over de buitengewone hulpelden. Ik heb daar reeds op gezinspeeld. In de nationale begroting was daar 100 miljoen voor uitgetrokken; voor het Vlaams gewest bedraagt dit 64 miljoen. Men bedoelt hier enkel mee de hulpelden van de vroegere gefusioneerde gemeenten.

Ook het waterbeleid werd geregionaliseerd. Het koninklijk besluit betreffende de afbakening van de bevoegdheden nationaal-regionaal is verschenen. Vanaf 1976 worden ook voor het waterbeleid de kredieten geregionaliseerd. Een technische werkgroep legt momenteel de laatste hand aan het opsporen van alle kredieten die in de verschillende ministeriële departementen op het waterbeleid betrekking hebben.

Waar collega Van In wel gelijk in heeft, is dat een regionale administratie nog niet tot stand is gekomen. Daar wordt echter zeer ernstig en met grote spoed aan gewerkt. Het hindert de heer Van In dat wij voor het ogenblik nog te maken hebben met de Nationale Larimaatschappij, het Nationaal Instituut voor de huisvesting en dergelijke nationale instellingen. Daaraan zal zeer binnenkort een einde komen. De besluiten liggen namelijk klaar opdat ook de facto daar een regionalisering tot stand komt binnen de huisvestingssector.

Ik kom thans tot de vragen die collega De Bondt heeft gesteld.

Zoals hij zeer vriendelijk heeft gesuggereerd, zal een tabel met de verdeling van de kredieten die artikel 42.01, dus de toelage aan het R.V.A. samenstellen, met betrekking tot Vlaanderen, schriftelijk worden toegestuurd.

Een ander probleem is dat van de beroepsopleiding. Dit is een moeilijk probleem, zoals collega De Bondt ook weet. Wij hebben daar een tussengebied tussen het culturele en het regionale. Het is erg moeilijk vanaf de eerste keer zeer precies op een totaal juiste manier af te bakenen wat nu eigenlijk cultureel en wat regionaal is.

U kent de moeilijkheden die daaruit zijn voortgevloeid. U hebt voorgesteld dat wij de wijze van verdelen opnieuw onder ogen zouden moeten nemen wanneer de wet op de objectieve criteria een feit zou zijn geworden. Dat is zeker een goede suggestie. Het is immers duidelijk dat men hier in een tussenstadium zit en dat het moeilijk is te zeggen of deze kredieten tot de culturele of tot de regionale sector behoren.

Hetzelfde kunnen wij antwoorden op de opmerkingen van collega De Seranno. Wij zijn verheugd dat hij tevreden is met de landschapsbouw die wij in het vooruitzicht hebben gesteld. Hij vraagt of de kredieten die voorkomen in het pakket van de ruilverkaveling en die zouden besteed worden aan landschapszorg, niet naar het culturele dienen te worden overgedragen. Hij heeft volkomen gelijk: de landschapszorg behoort tot de bevoegdheid van de cultuur-

raden, de ruilverkaveling behoort tot de regionale bevoegdheden. Daar moet een juiste verdeling van de kredieten aan gevonden worden. En dat kan ook weer niet in één dag gebeuren. (*Appaus op de banken van de meerderheid.*)

M. le Président. — Personne ne demandant la parole dans la discussion des articles du tableau, je les mets aux voix.

Daar niemand het woord vraagt in de behandeling van de artikelen van de tabel, breng ik deze in stemming.

— Ces articles sont successivement mis aux voix et adoptés. (*Voir documents n° 5-XXIII-1 et 2 du Sénat, session 1975-1976.*)

Deze artikelen worden achtereenvolgens in stemming gebracht en aangenomen. (*Zie gedrukte stukken nrs. 5-XXIII-1 en 2 van de Senaat, zitting 1975-1976.*)

M. le Président. — Les articles du projet de loi sont ainsi rédigés :

*Kredieten voor de lopende uitgaven (titel I)
en voor de kapitaaluitgaven (titel II)*

Artikel 1. Voor de uitgaven van het Vlaamse gewestelijk beleid voor het begrotingsjaar 1975 worden kredieten geopend ten bedrage van (in miljoenen frank) :

	Gesplitste kredieten		
	Niet-gesplitste kredieten	Vastleggingskredieten	Ordonnanceringskredieten
Lopende uitgaven (titel I)	3 284,8	65,0	23,7
Kapitaaluitgaven (titel II)	2 130,0	2 078,4	823,6
	5 414,8	2 143,4	847,3

Die kredieten worden opgesomd onder de titels I en II van de bij deze wet gevoegde tabel.

*Crédits pour les dépenses courantes (titre I)
et pour les dépenses de capital (titre II)*

Article 1er. Il est ouvert, pour les dépenses de la politique régionale flamande afférente à l'année budgétaire 1975, des crédits s'élevant aux montants ci-après (en millions de francs) :

	Crédits dissociés		
	Crédits non dissociés	Crédits d'engagement	Crédits d'ordonnancement
Dépenses courantes (titre I)	3 284,8	65,0	23,7
Dépenses de capital (titre II)	2 130,0	2 078,4	823,6
	5 414,8	2 143,4	847,3

Ces crédits sont énumérés aux titres I et II du tableau annexé à la présente loi.

— Aangenomen.

Adopté.

Bijzondere bepalingen betreffende de lopende uitgaven

Art. 2. In afwijking van artikel 15 van de organieke wet van 29 oktober 1846 op de inrichting van het Rekenhof mogen geldvoorschotten tot een maximumbedrag van 5 000 000 frank verleend worden aan de buitengewone rekenplichtigen van de departementen van Economische Zaken, Landbouw, Middenstand, Tewerkstelling en Arbeid, Binnenlandse Zaken, Volksgezondheid en Gezin en Openbare Werken.

Door middel van deze voorschotten mogen de voormelde buitengewone rekenplichtigen alle dienstkosten tot 50 000 frank betalen.

Aan de buitengewone rekenplichtigen van de voormelde departementen belast met de betaling van voorschotten op zendingskosten in het buitenland wordt machtiging gegeven om aan de ambtenaren op zending in het buitenland de nodige voorschotten te verlenen, zelfs indien deze voorschotten 50 000 frank overtreffen.

De betaling van de erelonen van experts uit het buitenland en van de kosten voortspruitend uit regelingen met vreemde landen, mag eveneens per geldvoorschot gebeuren ongeacht het bedrag ervan.

Dispositions particulières relatives aux dépenses courantes

Art. 2. Par dérogation à l'article 15 de la loi organique de la Cour des comptes du 29 octobre 1846, des avances de fonds d'un montant maximum de 5 000 000 de francs peuvent être consenties aux comptables extraordinaires des ministères des Affaires économiques, de l'Agriculture, des Classes moyennes, de l'Emploi et du Travail, de l'Intérieur, de la Santé publique et de la Famille et des Travaux publics.

Au moyen de ces avances, les comptables extraordinaires précités sont autorisés à payer tous les frais de service n'excédant pas 50 000 francs.

Les comptables extraordinaires des départements précités chargés du paiement des avances sur frais de mission à l'étranger sont autorisés à consentir aux fonctionnaires envoyés en mission à l'étranger les avances nécessaires, même si ces avances sont supérieures à 50 000 francs.

Le paiement des rémunérations d'experts venant d'autres pays et des frais résultant des arrangements avec des pays étrangers, peut également se faire par avance de fonds, quel qu'en soit le montant.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 3. De staatssecretaris voor Ruimtelijke Ordening en Huisvesting wordt ertoe gemachtigd in naam van de Staat de verbintenissen aan te gaan op de vervaldag en binnen een maximumtermijn van tien jaar aan de financiële instellingen de interesten en de delging te betalen van de bedragen die zij voor rekening van de Staat aan de bouwers en de kopers van volkswoningen betaald hebben als premies of als verminderingen van interest.

Elke verbintenis uit dien hoofde aan te gaan is onderworpen aan het visum van de controleur der vastleggingen en aan dat van het Rekenhof.

De verbintenissen mogen in 1975 een totaalbedrag aan premies van 2 024 500 000 frank niet overschrijden.

Art. 3. Le secrétaire d'Etat à l'Aménagement du Territoire et au Logement est autorisé à prendre, au nom de l'Etat, l'engagement de payer, à l'échéance, aux organismes financiers, l'intérêt et l'amortissement, dans un délai maximum de dix ans, des sommes qu'ils ont payées pour compte de l'Etat, à titre de primes ou de réductions d'intérêts, aux constructeurs et aux acheteurs de logements sociaux.

Tout engagement à prendre de ce chef est soumis au visa du contrôleur des engagements et à celui de la Cour des comptes.

Ces engagements ne peuvent pas dépasser en 1975 le montant total en primes de 2 024 500 000 francs.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 4. Het provisioneel krediet ingeschreven onder het artikel 01.01 van sectie X van titel I van de bij deze wet gevoegde tabel mag volgens de behoeften worden verdeeld over de passende artikels van dezelfde titel bij koninklijk besluit.

Art. 4. Le crédit provisionnel inscrit à l'article 01.01 de la section X du titre I du tableau annexé à la présente loi peut être réparti selon les besoins par voie d'arrêté royal entre les articles appropriés du même titre.

— Aangenomen.

Adopté.

Bijzondere bepalingen betreffende de kapitaaluitgaven

Art. 5. De Koning kan, zo nodig, binnen elke afdeling en tussen de artikelen van de categorieën 51, 63, 71 en 73, overschrijvingen verrichten tussen de vastleggingskredieten van de artikelen van titel II van de bij deze wet gevoegde tabel.

De ontwerpen van koninklijk besluit worden vooraf voor akkoord voorgelegd aan de staatssecretaris voor Begroting.

Dispositions particulières relatives aux dépenses de capital

Art. 5. A l'intérieur d'une même section du titre II du tableau annexé à la présente loi et entre les articles des catégories 51, 63, 71 et 73, le Roi peut, en cas de besoin, opérer des transferts de crédits d'engagement.

Les projets d'arrêté royal sont préalablement soumis pour accord au secrétaire d'Etat au Budget.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 6. De Koning kan, zo nodig, in het raam van de totale kredieten die uitgetrokken zijn onder titel II van de tabel van deze wet, overschrijvingen tussen ordonnanceringskredieten verrichten.

De ontwerpen van koninklijk besluit worden vooraf voor akkoord voorgelegd aan de staatssecretaris voor Begroting.

Art. 6. Le Roi peut, en cas de besoin, et dans le cadre des crédits totaux prévus au titre II du tableau annexé à la présente loi, opérer des transferts entre crédits d'ordonnancement.

Les projets d'arrêté royal sont préalablement soumis pour accord au secrétaire d'Etat au Budget.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 7. Bij afwijking van de beschikkingen van het laatste lid van artikel 18, § 2, van de wet van 28 juni 1963 tot wijziging en aanvulling van de wetten op de rijkscomptabiliteit mogen de niet-gesplitste kredieten die zijn ingeschreven onder titel II van de tabel van deze wet naar het volgende jaar worden overgedragen in dezelfde voorwaarden als de gesplitste kredieten.

Art. 7. Par dérogation aux dispositions contenues dans le dernier alinéa de l'article 18, § 2, de la loi du 28 juin 1963 modifiant et complétant les lois sur la comptabilité de l'Etat, les crédits non dissociés inscrits sous le titre II du tableau annexé à la présente loi peuvent être reportés à l'année suivante dans les mêmes conditions que les crédits dissociés.

— Aangenomen.

Adopté.

Instellingen van openbaar nut

Art. 8. Door tussenkomst van de minister van Volksgezondheid en van het Gezin wordt het Fonds voor de bouw van ziekenhuizen en medisch-sociale instellingen gemachtigd, ten laste van de artikels 561.02.C en 561.05.C van zijn begroting voor 1975, een bedrag van 971 660 000 frank vast te leggen bestemd voor de per lot gesplitste vastleggingen, en ten laste van de artikels 561.02.d en 561.05.d een bedrag van 102 280 000 frank te vereffenen.

Het Fonds wordt eveneens gemachtigd door tussenkomst van de minister van Volksgezondheid en van het Gezin de verbintenis aan te gaan tot het betalen op de vervaldag, van de interest en de aflossing binnen een termijn van ten hoogste dertig jaar van leningen door het Gemeentekrediet van België toegestaan ter vervanging van de toelagen bedoeld in artikel 6 van de wet van 6 juli 1973 tot wijziging van die van 23 december 1963 op de ziekenhuizen.

Deze verbintenissen mogen in 1975 gaan tot een totaal aan leningen dat niet meer mag belopen dan 857 002 000 frank.

Organismes d'intérêt public

Art. 8. A l'intervention du ministre de la Santé publique et de la Famille, le Fonds de construction d'institutions hospitalières et médico-sociales est autorisé à prendre à charge des articles 561.02.C et 561.05.C de son budget de 1975 des engagements pour un montant de 971 660 000 francs destiné aux engagements fractionnés par lots et à charge des articles 561.02.d et 561.05.d à effectuer des liquidations pour un montant de 102 280 000 francs.

A l'intervention du ministre de la Santé publique et de la Famille, le Fonds de construction d'institutions hospitalières et médico-sociales est également autorisé à prendre l'engagement de payer à l'échéance l'intérêt et l'amortissement, dans un délai maximum de trente ans, des prêts accordés par le Crédit communal de Belgique en lieu et place des interventions prévues à l'article 6 de la loi du 6 juillet 1973 modifiant celle du 23 décembre 1963 sur les hôpitaux.

Ces engagements pourront porter en 1975 sur un volume de prêts ne dépassant pas 857 002 000 francs.

— Aangenomen.

Adopté.

Afzonderlijke sectie (titel IV)

Art. 9. De verrichtingen op de speciale fondsen die voorkomen in titel IV van de tabel gevoegd bij deze wet worden geraamd op 5 989 100 000 frank voor de ontvangsten en op 5 988 660 000 frank voor de uitgaven.

Section particulière (titre IV)

Art. 9. Les opérations effectuées sur les fonds spéciaux figurant au titre IV du tableau annexé à la présente loi sont évaluées à 5 989 100 000 francs pour les recettes et à 5 988 660 000 francs pour les dépenses.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 10. De wijze van beschikking over het tegoed vermeld voor de fondsen van titel IV van de tabel gevoegd bij deze wet, wordt aangeduid naast het nummer van het artikel dat betrekking heeft op elk dezer.

De fondsen waarvan de uitgaven aan het voorafgaand visum van het Rekenhof worden voorgelegd, worden door het teken A aangeduid.

De fondsen en rekeningen waarop door tussenkomst van de minister van Financiën wordt beschikt, worden door het teken B aangeduid.

Art. 10. Le mode de disposition des avoirs mentionnés aux fonds inscrits au titre IV du tableau joint à la présente loi est indiqué en regard du numéro de l'article se rapportant à chacun d'eux.

Les fonds dont les dépenses sont soumises au visa préalable de la Cour des comptes sont désignés par l'indice A.

Les fonds et comptes sur lesquels il est disposé à l'intervention du ministre des Finances sont désignés par l'indice B.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 11. § 1. a) Worden ten laste genomen door het Fonds voor economische expansie en regionale reconversie — Vlaams gewest — de sommen die te betalen zijn op de verbintenissen genomen tot 31 december 1974 voor het Vlaams gewest en die nog niet betaald werden op deze datum;

b) Op hetzelfde Fonds worden overgedragen de vastleggingsmachtigingen die niet werden aangewend op 31 december 1974 voor het Vlaamse gewest, met name een bedrag van 3 879 331 000 frank voor de sector Economische Zaken en 42 881 662 frank voor de sector Middenstand;

c) Nieuwe vastleggingsmachtigingen worden toegestaan voor het jaar 1975 tot beloop van 2 811 900 000 frank voor de sector Economische Zaken en 323 396 000 frank voor de sector Middenstand.

§ 2. a) Ter financiering van de betalingen betreffende de vastleggingen bedoeld onder § 1, a), die moeten worden uitgevoerd in de loop van het jaar 1975, worden fiscale ontvangsten toegewezen aan het Fonds voor het Vlaamse gewest tot beloop van 2 978 000 000 frank voor de sector Economische Zaken en 251 214 000 frank voor de sector Middenstand;

b) Ter financiering van de betalingen betreffende de vastleggingen die zullen worden genomen in 1975 op de overgedragen machtigingen bedoeld onder § 1, b), worden fiscale ontvangsten toegewezen aan het Fonds tot beloop van 133 966 550 frank voor de sector Economische Zaken en 2 144 083 voor de sector Middenstand;

c) Ter financiering van de betalingen betreffende de vastleggingen die zullen worden genomen in 1975 op de nieuwe vastleggingsmachtigingen. Ledoeld onder § 1, c), zullen fiscale ontvangsten worden toegewezen aan hetzelfde Fonds tot beloop van 234 221 200 frank voor de sector Economische Zaken en 28 627 660 frank voor de sector Middenstand.

Art. 11. § 1er. a) Sont mises à charge du Fonds d'expansion économique et de reconversion régionale — région flamande — les sommes à payer sur les engagements pris jusqu'au 31 décembre 1974 pour la région flamande et qui n'avaient pas encore donné lieu à paiement à cette date;

b) Sur le même Fonds, sont reportées les autorisations d'engagement non utilisées au 31 décembre 1974 pour la région flamande; soit un montant de 3 879 331 000 francs pour le secteur Affaires économiques et 42 881 662 francs pour le secteur Classes moyennes;

c) Des autorisations nouvelles d'engagement sont accordées pour l'année 1975 à concurrence de 2 811 900 000 francs pour le secteur Affaires économiques et 323 396 000 francs pour le secteur Classes moyennes.

§ 2. a) Pour financer les paiements afférents aux engagements visés au § 1er, a), et à effectuer au cours de l'année 1975, des recettes fiscales sont affectées au Fonds pour la région flamande à concurrence de 2 978 000 000 de francs pour le secteur Affaires économiques et 251 214 000 francs pour le secteur Classes moyennes;

b) Pour financer les paiements afférents aux engagements qui seront pris en 1975 sur les autorisations reportées visées au § 1er, b), des recettes fiscales sont affectées au Fonds à concurrence de 133 966 550 francs pour le secteur Affaires économiques et 2 144 083 francs pour le secteur Classes moyennes;

c) Pour financer les paiements afférents aux engagements à prendre en 1975 sur les autorisations d'engagement nouvelles visées au § 1er, c), des recettes fiscales sont affectées au même Fonds à concurrence de 234 221 000 francs pour le secteur Affaires économiques et 28 627 660 francs pour le secteur Classes moyennes.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 12. Met toestemming van het Ministerieel Comité voor Vlaamse Aangelegenheden mag de staatssecretaris voor Streekeconomie inzake

artikel 600.1.A, 1°, van deel I van titel IV, voor de onder zijn bevoegdheid vallende materies beschikken over de kredieten die zijn uitgetrokken tot al wat dienen kan in het raam van het sociaal, economisch en regionaal beleid van de regering, ongeacht de aard van de ten laste te nemen uitgaven.

Gelijktijdige overdrachten van vastleggings- en ordonnanceringskredieten tussen artikel 600.1.A — titel IV, Economische Zaken, en dezelfde artikelen van de afzonderlijke sectie kunnen, bij koninklijk besluit, uitgevoerd worden ten einde de lasten te kunnen dekken van uitrustingswerken welke rechtstreeks bijdragen tot de economische expansie en tot de sanering van het leefmilieu in de bestaande industriegebieden.

Art. 12. Moyennant l'autorisation du Comité ministériel des Affaires flamandes, le secrétaire d'Etat à l'Economie régionale, pour les objets qui relèvent de sa compétence, peut disposer, en ce qui concerne l'article 600.1.A, 1°, de la partie I du titre IV, des crédits prévus, à toutes fins utiles, dans le cadre de la politique sociale, économique et régionale du gouvernement, quelle que soit la nature des dépenses à prendre en charge.

Des transferts de crédits d'engagement et d'ordonnancement simultanés peuvent être effectués par arrêté royal de l'article 600.1.A — titre IV, Affaires économiques, aux mêmes articles de la section particulière, en vue de financer les travaux d'équipement contribuant directement à l'expansion économique et à l'assainissement de l'environnement dans les régions industrielles existantes.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 13. De Schatkist is gemachtigd voorschotten toe te kennen wanneer de rekeningen van de fondsen die het voorwerp uitmaken van de artikelen 600.28.A, 600.30.A en 660.5.A van de tabel van titel IV zich in debettoestand zullen bevinden.

Art. 13. Le Trésor est autorisé à consentir des avances lorsque les comptes des fonds, qui font l'objet des articles 600.28.A, 600.30.A et 660.5.A du tableau du titre IV se trouveront en position débitrice.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 14. In het kader van artikel 600.1.A van afdeling XII van deel II van titel IV, kan de staatssecretaris voor Streekeconomie en voor Ruimtelijke Ordening en Huisvesting overgaan tot de indienstneming onder contract, van personeel dat bestemd is voor de sanering van de steenkolenvestigingen en dat in aanmerking komt voor het koninklijk besluit nr. 3 ter bevordering van een gemakkelijker werving of indienstneming, in overheidsdienst, van personen ontslagen wegens gehele of gedeeltelijke sluiting van steenkolenmijnen, overeenkomstig artikel 4, § 1, lid 1 tot 4, van dit besluit, met uitsluiting evenwel van de andere bepalingen ervan.

Art. 14. Dans le cadre de l'article 600.1.A. de la section XII de la partie II du titre IV, le secrétaire d'Etat à l'Economie régionale, à l'Aménagement du Territoire et au Logement peut engager, par contrat, pour l'affecter à l'assainissement des sites charbonniers, le personnel bénéficiant de l'arrêté royal n° 3, facilitant le recrutement ou l'engagement dans les services publics, de personnes licenciées à la suite de la fermeture totale ou partielle de charbonnages, conformément à l'article 4, § 1er, alinéas 2 à 4, de cet arrêté, mais à l'exclusion de ses autres dispositions.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 15. De sommen gestort aan de ontvanger der registratie bij toepassing van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, gewijzigd bij de wetten van 22 april 1970 en 22 december 1970, worden ter beschikking gesteld van de staatssecretaris voor Ruimtelijke Ordening en Huisvesting met het oog op de betaling van de uitgaven ingevolge de toepassing van dezelfde gewijzigde wet van 29 maart 1962 ten laste van artikel 660.3.A van titel IV — afzonderlijke sectie, deel II.

Art. 15. Les sommes versées au receveur de l'enregistrement en application de la loi du 29 mars 1962 organique de l'aménagement du territoire et de l'urbanisme, modifiée par les lois des 22 avril 1970 et 22 décembre 1970, sont mises à la disposition du secrétaire d'Etat à l'Aménagement du Territoire et au Logement pour être affectées au paiement des dépenses résultant de l'application de la même loi modifiée du 29 mars 1962 à charge de l'article 660.3.A du titre IV — section particulière, partie II.

— Aangenomen.

Adopté.

Andere verbintenissen, toegelaten door de begrotingswet

Art. 16. De staatssecretaris voor Ruimtelijke Ordening en Huisvesting wordt ertoe gemachtigd de hieronder vermelde instellingen toe te laten verbintenissen aan te gaan tot het naast elke instelling aangegeven bedrag in het kader van de sociale huisvesting :

- De Nationale Maatschappij voor de huisvesting : 7 444 200 000 frank;
- De Nationale Landmaatschappij : 2 350 000 000 frank;
- Het Woningfonds van de Bond van de grote gezinnen van België : 960 000 000 frank.

Autres engagements couverts par la loi budgétaire

Art. 16. Le secrétaire d'Etat à l'Aménagement du Territoire et au Logement peut autoriser les organismes indiqués ci-après à souscrire des engagements jusqu'au montant indiqué en regard de chaque organisme, dans le cadre du logement social :

- La Société nationale du logement : 7 444 200 000 francs;
- La Société nationale terrienne : 2 350 000 000 de francs;
- Le Fonds du logement de la Ligue des familles nombreuses de Belgique : 960 000 000 de francs.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 17. De minister van Volksgezondheid en van het Gezin wordt ertoe gemachtigd namens de Staat, de verbintenis aan te gaan tot het betalen op de vervaldag, aan de gewestelijke en lokale besturen, van de intrest en de aflossing binnen een termijn van ten hoogste dertig jaar van leningen door het Gemeentekrediet van België toegestaan ter vervanging van de toelagen aan de ondergeschikte openbare besturen voor uitvoering van werken die onder zijn hoog toezicht staan.

Deze verbintenissen mogen in 1975 gaan tot een totaal aan leningen dat niet meer mag belopen dan 166 482 000 frank.

Elke verbintenis uit dien hoofde aan te gaan, is onderworpen aan het visum van de controleur der vastleggingen en aan dat van het Rekenhof.

Vóór de tiende van iedere maand legt de controleur van de vastleggingen aan het Rekenhof een in drievoud opgemaakte lijst met de verantwoordingsstukken voor, die eensdeels het bedrag vermeldt van de vastleggingen die tijdens de afgelopen maand gevisceerd werden, en anderdeels het bedrag aangeeft van de vastleggingen die gevisceerd werden sinds het begin van het jaar.

De lijst van de maand december maakt de jaarlijkse verzamelstaat uit.

Binnen de tien dagen na ontvangst van de jaarlijkse verzamelstaat, zendt het Rekenhof twee door het Hof afgesloten exemplaren naar de minister van Financiën terug.

Vanaf 1 januari 1976 zullen mogen aangewend worden de bij dit artikel verleende vastleggingsmachtigingen, waarvan op 31 december 1975 geen gebruik zou gemaakt zijn.

Art. 17. Le ministre de la Santé publique et de la Famille est autorisé à prendre au nom de l'Etat, l'engagement de payer, à l'échéance, aux pouvoirs publics régionaux et locaux, l'intérêt et l'amortissement dans un délai maximum de trente ans, des prêts accordés par le Crédit communal de Belgique en lieu et place des subventions aux administrations publiques subordonnées en faveur de l'exécution des travaux soumis à son haut contrôle.

Ces engagements pourront porter en 1975 sur un volume de prêts ne dépassant pas 166 482 000 francs.

Tout engagement à prendre de ce chef est soumis au visa du contrôleur des engagements et à celui de la Cour des comptes.

Avant le dix de chaque mois, le contrôleur des engagements transmet à la Cour des comptes, avec les documents justificatifs, un relevé établi en trois exemplaires et mentionnant, d'une part, le montant des engagements visés au cours du mois écoulé et, d'autre part, le montant des engagements visés depuis le début de l'année.

Le relevé du mois de décembre constitue le relevé récapitulatif annuel.

La Cour des comptes renvoie au ministre des Finances, dans les dix jours suivant leur réception, deux exemplaires arrêtés par elle du relevé récapitulatif annuel.

A partir du 1er janvier 1976, il pourra être fait usage des autorisations d'engagement accordées par le présent article et qui n'auraient pas été utilisées le 31 décembre 1975.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 17bis (nieuw). Er wordt een speciaal Fonds opgericht bestemd voor tussenkomsten voor het voeren van het grondbeleid in het kader van de regionale huisvestingspolitiek. Er is in een dotatie voorzien op artikel 61.01 van titel II, afdeling XIV.

Art. 17bis (nouveau). Il est créé un Fonds spécial destiné à prévoir des interventions pour mener une politique foncière dans le cadre de la politique régionale du logement. Une dotation est prévue à l'article 61.01 du titre II, section XIV.

— Aangenomen.

Adopté.

M. le Président. — Il sera procédé jeudi prochain au vote de l'ensemble du projet de loi.

Wij zullen volgende donderdag stemmen over het ontwerp van wet in zijn geheel.

Nous abordons maintenant la discussion du projet de loi contenant le budget des Affaires régionales bruxelloises de l'année budgétaire 1975.

La discussion générale est ouverte.

La parole est à M. Fallon, rapporteur.

M. le baron Fallon, rapporteur. — Monsieur le Président, Monsieur le Ministre, Mesdames, Messieurs, il est exact que le budget des Affaires régionales bruxelloises de l'année 1975, que nous discutons aujourd'hui, fin novembre, est presque un budget pour mémoire. Mais nous en sommes aux balbutiements de la régionalisation et nous avons à faire valoir des excuses très légitimes. En effet, une période de rodage n'est-elle pas indispensable avant d'arriver au fonctionnement normal et à plein régime de la régionalisation ?

Il est bon de souligner toutefois qu'à l'unanimité, en juin dernier, il y a donc cinq mois, le Conseil régional bruxellois a émis un avis favorable sur les propositions budgétaires qui lui étaient présentées par l'Exécutif bruxellois et cela après des échanges de vues très fructueux.

Je profite de l'occasion pour féliciter l'Exécutif bruxellois d'avoir su rapidement prendre en main les matières régionalisées et, malgré le handicap d'une administration quelque peu squelettique, d'avoir pu adapter les crédits prévus pour la région bruxelloise à ses besoins spécifiques et aux intérêts de ses habitants.

Abandonnant pour un instant ma qualité de rapporteur, je voudrais attirer l'attention de l'Exécutif bruxellois sur quelques points bien précis.

Dans le domaine de l'aménagement du territoire, deux questions intéressent plus spécialement les Bruxellois : la rénovation urbaine et les espaces verts. Pour résoudre ces questions, il faut prévoir une action de longue haleine à mener avec le dynamisme nécessaire. Certains quartiers devraient bénéficier de subsides qui permettraient de ne pas devoir recourir aux bulldozers des démolisseurs et de maintenir les habitants dans une ville aux dimensions plus humaines.

Les Bruxellois ne sont pas fort gâtés en espaces verts, étant donné la conception même de la ville, mais ceux existant doivent être sauvegardés et même acquis par la communauté régionale. Une telle charge ne peut, en effet, être supportée par les administrations communales dont les finances sont déjà fort obérées. Des crédits sont prévus, à cette fin, à votre budget, Monsieur le Ministre. Ils ont été déjà largement entamés. Nous formons le vœu qu'ils figurent à nouveau au budget de 1976.

Le deuxième point dont je voudrais parler est celui du logement, qu'il s'agisse du logement social ou du logement à prix modéré destiné aux personnes qui ne peuvent s'offrir un appartement ou une maison aux prix élevés pratiqués dans certains quartiers bruxellois.

En ce domaine, nous connaissons certains projets du secrétaire d'Etat ayant le logement dans ses attributions. Nous souhaitons qu'ils soient réalisés au plus tôt. En effet, les Bruxellois doivent pouvoir continuer à habiter la région bruxelloise. Ainsi, il ne faut pas que les jeunes foyers doivent aller s'installer au-delà de la région bruxelloise parce qu'ils n'y trouvent pas un logement correspondant à leurs possibilités financières. Si l'on veut empêcher leur exode, il faut prévoir des subventions à cet effet dans les crédits régionaux.

Troisième et dernier point qui ne s'adresse pas nécessairement à une compétence régionale : le problème des transports en commun à Bruxelles.

Nous savons que cette matière n'est pas régionalisée. Nous savons aussi que les Bruxellois ont besoin du métro comme de pain, qu'il existe de grands projets, que vous avez d'ailleurs appuyés, mais que des problèmes financiers se posent.

N'y aurait-il pas moyen de trouver certaines amodiations en accord avec votre collègue, le ministre des Communications, pour pouvoir

éventuellement, grâce au budget de la région bruxelloise, accélérer les travaux du métro ?

Tels sont, Monsieur le Ministre, Mesdames, Messieurs, les quelques points sur lesquels je voulais insister. (*Applaudissements sur les bancs de la majorité.*)

M. le Président. — La parole est à M. Guillaume.

M. Guillaume. — Monsieur le Président, Monsieur le Ministre, Mesdames, Messieurs, au risque de répéter ce que d'autres collègues ont dit avant moi, je préciserai que si nous étions au théâtre — mais tout le monde sait que le Parlement n'est pas un théâtre (*sourires*) —, nous assisterions aujourd'hui à une « première », puisque c'est la première fois qu'est élaboré un budget régional, plus particulièrement le nôtre, le budget région bruxellois. Or, celui-ci, Monsieur le Ministre, s'élève à 4,4 milliards sur un ensemble atteignant 44 milliards pour les matières régionalisées.

Dix pour cent de l'ensemble est donc réservé à Bruxelles ! Il faut, d'autre part, tenir compte du fait qu'en 1976, je le précise, notre quote-part dans le Fonds des communes sera réduite de 4,5 milliards.

Certes, il faut faire la différence entre ce budget de 1975 et cette réduction qui n'interviendra que dans le prochain budget. Je ne peux préjuger l'avenir, et je ne voudrais certainement pas émettre le moindre jugement aujourd'hui sur vos intentions, mais je pense qu'il était bon, dès à présent, de souligner la chose et d'attirer l'attention afin que la vigilance soit de mise.

Tel est le but que je visais en soulevant ce problème, car j'en connais la réponse.

Pourquoi ? Parce que nous ne cessons de répéter que Bruxelles doit être considérée comme une région à part entière, même si, jusqu'ici, on a refusé de la définir démocratiquement selon l'avis de ses habitants.

A l'origine, le crédit global de 35 millions devant servir à faire fonctionner les trois conseils régionaux ne prévoyait pas un tiers pour le Conseil bruxellois, mais seulement 3,5 millions. Un complément de quelque 12 millions lui fut toutefois finalement attribué. Ce supplément constitue le résultat de l'application de la clé de 9,59 p.c. du supplément de 128 millions attribué entre-temps aux trois régions et dont Bruxelles, comme les deux autres, aurait pu disposer souverainement. Or, vous savez que les frais de fonctionnement de notre conseil sont plus élevés que ceux des deux autres, ne serait-ce qu'en raison des locations de locaux puisque, depuis sa création, le conseil est itinérant et se promène du siège du gouvernement provincial du Brabant au Centre international de presse, en passant par les locaux du Conseil central de l'économie. Il serait temps de lui trouver un gîte définitif.

Le rôle international, le rôle de capitale que joue Bruxelles, et qu'elle entend continuer à jouer, lui crée des charges que nulle autre région ne connaît.

Est-il nécessaire de rappeler, en me limitant à Bruxelles-ville seulement — c'est le cas que je connais le mieux — que sur ses 3 293 hectares, 1 000 sont occupés par les administrations publiques nationales, par les ambassades, les palais royaux, le Parlement.

Ces 1 000 hectares échappent à l'impôt, mais coûtent en travaux, éclairage, police, etc. Il n'est que de signaler le cas de la police à Bruxelles-ville qui coûte 6 704 francs par tête d'habitant, alors qu'elle ne revient qu'à 4 882 francs à Anvers, 3 012 francs à Liège et 2 972 francs à Gand.

Cet exemple est suffisamment significatif du rôle d'une capitale et des charges qu'elle doit supporter.

C'est dans le cadre de la reconnaissance de Bruxelles comme région à part entière que je soulignerai l'inégalité dont souffrent les Bruxellois qui ne peuvent prétendre qu'à une quote-part des budgets régionalisés inférieure à sa part de population et réduite à moins de la moitié de la contribution fiscale de ses habitants. Est-il équitable qu'une région — la nôtre — assurant près de 20 p.c. des emplois, qui a des charges qu'aucune autre région ne supporte, où le niveau des prix est le plus élevé du pays, où l'Etat encaisse 20 p.c. de l'impôt des personnes physiques, connaisse une situation désavantageuse ? Un hectare de dunes ou de polders, un hectare de sapinières ou de tourbières ne pourra tout de même jamais se comparer à un hectare place Rogier ou place de Brouckère. Et si cette clé devait être appliquée demain au Fonds des communes, ce serait une catastrophe pour la région.

En commission, vous avez défini très clairement les grandes options de votre politique régionale qui peut se traduire par deux idées maîtresses : réduire l'exode de la population et maintenir une activité économique sélectionnée.

Ces deux grandes options s'articulent sur les problèmes de l'urbanisme et du logement, de l'expansion économique et de l'emploi, d'une politique familiale, du problème hospitalier et des forêts et des espaces verts.

Personnellement, je me réjouis de la promotion du logement social et, surtout, de la rénovation et de la promotion des habitations moyennes. Il est regrettable que ce langage n'ait pas toujours été tenu et que des dommages irréparables aient été occasionnés à notre ville de Bruxelles en particulier. Il est temps d'arrêter le massacre et de sauver ce qui peut l'être. Il est temps d'inciter les gens à retrouver un logement, ce qui rendra vie à une ville et à une région qui s'endorment lorsque se ferment les bureaux.

Quoique vous n'ayez plus beaucoup de contacts avec le conseil communal, auquel vous appartenez toujours, vous n'ignorez pas, au moment où se discute le budget de la ville de Bruxelles, que rien que pour cette dernière, la population est passée de 158 188 habitants à 152 704 entre le 31 décembre 1971 et le 31 décembre 1974. En trois ans, l'exode se chiffre donc par 5 484 unités. Il faut toutefois reconnaître — et c'est heureux — qu'un ralentissement se dessine puisqu'en 1974, l'exode n'est plus que de 701 unités alors qu'il était de 2 621 en 1972.

Et puisque je parle de logements, qu'il me soit permis de souligner le regret émis par le Conseil régional en ce qui concerne les critères d'application de la législation en matière de primes de la loi De Taeye, excluant pratiquement Bruxelles. Les dispositions légales en ces matières doivent être adaptées aux circonstances de chaque région. Une règle générale ne peut être appliquée. C'est le moment de vous attacher à cette question si vous voulez vraiment — et je veux bien le croire — un développement urbanistique et une expansion de l'habitat.

Ramener l'habitant à Bruxelles, c'est, en dehors du logement, lui donner des espaces verts, des rues piétonnières, une ville agréable.

C'est aussi, et le plus tôt possible, mettre fin à tous les chantiers de construction — le rapporteur y a fait allusion et je partage entièrement son opinion —, c'est faire le maximum pour que le métro, qui était nécessaire certes, voit ses travaux terminés, particulièrement dans son axe Nord-Midi, sans exclure évidemment les autres chantiers, dont celui de Woluwe. Ce jour-là, Bruxelles retrouvera ce visage que, dans notre jeunesse, nous avons connu et que, vous comme moi, nous aimons tant. Mais en attendant, des centaines d'indépendants sont victimes de ces grands travaux d'aménagement ou d'infrastructure. Une motion motivée a été déposée sur le bureau du Conseil régional, tendant à indemniser ces malheureuses victimes. Puissent les Chambres l'adopter et le Roi promulguer ce texte, comme celui voté récemment, dû à nos collègues Moureaux et Lagasse, et octroyant à certaines catégories de Bruxellois des allocations de logement.

Une activité économique sélectionnée postule le maintien et le développement d'un potentiel industriel. L'asphyxie économique de Bruxelles doit prendre fin. Plus de 50 000 emplois ont été perdus en vingt ans dans le secteur secondaire, non compensés par des gains insuffisants dans le secteur tertiaire. Comment en serait-il autrement quand on sait que les lois d'expansion économique de 1959 et de 1970 n'ont pratiquement jamais rien apporté aux Bruxellois ? De 1962 à 1973, les crédits d'expansion s'élevèrent à 19,460 milliards pour la Wallonie, 19,039 milliards pour la Flandre et 184 millions pour Bruxelles. Aujourd'hui, 650 millions sont prévus au budget et 400 millions reportés des exercices précédents. Mais comment pouvoir les engager avant la fin de l'année ?

La mise au travail des chômeurs par les pouvoirs publics suscite en moi une réflexion. Elle est d'une absolue nécessité, quand on sait que la subvention à l'Office national de l'emploi se monte à 57 p.c. de l'ensemble des dépenses courantes bruxelloises. Des initiatives nombreuses doivent être appliquées. Pourquoi ne pas, sinon obliger les administrations communales, du moins leur recommander de mettre fin à leur politique d'engagement de personnes étrangères à l'administration et de remplacer celles-ci par des chômeurs de l'Office national de l'emploi ? A titre d'exemple, je vous dirai que pour 1976 la ville de Bruxelles prévoit un crédit de 21 millions 72 000 francs pour du personnel de ce genre, du personnel intérimaire, utilisé par un ensemble de onze départements.

Voilà une belle politique à suivre.

Cette réflexion en amène une autre, qui concerne la politique familiale et plus particulièrement l'assistance familiale.

Certains semblent confondre assistance familiale et assistance sociale.

En commission, vous avez dit, Monsieur le Ministre, qu'en matière d'assistance sociale nous avions un sérieux retard et qu'il fallait augmenter cette aide par la création de centres d'aide aux personnes âgées et aux familles. Quatre-vingt-deux millions et demi sont prévus pour aider et développer ces centres. Il s'agit de centres d'aide familiale pour lesquels, hélas ! vous ne trouvez pas, dites-vous, suffisamment de personnel. Ma suggestion est la suivante : pourquoi ne pas faire appel aux chômeuses ?

Bon nombre d'entre elles accepteraient, après un recyclage organisé par l'Office national de l'emploi, de remplir la mission, non pas d'assistante sociale mais d'aide familiale, d'aide senior. A condition de fixer un barème supérieur à celui, dérisoire, qui est le leur actuellement, on pourrait développer une telle politique en participant à la lutte contre le chômage.

Je terminerai en parlant du problème des hôpitaux. Vous avez inauguré la semaine dernière l'hôpital gériatrique de Schaerbeek, dont les 180 lits ont été occupés dès l'ouverture le 3 novembre dernier. Plus de 100 millions de frais d'études ont été engagés pour la reconstruction de l'Institut médico-chirurgical de Schaerbeek. Aujourd'hui, ce projet reste bloqué. Il serait souhaitable qu'il sorte des tiroirs au plus tôt et que l'autorisation soit donnée. On n'attend plus qu'une signature pour commencer les travaux qui doivent venir en complément du centre gériatrique dont vous avez dit tant de bien après avoir visité l'ensemble.

Le même problème existait en ce qui concerne l'hospice Pachéco où il est urgent d'entreprendre les travaux prévus. Malgré un dévouement sans bornes et une rare compétence du personnel soignant auquel il me plaît de rendre hommage, il est inadmissible de tolérer qu'une telle situation continue.

Lors de la discussion devant le Conseil régional le 27 juin dernier, vous déclariez que le projet était « en suspens ». Depuis hier, je sais que la décision est prise et qu'on n'attend plus que le choix de l'adjudicataire. C'est une bonne chose, je tenais à le souligner pour rester objectif. Je voudrais que cela se reproduise à d'autres niveaux, à l'hôpital de Schaerbeek par exemple, à l'Hôpital français, dont vous avez parlé à l'époque.

Telles sont, Monsieur le Ministre, les réflexions que m'a inspirées le budget des Affaires régionales bruxelloises de 1975. Le conseil régional s'est réjoui de l'esprit de collaboration qui a existé entre votre département et l'exécutif de l'agglomération dans toutes les matières qui touchent à l'urbanisme et à l'aménagement du territoire.

En effet, je crois qu'il est plus que temps d'envisager les problèmes de face et de trouver des solutions pour le plus grand bien des Bruxellois.

Certaines réserves devaient être faites, certaines suggestions devaient être émises. J'ai tenté de le faire; puissiez-vous en tenir compte, Monsieur le Ministre.

Nous voterons ce budget, mais il ne faudrait pas accorder à notre vote une signification qu'il n'a pas, car il n'implique nullement la confiance au gouvernement. Il faut simplement y voir notre volonté de régionaliser et de faire reconnaître Bruxelles comme une région à part entière. C'est un point de départ. Nous nous réservons le droit de juger ! *(Applaudissements sur les bancs du F.D.F.-R.W.)*

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Lode Claes.

De heer L. Claes. — Mijnheer de Voorzitter, Mijnheer de Minister, geachte collega's, zoals het u allen bekend is, neemt de Volksunie niet deel aan de werkzaamheden van de voorlopige gewestrazen en dus ook niet aan de werkzaamheden van de Brusselse Gewestraad waar ik nochtans gedurende korte tijd voorzitter van mijn fractie ben geweest. Dit neemt niet weg dat wij in deze vergadering aan de behandeling van de regionale begrotingen deelnemen.

Indien Brussel een gewest zou kunnen zijn, gelijkwaardig aan de andere gewesten, dan geloof ik dat wij nochtans in de eerste plaats geen enkel ogenblik uit het oog mogen verliezen enkele essentiële gegevens die Brussel grondig onderscheiden van de twee andere gewesten in het land. In de uiteenzetting die minister Vanden Boeynants heeft gehouden voor de commissie voor de Financiën, heeft hij gezegd dat Brussel essentieel een stedelijk gewest is. Dat is reeds één van de karakteristieken die Brussel onderscheidt van de andere gewesten. Maar ik zou willen in herinnering brengen — zoals de vorige spreker heeft gezegd — dat de bevolking van Brussel van jaar tot jaar daalt. De demografische evolutie in Brussel is ongunstig. De bevolking van Brussel, ongeveer 1 055 000 inwoners, blijft slechts behouden door een grote inwijking van vreemdelingen. Thans bedraagt dit aantal 203 000, wat een veel hoger percentage vreemdelingen is dan in Vlaanderen en zelfs in Wallonië wordt bereikt. Dat is een eerste gegeven.

Een tweede gegeven dat men met grote halsstarrigheid uit het oog verliest wanneer men de economische situatie van Brussel bespreekt, is de zeer aanzienlijke pendelarbeid. Er zijn te Brussel niet alleen vreemde arbeiders, doch ook autochtoon Belgische, maar niet-Brusselse werkrachten tewerkgesteld. Enkele jaren geleden waren er dit reeds 240 000. Dit is een voortdurend stijgend aantal doorheen alle structuurveran-

deringen en doorheen alle economische recessies en crisissen, dat thans door de plandiensten in België reeds op 300 000 wordt geschat.

Als men dat niet voor ogen houdt, dan beoordeelt men vanzelfsprekend ook slecht — zoals de vorige spreker dat heeft gedaan — het criterium van de opbrengsten van de Brusselse fiscaliteit of zelfs ruimer, het criterium van de bijdrage van Brussel in het binnenlands bruto nationaal produkt. Deze fiscale opbrengsten, deze bijdragen tot het binnenlands bruto nationaal produkt liggen ongetwijfeld hoger dan het proportioneel aandeel van de Brusselse bevolking in het totaal van de bevolking van het land. Maar dit produkt, en deze inkomsten waarop de fiscaliteit drukt, worden grotendeels verworven, voor een derde ongeveer, door arbeidskrachten die niet in Brussel woonachtig zijn.

De problemen van Brussel zijn grondig anders dan de problemen van sommige Waalse en van Vlaamse streken. Men mag dit niet uit het oog verliezen en niet vergeten dat het binnenlands bruto nationaal produkt per inwoner in Brussel veel hoger is dan in gelijk welk ander landsdeel.

Zulks dient niet toegeschreven te worden aan een bijzonder grof opzet van de Brusselaars om veel voor zichzelf te nemen en weinig aan anderen te geven. Dat is de situatie die zich met alle grote steden, hoofdsteden of andere, voordoet, zoals bijvoorbeeld in Duitsland met Hamburg en in Vlaanderen met Antwerpen, vergeleken met de andere streken van hetzelfde land.

Zulks heeft tot gevolg dat men een heel ander beleid moet voorstaan dat men eventueel nog regionaal kan noemen, maar het toch niet meer is in de betekenis die het woord gekregen heeft, voor deze zeer sterke hoofdstad die dank zij vreemde arbeidskrachten en pendelarbeid een aanzienlijk aandeel in het binnenlands produkt realiseert en die een zeer aanzienlijke bijdrage tot de fiscaliteit levert.

Mijnheer de Minister, ik ben gelukkig dat u op één van de twee peilers van het verslag dat u heeft uitgebracht in de commissie voor de Financiën een ander beleid verdedigt dan hetgeen reeds vele jaren te Brussel werd gevolgd.

Uw eerste punt is dat de bevolkingsvlucht moest worden ingedijkt door woningbouw, stadsvernieuwing, gemeenschappelijke uitrusting, verbetering van het biologisch leefmilieu met een geïntegreerd plan voor groene ruimten, parken en recreatiegebieden.

Ik ga mij niet afvragen wie in deze vergadering en daarbuiten ervoor verantwoordelijk is dat dit beleid vroeger niet alleen niet werd gevoerd, maar dat het tegengestelde beleid werd gevolgd.

Ik kan er mij alleen maar over verheugen dat men dit beleid voortaan, zij het dan te laat, zal volgen en hopen dat men het inderdaad zal doen, en op deze wijze de werkelijke problemen van Brussel zal aanpakken. Het is een probleem van bevolkingsvlucht, van onevenwicht tussen de verschillende activiteiten, niet alleen de economische maar ook de andere functies van een stad zoals de woon- en culturele functie. Dit onevenwicht is de jongste tien jaar steeds groter geworden. De bevolkingsvlucht uit Brussel heeft voor ons allen het probleem van de randgemeenten, van hun verfransing, van hun kolonisatie door een allogene bevolking meegebracht.

Wanneer wij er zouden toe komen deze bevolkingsuitwijking in te dijken, zouden wij niet alleen een dienst bewijzen aan de stad Brussel zelf, maar dan zouden wij ook een aanzienlijke bijdrage leveren tot de ontspanning in de communautaire problemen, die zoals u allen weet momenteel in een grote, misschien zelfs overdreven mate, geconcentreerd zijn rond deze taalproblemen die zich rond de stad Brussel voordoen.

Uw tweede peiler, Mijnheer de Minister, is een geselecteerde industriële activiteit behouden ten einde het evenwicht met de tertiaire sector te herstellen dank zij de terbeschikkingstelling van terreinen en de hulpverlening aan investeringen die beantwoorden aan de criteria die u verder opnoemt.

Al kan men in het algemeen niet anders doen dan dit onderschrijven, wil ik toch even in herinnering brengen wat ik bij het begin van mijn uiteenzetting heb gezegd.

Is het uw bedoeling, Mijnheer de Minister, de huidige tewerkstelling in Brussel te behouden of zelfs uit te breiden, wetende dat de bevolking die er wordt tewerkgesteld vele vreemdelingen en pendelaars omvat? Is het nodig deze pendel nog te doen toenemen en ware het integendeel niet beter hem te doen afnemen? Is het gewenst de vreemde bevolking nog te doen stijgen en zou het niet wenselijker zijn haar te doen dalen?

Ik ben geenszins geïnspireerd door gelijk welke xenofobie, maar ik wil wel uw aandacht erop vestigen dat in Brussel, zoals in alle andere landen en steden waar het probleem bestaat, de aanwezigheid van een vreemde bevolking die 20 pct. van de totale bevolking bedraagt, grote

financiële, culturele en psychologische problemen schept. Hoe sneller wij dat inzien en toegeven, hoe sneller wij ook een systematisch beleid op dit gebied kunnen voeren.

Is het uw bedoeling, Mijnheer de Minister, door het economisch beleid dat voor de Brusselse regio wordt voorgestaan de aanzienlijke voorsprong die Brussel op de twee andere regio's van het land qua welvaart heeft, te bestendigen en nog te vergroten? Zou het niet normaler zijn dat het onevenwicht tussen drie regio's in een klein land geleidelijk verdwijnt? Hierbij herhaal ik wat ik bij de aanvang van mijn uiteenzetting reeds heb gezegd, namelijk dat grote steden op dit vlak steeds een voorsprong zullen hebben op de kleinere steden en gemeenten.

Nog een laatste punt, Mijnheer de Minister. Men kan op economisch gebied niet alles tegelijk doen, maar er moet wel een evenwichtige politiek worden gevoerd.

Er is een aanzienlijke expansie van de tertiaire sector in Brussel; iedereen kent deze expansie. Moeten wij nu een expansie van de secundaire sector nastreven om een tamelijk denkbeeldig evenwicht tussen de secundaire en de tertiaire sector tot stand te brengen?

Ik pleit er wel voor om de autochtone Brusselse bevolking, ook die personen welke in de secundaire sector werkzaam zijn — in de primaire sector is in Brussel niemand werkzaam —, werkgelegenheid te verschaffen. Hier zou een Brusselse regionale politiek inderdaad gelijklopend zijn met die welke sedert vele jaren voor Vlaanderen — of voor sommige Vlaamse gewesten — en voor Wallonië — of voor sommige Waalse gewesten — is gevoerd. Maar moeten wij een voorsprong bestendigen, moeten wij een economische concentratie in het land verder in de hand werken dan wanneer de natuurlijke troeven waarover deze grote stad — die een nationale hoofdstad is en het zal blijven, die een Europese hoofdstad is en, naar ik hoop, zal blijven — beschikt zodanig zijn dat ik mij afvraag in welke mate men bovendien nog door een overheidsbeleid, met de uitgaven die daarmee gepaard gaan, systematisch en ruimschoots deze troeven moet versterken. Dan riskeert men, Mijnheer de Minister, het doel voorbij te schieten. Enkele jaren geleden werd daarmee begonnen onder druk van een aantal Brusselse milieus die, cijfers citerende zoals de heer Guillaume daareven, vaststelden dat Brussel proportioneel een kleiner aandeel had in de overheidskredieten voor regionale politiek dan Vlaanderen en Wallonië en die voor Brussel een ruimere toepassing van de expansiewetten hebben gevraagd. Als gevolg van deze overheidssteun aan het Brusselse bedrijfsleven in de tertiaire sector hebben wij vastgesteld dat, bijvoorbeeld in het hotelwezen, zeer aanzienlijke steun werd verleend aan bepaalde nieuwe ondernemingen, waardoor een aantal andere bestaande hotelbedrijven in grote moeilijkheden zijn gekomen en zelfs tot sluiting werden genoopt.

De economische steun aan Brussel gegeven moet uiterst selectief zijn. Men moet er rekening mee houden dat die steun niet proportioneel kan zijn met het aandeel van Brussel in het binnenlands nationaal produkt of in de opbrengst van de belastingen, omdat dit aandeel artificieel is, of in ieder geval zeer specifieke aspecten vertoont.

Wij moeten iets doen voor de Brusselse problemen. Dat zijn niet in de eerste plaats expansievraagstukken, maar wel problemen van evenwicht, van het tegengaan van de bevolkingsvlucht, van stadskernher-nieuwing, van het vormen van een leefbare stad, van het samenwonen van verschillende cultuurgemeenschappen in dezelfde stad, enz., kortom het zijn de problemen van iedere grote stad.

Laten wij ons geen illusies maken. Gedurende vele jaren nam iedereen aan, in heel de wereld trouwens, dat de toekomst in alle opzichten voor de grote steden was weggelegd, dat de steden steeds groter, steeds welvarender, steeds briljanter, steeds veelzijdiger zouden worden en dat eigenlijk heel de wereld zou verstedelijken.

Een groot deel van de wereld is bezig met dat verstedelijken, maar wat wij in deze steden concentreren is niet zozeer alleen welvaart, maar ook, zoals trouwens in het rapport van de commissie werd aangestipt, ontzagwekkende problemen van evenwicht, van verkeer, van luchtbezuiniging, van groene ruimten, van leefbaarheid, van criminaliteit, en ik noem slechts enkele van die problemen.

Dit is volgens mij het reële perspectief waarin de Brusselse regionale politiek moet worden gevoerd. (*Applaus op de banken van de Volksunie.*)

M. le Président. — La parole est au ministre des Affaires bruxelloises.

M. Vanden Boeynants, Ministre de la Défense nationale et des Affaires bruxelloises. — Monsieur le Président, Mesdames, Messieurs, je m'efforcerai de suivre le bon exemple des préopinants, en restant sur le plan concret et en évitant toute polémique inutile.

Je voudrais d'abord souligner que l'exécution des budgets régionaux, en tout cas du budget des Affaires régionales bruxelloises, s'est heurtée et se heurte à des difficultés que beaucoup ne soupçonnent guère.

En effet, ce budget régional s'exécute dans sept départements. Le transfert des crédits du budget national vers le régional s'est opéré en cours d'année, ce qui fait que nous avons subi et subirons encore demain l'impact des décisions antérieures, les conséquences des engagements pris précédemment.

Ceci est particulièrement flagrant en ce qui concerne la politique hospitalière, dont a parlé M. Guillaume.

La troisième difficulté réside dans le fait que la régionalisation des administrations n'a pas suivi celle des crédits et que, dès lors, le contrôle de l'action de ces administrations est extrêmement laborieux, pour ne pas dire davantage.

Ainsi, par exemple, en ce 25 novembre 1975, je ne suis pas encore en possession des documents comptables me donnant la situation exacte de l'exécution de notre budget régional.

Mieux vaut dire les choses comme elles sont. Nous vivons une modification importante de la vie administrative de notre pays et il est, en quelque sorte, normal que nous rencontrions ce que j'appellerai des maladies d'enfance. Mais à Bruxelles, les difficultés se compliquent du fait que, dans différents secteurs — tel celui du chômage — les crédits s'articulent en trois volets, relatifs respectivement aux dix-neuf communes, au Brabant, à l'ensemble du pays. Je le répète, cette ventilation à l'intérieur d'un secteur est une opération pour le moins laborieuse.

Nous devons être conscients de ce que la réforme résultant de la loi du 1er août 1974 présente — comme d'ailleurs toute réforme ou toute nouvelle législation — des difficultés d'application d'autant plus importantes que la régionalisation de l'administration n'a pas suivi celle des crédits et des compétences.

Après un préambule dont vous excuserez la franchise, mais qui s'imposait car il serait trop facile de reprocher à des ministres qui, je l'ai déjà souligné plus d'une fois, suivent un chemin rocailleux — c'est le moins qu'on puisse dire —, un manque de volonté ou de bonne volonté tout court, je tiens à remercier notre rapporteur qui m'a rendu la tâche aisée. En effet, son rapport a fourni toutes les explications indispensables. J'ai pris note des suggestions qu'il renferme, mais je formulerai une remarque qui est une réaction négative à l'une de ses propositions et qui concerne le métro.

Il faut être clair. Le transfert de l'expansion économique vers le métro et que nous avons réalisé en 1974, représente un effort exceptionnel. Nous avons agi en accord avec le Conseil régional et parce que chacun était conscient d'une nécessité et du fait que nous disposions des moyens adéquats, ce qui ne sera plus vrai demain.

Bien entendu, ce sont des travaux d'intérêt national et, comme l'a dit le ministre des Communications, cela ressortit au budget de ce département.

Je terminerai en répondant d'abord à M. Claes et ensuite à M. Guillaume.

Mijnheer Claes, iedereen weet dat u een bepaalde kijk hebt op de Brusselse problemen die soms wel verschillend is van die in sommige milieus.

U kent Brussel; dat is al een groot voordeel. U hebt een aantal zaken aangehaald waarover naar mijn mening kan worden gediscussieerd. Wanneer u zegt dat bepaalde problemen in Brussel verschillend zijn van de problemen in het noorden en het zuiden van het land, dan kan ik daarmee akkoord gaan in zoverre dit niet betekent dat u daarmee bedoelt dat Brussel niet dezelfde rechten en proportioneel dezelfde middelen moet krijgen.

De heer L. Claes. — Dat is niet het geval.

De heer Ramaekers. — De heer Claes zou duidelijk moeten zijn. Ik meen te weten dat de Volksunie zetelt in twee gewesten.

De heer Vanden Boeynants, Minister van Landsverdediging en van Brusselse Aangelegenheden. — Het is daarom dat ik het zeer duidelijk wil stellen.

Wij, Brusselaars, zijn toch niet zoals sommigen het denken, dommeriken, of alleszins geen volledige dommeriken.

Wij weten en begrijpen dat sommige problemen niet dezelfde zijn als in Wallonië en in Vlaanderen, dat is vanzelfsprekend. Maar, vermits een gewestvorming met drie wordt tot stand gebracht, is het in het belang zowel van Vlaanderen als van Wallonië dat Brussel een gewest wordt met dezelfde rechten en proportioneel dezelfde middelen, evenwel is er een verschillende aanpak van een bepaald aantal problemen.

De heer Ramaekers. — Daar gaat de heer Claes niet mee akkoord.

De heer L. Claes. — Hoe weet u dat, Mijnheer Ramaekers? Ik wens geen scheidsrechter te spelen tussen twee partijen.

M. Guillaume. — Bruxelles, région à part entière!

De heer Vanden Boeynants, Minister van Landsverdediging en van Brussel Aangelegenheden. — Ik zal mij niet begeven op het communautaire vlak. U kent mij voldoende om te weten dat dit niet het geval is. Ik tracht geleidelijk aan een dialoog tot stand te brengen. Daarom zeg ik aan de heer Claes dat wij met hem akkoord kunnen gaan in zoverre hij niet iets anders bedoelt.

De heer Claes heeft ook gesproken over de tewerkstelling. Met een vreemde bevolking van 20 pct. stelt dit inderdaad grote problemen.

De heer Guillaume, die gemeenteraadslid is voor Brussel, zal mij niet tegenspreken. Hij weet wat dit betekent op het financiële en sociale vlak, inzake politiek, enz. Er is dus een probleem, maar het is niet eigen aan Brussel. Het is een nationaal probleem, want deze toestand vindt u terug in andere delen van ons land. Dat neemt niet weg dat wij dit probleem grondig moeten onderzoeken en in de toestand trachten verbetering te brengen. U stelt mij dan de vraag: «Is u, Minister van Brusselse Aangelegenheden, van plan de tewerkstelling in Brussel te vergroten?»

Mijnheer Claes, ik zou u aanraden af en toe de redevoeringen te lezen van de minister voor Brusselse Aangelegenheden. Ik stel met genoegen vast dat men akkoord is dat dit een goede lectuur is. U zou dan weten dat ik gezegd heb — ik heb daarvoor een zekere moed opgebracht — dat het probleem van Brussel niet is de tewerkstelling te verhogen, doch wel te zorgen voor een verbetering van de tewerkstelling.

Wij hebben in Brussel zekere wijzigingen in de tewerkstelling nodig. Aldus brengen wij niets in het gedrang, noch in Vlaanderen, noch in Wallonië. Wij moeten ons aan onze problemen aanpassen. Dit is dan ook ons doel. Wij, Brusselaars, trachten niet van anderen iets af te nemen. Wij wensen enkel dat wij onze eigen weg kunnen gaan.

Iedereen zal het erover eens zijn dat de economische steun aan de ondernemingen zeer selectief moet zijn. Dit zal ook gebeuren.

De heer Jorissen. — Maar het is nog nooit gebeurd.

De heer Vanden Boeynants, Minister van Landsverdediging en van Brussel Aangelegenheden. — Wij zullen dat wel regelen, al dan niet met uw steun.

Sommige bedrijven zijn in Brussel veroordeeld om welbepaalde redenen waarop ik echter nu niet verder kan ingaan. Wij moeten ze vervangen door bedrijven die aan het stedelijk milieu kunnen worden aangepast. Dit is ons probleem. De oplossing is niet gemakkelijk, daarom moeten wij selectief handelen.

Indien u aandachtig het verslag van de besprekingen in de Brusselse Gewestraad had gelezen, zou u weten dat daar deze politiek reeds werd verdedigd.

Enfin, je remercie M. Guillaume pour sa conclusion et sa volonté de poursuivre ensemble ce travail difficile pour lequel nous nous sommes engagés. Il est évident que cette volonté est réciproque.

Je voudrais fournir quelques précisions sur cinq points. En premier lieu, en ce qui concerne le Fonds des communes, vous m'avez signalé qu'en 1976 il y aurait un impact de 4,5 milliards. Heureusement, cette information est inexacte. Aucun impact n'est prévu pour 1976; c'est seulement en 1977 qu'il commencera et il portera sur cinq années d'application, ce qui nous permettra de faire face à ce problème budgétaire incontestable.

En deuxième lieu, la façon dont doit siéger le Conseil régional n'est pas décente et je profite de l'occasion pour déclarer à la tribune du Sénat que le Conseil régional flamand et le Conseil régional wallon n'accepteraient pas le traitement infligé au Conseil régional bruxellois.

Pour diminuer les frais, nous aurions souhaité nous réunir dans cette enceinte, même simplement dans une des salles de commission. Cela nous aurait suffi. Nous regrettons que cela n'ait pas été possible. Nous avons un certain nombre de problèmes à régler. Pouvez-vous admettre qu'en trois mois, trois réunions de Conseil régional se tiennent dans trois endroits différents? C'est déplorable et ce n'est pas le ministre qui peut régler cette question. Je répète cependant que le Conseil régional peut compter sur le soutien total du ministère des Affaires bruxelloises.

D'autre part, j'ai dit ma préoccupation en ce qui concerne le métro. J'ai répondu à ce sujet à M. Fallon qui, avant vous, avait abordé ce problème.

Vous m'avez demandé aussi quels étaient les engagements pour les six cents millions prévus pour l'expansion économique, plus les quatre cents millions de solde. Ma réponse est celle-ci: il ne s'agit pas d'engager ni de dépenser ces crédits avant la fin de cette année, car ce serait là une politique extrêmement dangereuse. Nous devons les utiliser au mieux en sélectionnant leur destination. Comme il s'agit d'un Fonds, le report se fera automatiquement. Par conséquent, il n'y aura pas de perte. Ces sommes seront nécessaires pour l'aide aux entreprises en difficulté, pour aménager le zoning industriel.

Ce n'est donc pas l'emploi de ces crédits qui est difficile, mais le choix à faire, avec la certitude qu'il sera bon.

Enfin, vous avez déclaré que la politique régionale soit pour Bruxelles la garantie d'être une région à part entière. Je viens de dire à M. Claes que Bruxelles est une région dont les problèmes, dans plusieurs domaines, sont différents de ceux des autres régions. Mais cela doit supposer en tout cas que nos droits et nos moyens soient proportionnellement les mêmes.

Le mérite de l'expérience en cours est de donner cependant à ce sujet les garanties nécessaires.

Monsieur le Président, Mesdames, Messieurs, je remercie une fois encore ceux qui ont apporté leur aide à la politique régionale que nous tâcherons de poursuivre.

En ce qui concerne les Affaires bruxelloises, nous sommes ouverts à tout dialogue dans un esprit dégagé des préoccupations politiques et partisans. (Applaudissements sur les bancs de la majorité.)

M. le Président. — M. Hougardy s'était fait inscrire. Je tiens à m'excuser de ne pas lui avoir donné la parole; c'est une erreur de transmission qui en est responsable.

A présent, nous ne pouvons l'entendre, car il a dû s'absenter, ce dont il s'est excusé.

Plus personne ne demandant la parole dans la discussion générale, je la déclare close.

Nous passons à l'examen des articles du tableau, étant entendu que le vote sur ces articles et sur les amendements du gouvernement interviendra jeudi prochain, 27 novembre 1975. (Assentiment.)

Quelqu'un désire-t-il intervenir sur les articles du tableau budgétaire? Nous abordons maintenant l'examen des articles du projet de loi.

L'article premier est ainsi rédigé:

*Crédits pour les dépenses courantes (titre I)
et pour les dépenses de capital (titre II)*

Article 1er. Il est ouvert, pour les dépenses du budget des Affaires régionales bruxelloises afférentes à l'année budgétaire 1975 des crédits s'élevant aux montants ci-après (en millions de francs):

	Crédits dissociés		
	Crédits non dissociés	Crédits d'engagement	Crédits d'ordonnancement
Dépenses courantes (titre I)	612,2	12,6	4,0
Dépenses de capital (titre II)	236,9	597,3	298,2
Total	849,1	609,9	302,2

Ces crédits sont énumérés aux titres I et II du tableau annexé à la présente loi.

*Kredieten voor de lopende uitgaven (titel I)
en voor de kapitaaluitgaven (titel II)*

Artikel 1. Voor de uitgaven van de begroting van de Brusselse Gewestelijke Aangelegenheden, voor het begrotingsjaar 1975, worden kredieten geopend ten bedrage van (in miljoenen franken):

	Gesplitste kredieten		
	Niet-gesplitste kredieten	Vastleggings- kredieten	Ordonnancerings- kredieten
Lopende uitgaven (titel I)	612,2	12,6	4,0
Kapitaaluitgaven (titel II)	236,9	597,3	298,2
Totaal	849,1	609,9	302,2

Die kredieten worden opgesomd onder de titels I en II van de bij deze wet gevoegde tabel.

Les articles du tableau étant réservés, l'article premier sera soumis au vote jeudi prochain.

Dispositions particulières relatives aux dépenses courantes

Art. 2. Par dérogation à l'article 15 de la loi organique de la Cour des comptes du 29 octobre 1846, des avances de fonds d'un montant maximum de 5 000 000 de francs peuvent être consenties aux comptables extraordinaires des ministères des Affaires économiques, Agriculture, Classes moyennes, Emploi et Travail, Intérieur, Santé publique et Famille et des Travaux publics, à l'effet de payer, indépendamment des menues dépenses, les créances n'excédant pas 50 000 francs.

Autorisation est donnée à ces comptables de consentir aux fonctionnaires et experts envoyés en mission à l'étranger les avances nécessaires, même si ces avances sont supérieures à 50 000 francs.

Le paiement des rémunérations d'experts venant d'autres pays et des frais résultant des arrangements avec des pays étrangers, peut également se faire par avance de fonds, quel qu'en soit le montant.

Bijzondere bepalingen betreffende de lopende uitgaven

Art. 2. In afwijking van artikel 15 van de organieke wet op de inrichting van het Rekenhof d.d. 29 oktober 1846, mogen geldvoorschotten tot een maximumbedrag van 5 000 000 frank verleend worden aan de buitengewone rekenplichtigen van de ministeries van Economische Zaken, Landbouw, Middenstand, Tewerkstelling en Arbeid, Binnenlandse Zaken, Volksgezondheid en Gezin en Openbare Werken, om onafhankelijk van de kleine uitgaven de schuldvorderingen te betalen die 50 000 frank niet te boven gaan.

Deze rekenplichtigen worden gemachtigd de nodige voorschotten te verlenen aan de ambtenaren en experts belast met een zending in het buitenland, zelfs indien deze voorschotten meer dan 50 000 frank bedragen.

De betaling van de erelonen van experts uit het buitenland en van de kosten voortspruitend uit regelingen met vreemde landen, mag eveneens per geldvoorschotten gebeuren welke ook het bedrag ervan weze.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 3. Le secrétaire d'Etat au Logement est autorisé à prendre au nom de l'Etat, l'engagement de payer, à l'échéance, aux organismes financiers, l'intérêt et l'amortissement dans un délai maximum de dix ans, des sommes qu'ils ont payées pour le compte de l'Etat, à titre de primes ou de réductions d'intérêt, aux constructeurs et aux acheteurs de logements sociaux.

Tout engagement à prendre de ce chef est soumis au visa du contrôleur des engagements et à celui de la Cour des comptes. Le montant total des primes accordées en 1975 est limité à 14 500 000 francs.

Art. 3. De staatssecretaris voor Huisvesting wordt ertoe gemachtigd in naam van de Staat, de verbintenis aan te gaan op de vervaldag en binnen een maximumtermijn van tien jaar aan de financiële organismen de interesten en de delging te betalen, van de bedragen die zij voor rekening van de Staat aan de bouwers en de kopers van volkswoningen betaald hebben als premies of als verminderingen van interest.

Elke verbintenis uit dien hoofde aan te gaan, is onderworpen aan het visum van de controleur der vastleggingen en aan dat van het Rekenhof. Het totaal bedrag der toegestane premies voor 1975 is beperkt tot 14 500 000 frank.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 4. Le crédit provisionnel inscrit à l'article 01.01 de la section X du titre I du tableau annexé à la présente loi peut être réparti selon les besoins par voie d'arrêté royal entre les articles appropriés du même titre.

Art. 4. Het provisioneel krediet ingeschreven onder het artikel 01.01 van afdeling X van titel I van de bij deze wet gevoegde tabel mag volgens de behoeften worden verdeeld over de passende artikels van dezelfde titel door middel van een koninklijk besluit.

— Adopté.

Aangenomen.

Dispositions particulières relatives aux dépenses de capital

Art. 5. Par dérogation aux dispositions contenues dans le dernier alinéa de l'article 18, § 2, de la loi du 28 juin 1963 modifiant et complé-

tant les lois sur la comptabilité de l'Etat, les crédits non dissociés inscrits sous le titre II du tableau annexé à la présente loi peuvent être reportés à l'année suivante dans les mêmes conditions que les crédits dissociés.

Bijzondere bepalingen betreffende de kapitaaluitgaven

Art. 5. Bij afwijking van de beschikkingen van de laatste alinea van artikel 18, § 2, van de wet van 28 juni 1963 tot wijziging en aanvulling van de wetten op de rijkscomptabiliteit, mogen de niet-gesplitste kredieten, ingeschreven onder de titel II van de bij deze wet gevoegde tabel naar het volgend jaar worden overgedragen onder dezelfde voorwaarden als de gesplitste kredieten.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 6. A l'intérieur d'une même section du titre II du tableau annexé à la présente loi et entre les articles des catégories 51, 63, 72 et 73, le Roi peut en cas de besoin opérer des transferts de crédits d'engagement.

Les arrêtés de transfert sont soumis à l'accord du secrétaire d'Etat au Budget.

Art. 6. Binnen dezelfde afdeling van titel II van de bijgevoegde tabel aan de onderhavige wet en tussen de artikels van de categorieën 51, 63, 72 en 73, kan de Koning, indien noodzakelijk, overdrachten van vastleggingskredieten uitvoeren.

De overdrachtsbesluiten worden onderworpen aan de goedkeuring van de staatssecretaris voor Begroting.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 7. Le Roi peut en cas de besoin et dans le cadre des crédits totaux prévus au titre II du tableau annexé à la présente loi, opérer des transferts entre crédits d'ordonnancement.

Les arrêtés de transfert sont soumis à l'accord du secrétaire d'Etat au Budget.

Art. 7. De Koning kan, indien noodzakelijk, en binnen het kader van de totale voorziene kredieten van titel II van de bijgevoegde tabel aan onderhavige wet, overdrachten uitvoeren tussen ordonnanceringskredieten.

De overdrachtsbesluiten worden onderworpen aan de goedkeuring van de staatssecretaris voor Begroting.

— Adopté.

Aangenomen.

Organismes d'intérêt public

Art. 8. A l'intervention du ministre des Affaires bruxelloises, le Fonds de construction d'institutions hospitalières et médico-sociales est autorisé à prendre en charge des articles 561.02.C et 561.05.C, de son budget de 1975, des engagements pour un montant de 163 810 000 francs, destinés aux engagements fractionnés par lots.

A l'intervention du ministre des Affaires bruxelloises, le Fonds de construction d'institutions hospitalières et médico-sociales est autorisé à prendre l'engagement de payer à l'échéance, l'intérêt et l'amortissement dans un délai maximum de trente ans, des prêts accordés par le Crédit communal de Belgique en lieu et place des interventions prévues à l'article 6 de la loi du 6 juillet 1973 modifiant celle du 23 décembre 1963 sur les hôpitaux.

Ces engagements pourront porter, en 1975, sur un volume de prêts ne dépassant pas 173 954 000 francs.

Instellingen van openbaar nut

Art. 8. Door bemiddeling van de minister van Brusselse Aangelegenheden wordt het Fonds voor de bouw van ziekenhuizen en medisch-sociale inrichtingen gemachtigd om van de artikelen 561.02.C en 561.05.C van zijn begroting voor 1975 vastleggingskredieten ten laste te nemen voor een bedrag van 163 810 000 frank bestemd als vastleggingskredieten, gesplitst per lot.

Door bemiddeling van de minister van Brusselse Aangelegenheden wordt het Fonds voor de bouw van ziekenhuizen en medisch-sociale inrichtingen gemachtigd de verbintenis aan te gaan tot het betalen op de vervaldag, van de intrest en de aflossing binnen een termijn van ten hoogste dertig jaar, van leningen door het Gemeentekrediet van België toegestaan ter vervanging van de toelagen bedoeld in artikel 6 van de wet van 6 juli 1973 tot wijziging van die van 23 december 1963 op de ziekenhuizen.

Deze verbintenissen mogen in 1975 gaan tot een totaal aan leningen dat niet meer mag belopen dan 173 954 000 frank.

M. le Président. — A cet article, le gouvernement présente l'amendement que voici :

Au premier alinéa de cet article, remplacer le montant de « 163 810 000 francs » par le montant de « 180 700 000 francs ».

Au troisième alinéa de cet article, remplacer le montant de « 173 954 000 francs » par le montant de « 157 064 000 francs ».

In paragraaf één van dit artikel, het bedrag van « 163 810 000 frank » te vervangen door het bedrag van « 180 700 000 frank ».

In paragraaf drie van dit artikel het bedrag van « 173 954 000 frank » te vervangen door het bedrag van « 157 064 000 frank ».

Il sera procédé jeudi au vote sur l'amendement et sur l'article réservés.

Section particulière (titre IV)

Art. 9. Les opérations effectuées sur les fonds spéciaux figurant au titre IV du tableau joint à la présente loi sont évaluées à 296 340 000 francs pour les recettes et à 363 947 000 francs pour les dépenses.

Afzonderlijke sectie (titel IV)

Art. 9. De verrichtingen op de speciale fondsen, die voorkomen in titel IV van de tabel gevoegd bij deze wet, worden geraamd op 296 340 000 frank voor de ontvangsten en op 363 947 000 frank voor de uitgaven.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 10. Le mode de disposition des avoirs mentionnés aux fonds inscrits au titre IV du tableau annexé à la présente loi est indiqué en regard du numéro de l'article ou du littéra se rapportant à chacun d'eux.

Les fonds dont les dépenses sont soumises au visa préalable de la Cour des comptes sont désignés par l'indice A.

Les fonds et comptes sur lesquels il est disposé à l'intervention du ministre des Finances sont désignés par l'indice B.

Art. 10. De wijze van beschikking over het tegoed vermeld voor de fondsen ingeschreven in titel IV van de tabel gevoegd bij deze wet wordt aangeduid naast het nummer van het artikel of van de littera die betrekking heeft op elk dezer.

De fondsen waarvan de uitgaven aan het voorafgaand visum van het Rekenhof worden voorgelegd zijn door het teken A aangeduid.

De fondsen en rekeningen waarop door tussenkomst van de minister van Financiën wordt beschikt, worden door het teken B aangeduid.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 11. § 1er. a) Sont mises à charge du Fonds d'expansion économique et de reconversion régionale, région bruxelloise, les sommes à payer sur les engagements pris jusqu'au 31 décembre 1974 pour la région bruxelloise et qui n'avaient pas encore donné lieu à paiement à cette date;

b) Sur le même Fonds sont reportées les autorisations d'engagement non utilisées au 31 décembre 1974 pour la région bruxelloise; soit un montant de 337 300 000 francs pour le secteur Affaires économiques et 71 800 000 francs pour le secteur Classes moyennes;

c) Des autorisations nouvelles d'engagement sont accordées pour l'année 1975 à concurrence de 583 200 000 francs pour le secteur Affaires économiques et 66 843 000 francs pour le secteur Classes moyennes.

§ 2. a) Pour financer les paiements afférents aux engagements visés au § 1er, a), et à effectuer au cours de l'année 1975, des recettes fiscales sont affectées au Fonds pour la région bruxelloise à concurrence de 39 000 000 de francs pour le secteur Affaires économiques et 29 657 000 francs pour le secteur Classes moyennes;

b) Pour financer les paiements afférents aux engagements qui seront pris en 1975 sur les autorisations reportées visées au § 1er, b), des recettes fiscales sont affectées au Fonds à concurrence de 68 200 000 francs dont 51 200 000 francs pour le secteur Affaires économiques et 17 000 000 de francs pour le secteur Classes moyennes;

c) Pour financer les paiements afférents aux engagements à prendre en 1975 sur les autorisations d'engagement nouvelles visées au § 1er, c), des recettes fiscales sont affectées au même Fonds à concurrence de 37 600 000 francs pour le secteur Affaires économiques et 4 668 000 francs pour le secteur Classes moyennes.

Art. 11. § 1. a) Worden ten laste genomen door het Fonds voor economische expansie en regionale reconversie, Brusselse gewest, de sommen die te betalen zijn op de verbintenissen genomen tot 31 december 1974 voor het gewest en die nog niet betaald werden op deze datum;

b) Op hetzelfde Fonds worden overgedragen de vastleggingsmachtigingen die niet werden aangewend op 31 december 1974 voor het Brusselse gewest; namelijk een bedrag van 337 300 000 frank voor de sector Economische Zaken en 71 800 000 frank voor de sector Middenstand;

c) Nieuwe vastleggingsmachtigingen worden toegestaan voor het jaar 1975 tot beloop van 583 200 000 frank voor de sector Economische Zaken en 66 843 000 frank voor de sector Middenstand.

§ 2. a) Ter financiering van de betalingen betreffende de vastleggingen bedoeld onder § 1, a), die moeten worden uitgevoerd in de loop van het jaar 1975, worden fiscale ontvangsten toegewezen aan het Fonds voor het Brusselse gewest tot beloop van 39 000 000 frank voor de sector Economische Zaken en 29 657 000 frank voor de sector Middenstand;

b) Ter financiering van de betalingen betreffende de vastleggingen die zullen worden genomen in 1975 op de overgedragen machtigingen bedoeld onder § 1, b), worden fiscale ontvangsten toegewezen aan het Fonds tot beloop van 68 200 000 frank waarvan 51 200 000 frank voor de sector Economische Zaken en 17 000 000 frank voor de sector Middenstand;

c) Ter financiering van de betalingen betreffende de vastleggingen die zullen worden genomen in 1975 op de nieuwe vastleggingsmachtigingen bedoeld onder § 1, c), zullen fiscale ontvangsten worden toegewezen aan hetzelfde fonds tot beloop van 37 600 000 frank voor de sector Economische Zaken en 4 668 000 frank voor de sector Middenstand.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 12. Moyennant l'autorisation du Comité ministériel des Affaires bruxelloises, le secrétaire d'Etat à l'Economie régionale, pour les objets qui relèvent de sa compétence, peut disposer, en ce qui concerne l'article 600.1.A, 1°, de la partie I du titre IV, des crédits prévus, à toutes fins utiles, dans le cadre de la politique économique régionale du gouvernement quelle que soit la nature des dépenses à prendre en charge.

Des transferts d'engagement et d'ordonnancement simultanés peuvent être effectués par arrêté royal délibéré en Comité ministériel des Affaires bruxelloises des articles 600.1.A de la partie I du titre IV aux mêmes articles figurant à la partie II du titre IV, en vue de financer l'acquisition et l'aménagement de terrains industriels, artisanaux et de services, ainsi que de leurs voies d'accès.

Art. 12. Met toestemming van het Ministerieel Comité voor Brusselse Aangelegenheden, mag de staatssecretaris voor Streekeconomie, inzake artikel 600.1.A, 1°, van deel I van titel IV, voor de onder zijn bevoegdheid vallende materies, beschikken over de kredieten die zijn uitgetrokken tot al wat dienen kan in het raam van het regionaal economisch beleid van de regering ongeacht de aard van de ten laste te nemen uitgaven.

Vastleggings- en ordonnanceringsoverdrachten kunnen tegelijkertijd verwezenlijkt worden bij koninklijk besluit, gedelibereerd in het Ministerieel Comité voor Brusselse Aangelegenheden, van de artikels 600.1.A van deel I van titel IV, naar dezelfde artikels van deel II van titel IV, met het oog op de financiering van de aankoop en uitrusting van industriële, artisanale en dienstenterreinen, evenals van hun toegangswegen.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 13. Les sommes versées au receveur de l'enregistrement en application, dans la région bruxelloise, de la loi du 29 mars 1962 organique de l'aménagement du territoire et de l'urbanisme, modifiée par les lois des 22 avril 1970 et 22 décembre 1970, sont mises à la disposition du ministre des Affaires bruxelloises pour être affectées au paiement des dépenses résultant de l'application, dans la région bruxelloise, de la même loi modifiée du 29 mars 1962, à charge de l'article 660.3.A du titre IV, section particulière, partie II.

Art. 13. De sommen gestort aan de ontvanger der registratie bij toepassing, in het Brusselse gewest, van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, gewijzigd bij de wetten van 22 april 1970 en 22 december 1970, worden ter beschikking gesteld van de minister van Brusselse Aangelegenheden met het oog op de betaling van de uitgaven verschuldigd ingevolge de toepassing, in het Brusselse gewest, van dezelfde gewijzigde wet van 29 maart 1962, ten laste van artikel 660.3.A van titel IV, afzonderlijke sectie, deel II.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 14. Le produit des canons emphytéotiques et des loyers visés à l'article 10 de la convention conclue le 17 juin 1975 entre l'Etat et la

Société de développement régional de Bruxelles, est affecté à l'alimentation du Fonds d'expansion économique et de reconversion régionale, article 600.1.A, 1°, de la partie I du titre IV, section particulière du présent budget.

Art. 14. De opbrengst van de cijzen en huurgelden bedoeld bij artikel 10 van de overeenkomst gesloten op 17 juni 1975 tussen de Staat en de Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappij voor Brussel, wordt aangewend tot stijving van het Fonds voor economische expansie en regionale reconversie, artikel 600.1.A, 1°, van deel I van titel IV, afzonderlijke sectie van deze begroting.

— Adopté.

Aangenomen.

*Autres engagements couverts par le budget
des Affaires régionales bruxelloises*

Art. 15. Le ministre des Affaires bruxelloises est autorisé à prendre, au nom de l'Etat, l'engagement de payer, à l'échéance, aux pouvoirs publics régionaux et locaux, l'intérêt et l'amortissement, dans un délai maximum de trente ans, des prêts accordés par le Crédit communal de Belgique en lieu et place des subventions aux administrations publiques subordonnées en faveur de l'exécution des travaux soumis à son haut contrôle.

Ces engagements pourront porter en 1975 sur un volume de prêts ne dépassant pas 42 000 000 de francs.

Tout engagement à prendre de ce chef est soumis au visa du contrôleur des engagements et à celui de la Cour des comptes.

Avant le dix de chaque mois, le contrôleur des engagements transmet à la Cour des comptes, avec les documents justificatifs, un relevé établi en trois exemplaires et mentionnant, d'une part, le montant des engagements visés au cours du mois écoulé et, d'autre part, le montant des engagements visés depuis le début de l'année.

Le relevé du mois de décembre constitue le relevé récapitulatif annuel.

La Cour des comptes renvoie au ministre des Finances, dans les dix jours suivant leur réception, deux exemplaires arrêtés par elle du relevé récapitulatif annuel.

*Andere verbintenissen toegelaten door de begroting
van de Brusselse Gewestelijke Aangelegenheden*

Art. 15. De minister van Brusselse Aangelegenheden wordt ertoe gemachtigd, namens de Staat, de verbintenis aan te gaan tot het betalen op de vervaldag aan de gewestelijke en lokale openbare besturen, van de intrest en de aflossing binnen een termijn van ten hoogste dertig jaar, van leningen door het Gemeentekrediet van België toegestaan ter vervanging van de toelagen aan de ondergeschikte openbare besturen voor uitvoering van werken die onder zijn hoog toezicht staan.

Deze verbintenissen mogen in 1975 gaan tot een totaal aan leningen dat niet meer mag belopen dan 42 000 000 frank.

Elke verbintenis, uit dien hoofde aan te gaan, wordt onderworpen aan het visum van de controleur der vastleggingen en aan dat van het Rekenhof.

Voor de tiende van iedere maand legt de controleur van de vastleggingen aan het Rekenhof een in drievoud opgemaakte lijst met de verantwoordingsstukken voor die eindsdeels het bedrag vermeldt van de vastleggingen die tijdens de afgelopen maand gevisieerd werden en, anderdeels, het bedrag aangeeft van de vastleggingen die gevisieerd werden sinds het begin van het jaar.

De lijst van de maand december maakt de jaarlijkse verzamelstaat uit.

Binnen de tien dag na ontvangst van de jaarlijkse verzamelstaat, zendt het Rekenhof twee door het Hof afgesloten exemplaren naar de minister van Financiën terug.

— Adopté.

Aangenomen.

Artikel 16. Le secrétaire d'Etat au Logement peut autoriser les organismes indiqués ci-après à souscrire des engagements, jusqu'au montant indiqué en regard de chaque organisme :

— Société nationale du logement : 1 524 810 000 francs;

— Fonds du logement de la Ligue des familles nombreuses de Belgique : 153 440 000 francs.

Art. 16. De staatssecretaris voor Huisvesting wordt ertoe gemachtigd de hieronder vermelde instellingen toe te laten verbintenissen te onderschrijven, tot het naast elke instelling aangegeven bedrag :

— Nationale Maatschappij voor de huisvesting : 1 524 810 000 frank;

— Woningfonds van de Bond der grote gezinnen van België : 153 440 000 frank.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 17. Il est créé un Fonds spécial d'acquisition de biens de toutes natures nécessaires à réaliser la politique de rénovation urbaine du logement, des espaces verts, des terrains industriels et artisanaux. Une dotation est prévue à l'article 61.06 du titre II, section XI.

Art. 17. Er wordt een speciaal Fonds opgericht voor de aankoop van goederen van allerlei aard die noodzakelijk zijn om het beleid te verwezenlijken inzake stadskernvernieuwing, huisvesting, groene ruimten, industriële en artisanale terreinen. Er is in een dotatie voorzien op artikel 61.06 van titel II, afdeling XI.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 18. Il créé un Fonds spécial destiné à prévoir des interventions pour mener une politique foncière dans le cadre de la politique régionale du logement. Une dotation est prévue à l'article 61.01 du titre II, section XIV.

Art. 18. Er wordt een speciaal Fonds opgericht bestemd voor tussenkomsten voor het voeren van het grondbeleid in het kader van de regionale huisvestingspolitiek. Er is in een dotatie voorzien op artikel 61.01 van titel II, afdeling XIV.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 19. Le ministre des Affaires bruxelloises est autorisé à prendre, au nom de l'Etat, l'engagement de payer, à l'échéance, à l'Agglomération bruxelloise, l'intérêt et l'amortissement, dans un délai maximum de dix ans, d'un prêt accordé par le Crédit communal de Belgique pour subvenir aux charges de l'Agglomération pour l'année 1975.

Cet engagement pourra porter sur un prêt de 200 millions de francs.

Art. 19. De minister van Brusselse Aangelegenheden wordt ertoe gemachtigd, in naam van de Staat, de verbintenis aan te gaan op de vervaldag en binnen een maximumtermijn van tien jaar, aan de Brusselse Agglomeratie, de intrest en de delging te betalen van een lening toegestaan door het Gemeentekrediet van België om de lasten van de Agglomeratie voor het jaar 1975 te subsidiëren.

Deze verbintenis mag een lening betreffen tot 200 miljoen frank.

— Adopté.

Aangenomen.

M. le Président. — Il sera procédé jeudi prochain au vote sur les amendements et articles réservés, ainsi que sur l'ensemble du projet de loi.

Wij zullen volgende donderdag overgaan tot de stemming over de aangehouden amendementen, over de aangehouden artikelen en over het ontwerp van wet in zijn geheel.

ORDRE DES TRAVAUX

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

M. le Président. — Conformément à notre ordre du jour, nous devrions commencer maintenant la discussion du budget des Postes, Télégraphes et Téléphones.

Le ministre étant absent, nous aborderons cet examen demain, au début de la séance plénière.

PROPOSITION DE LOI — VOORSTEL VAN WET

Dépôt — Indiening

M. le Président. — M. Hougardy a déposé une proposition de loi modifiant la loi du 12 avril 1965 concernant la protection de la rémunération des travailleurs.

De heer Hougardy heeft ingediend een voorstel van wet tot wijziging van de wet van 12 april 1965 betreffende de bescherming van het loon der werknemers.

Cette proposition de loi sera imprimée et distribuée.

Dit voorstel van wet zal worden gedrukt en rondgedeeld.

Il sera statué ultérieurement sur sa prise en considération.

Er zal later over de inoverwegingneming worden beslist.

COMMUNICATION — MEDEDELING

Conseil régional wallon — Waalse Gewestraad

M. le Président. — Par message du 21 novembre 1975 le président du Conseil régional wallon transmet au Sénat les avis ci-après :

1° Relatif aux « options du plan 1976-1980 pour la région wallonne — propositions du gouvernement »;

2° Relatif à l'avant-projet de loi portant des mesures particulières en matière de remembrement de biens ruraux lors de l'exécution de grands travaux d'infrastructure;

3° Relatif à la proposition de loi organique de la rénovation urbaine, déposée par M. Mathot.

Bij boodschap van 21 november 1975 zendt de voorzitter van de Waalse Gewestraad aan de Senaat de volgende adviezen :

1° Betreffende de « beleidskeuze van het plan 1976-1980 voor het Waalse gewest — voorstellen van de regering »;

2° Betreffende het voorontwerp van wet houdende bijzondere regelen inzake ruilverkaveling van landeigendommen bij de uitvoering van grote infrastructuurwerken;

3° Betreffende het voorstel van wet tot regeling van de stadsvernieuwing ingediend door de heer Mathot.

— Pris pour notification.

Voor kennisgeving aangenomen.

M. le Président. — Le Sénat se réunira demain, mercredi 26 novembre 1975, à 14 heures.

De Senaat vergadert opnieuw morgen, woensdag 26 november 1975, te 14 uur.

La séance est levée.

De vergadering is gesloten.

(La séance est levée à 17 h 50 m.)

(De vergadering wordt gesloten te 17 u. 50 m.)

